

LTK Beets

E 15

Hannoverdahles
9th July:

August Barkies.
Our — Smack.

Memorandum
of E. C. Chevalier
in hand.

Bede Sprakts.

Nemur Verpheredukader.

met
op Letterkunst Gebied.

door

W. Colaan Becht.

1st. Stuk.

August Barbeau. Gespräch over goed moed.

Buts, — No. 1

Pistachio

Aan de voorlezing, eenige dagen na het overlijden
van den Dichter des Tombes opgeschikt, en
daarvan te blijken dragende, is niet
in die uitgave tot gehoorde, waarin
zij hier en thelt verschijnt, maar met
vele uitlatingen, van welke bijna alle
gelyeden fekken meer schouw. In Aartselaar,
en dan trouwend danken protestantsche
zonen was koffbauw, aan hetgeen te den
dood des dichters in de laatste jaren van
sy leven zoo goed als vergeten ^{zang}.
over hem en van hem en den dichter is
welnu gerecht.

Een doodsbericht uit Frankryk tot ons gekomen
o. dat over het algemeen een reisig indruk
ghijt gemaakt h. hebben, heeft di mij de
levendigste herinneringen mijner jonge levens
ontrooken. Het was het doodsbericht van
Auguste Barbier, lid der Fransche Academie.
Maar wat meer zegt, geboren Dichter. Het
werdt mij terug tot den tyd, waarin syne
junge en brachtige poëzie, mij en dekey
my voor ^{de} dienre letteren blakende vriende,
aan de Leidse hogeschool in voorbijg
bracht. Dit is eerder wel dan daer veertig
jaren geleden, en in die vell meer dan
veertig jaar daft. Auguste Barbier reisig
over va. Zich daar horen, en hebben niet
ghenomen wiener, dan al ik, den kleinere
bindel dijner Gedichten dag een offgaven,
haar van zoo weinig paar ^{vers} regels, den menige
schorre bladrijde mijn gedichten wort leeft
kunnen volstaen. Alsdat ik het, altijd gevallen
ik op dienre wat ik gevonden in dae dagen,
toen

2.

toor ik lijen dichtgeek tegen over mijne ^{mijn} handen
gewoelende jonge vrienden met den van
Vader Hugo d'urstel meten, ja wel en
daarboven verheffend. Wat deren beheft,
dan hy in dat tijdschrift dichtkelen, is
beduid den dichten van de Orientalen, de
Fusiller d'Antoine, de Odes et Poësies
diverse. Wel voort heeft ons troffen, hy
leeft nu vijfde van jaar tot jaar en tot
op den huidiger dag op schitterende wijze
georgd dat niemand hem uit het veld
bekijken kon. Maar over Auguste Bracque
troos ik dat die tijding van zijn verheidere
verdigd is geweest, om kelft en Frankrijk
Lijns algemeen te over gedenken. En gevul
da voorstervolle bewondering, een geval
in die dankbaarheid, welke men dan ghelyc
is, die ^{in den jonge} dat heilig ovis mede hebben doen
ontwachten en gevreesd, dringt mij om daarna
by h' het rijns h' doot. Wie daar waants ik
in dese oogenblikken ben ik opgetreden.
Het best meer ik er mij van te huyten en
dat haet voor ons genoegh te doren, en dy

33.

ik het dan door en verlindig den dichter
teborgh' dan hooren, en enige oer en mijn
ong' schoonsp' brokken Lijns gescreven dicht,
stukken voor van geest heugt wege op
en staarmet in levens te brengen.

I

Het is een verwonding van achthonderd-dertig
geweest, welke Auguste Bracque dichter
gemoedt heeft. Haar leeftijdje achter
staet, maar hare schaduw dicht. In de die
ontzaglyke juli'dagen was de ova van
hem gehate troon der Bourbons door het
getroend enk onver ghaald; fele
der regenden Augustus had een, koning des
Pauschen' de plecht van den Koning van
Frankrijk en Navarre ingenomen, en woei
de vlag van Vlaanderen haetig van h'et
Palau Royal. In de ouer van den jongen
democract blanke vorijheid en
recht, was er stytel ghongeweest, naer
de overwinning eenen beloofd, en koning
besveeld en behaald. Maer lijn over,
tijding was over den grondelijken Beaux,
welken lijn en die dager der land had

hoora brillen en lich dor brachtig dien⁴
waren, de muilband seeds geworbeus en
wend en de honding van hen te ons te horen.
ly gehoorfeerd had, onmiddellijk ha-
den triomf maar al h oec geernaeus
dat de verontwaardiging van een edel
genoed moet doen ontbranden. Daarom
in die eerste plaats, de Laaghartige aankondi-
ging van de opgaande dor, en het verantwo-
rdel van ongeduldige intrigante, die
elander vredesongewandt oerstewen te
plukken van eenne orde van zaken, tot
welkeer volking nuue laaghartigheth
die verboden had personlijkh mede te waken.
En het was dese verontwaardiging, die
lach licht gaf in het gloemend gedicht dat
verlang en de Rue de Paris, onder den
titel van Het Handvreet, La Curee vryhug
en, ergens in dagtekening seest in de
maand oktober was uitgevoert. Met
heugen flagen kwam daarin de gesloten
delen op de phoners van

Tensc' beaux fils aux broderies,
Au beau linge, au frane élégant,
Ces hommes au Corset, ces visages défemelé,
Héros du boulevard de Gaulle,
van wie hij moede te moede erzen:

⁽⁵⁴⁾
"Qui faisaient ils, tandis qu'a travers
la mitraille,
Et pris le fabre détesté,
La grande populace et la sainte
canaille
Se riaient à l'immortalité?"
en dit het antwoord niet zijn waren:
Tandis que tout Paris je juchait de
merveilles,
Ces mesmeurs tremblaient dans
Pales, fiant la peur, et la main
aux oreilles,
Accroupis derrière un rideau.
In naamste lijs bewondering groots ge-
weest is over dat Parijs
I f bean dans sa colere,
Paris si plein de chagrin,
Dans ce jour de tempête où le vent
populaire
Braçina la royante,"

heeft hij lach met te inniger verachtig
op, wan het geen het seeds van geworden is.

Un fauvelis regorgeant de faginias ¹⁵
Corvage,

D'effrontes courreuses oïe falong,
Qui vont de porte en porte, et d'étage
en étage.

Mais grégeant quelque bout de gazon;
Et hit Cyniphie opfrikt ~~de gazon~~
Krijgt Lijp ontsettende troeliching in
de voren all de wagen, waarmede het
~~en de oock te vloot opzit~~
en die lierffond op de hoge
brenger van ~~lijp~~ ~~de leest. da de leest.~~

Ainsi, grand défunt de sa bâuge solitaire,

Le sanglier frappé de mort,
Est là, tout palpitaat, étendu sur la terre,

Et sous le soleil qui le mord;

Lorsque, blanchit de bave et la langue tirée,

Ne bougeant plus en ses lieux,

Il meurt, et que la trombe à sonné

La curée
Et toute la meute des chiens,
Toute la meute, alors, comme une vague
immense.

Bondit, alors chaque matin
Hurel en signe de joie, et prépare l'avance
Les lourdes crocs pour le festin;

Et

Et puis vient la cohue, et les abois féroces
Brouillent de vallons en vallons,
Chiens courants et limiers, et dogues,
Tout s'élance et tout crie : Allons!
Avant le fan glier tombe et roule sous
Allons, allons ! les chiens font rie.^{l'airine}
Le cadavre est à nous ; payons nous même
Nos coups de dents et nos abois.
Allons, nous n'avons plus de valets qui
Et qui je pende à notre cor,
Du sang chaud, de la chair, allons, feufoy
Et gorgons nous tout rôti foûl !
Et tous comme ouerier que l'on meh
Fouillent ses flancs à la tache,
Et de l'ongle et des dents ~~merci~~
Car chacun en veut un morceau,
Car il faut un chef, que chacun
Avec un os demie congé,
Et que trouvent au feuil son orgueilus
Jalonje et le foil allongé
Il lui montre sa gueule d'os
Son os dans les dents arrête,
fond relâche

Et lui ore, en jetant son quarte de charogne,^{83.}
, Vici ma part ble royaute.
Na het verdrijven der Bourbons deden diep
terpoed ook de Monapartistische neigingen
sich eenig geldens. Men drong er op het
in 1814 ~~le comité des bonnes volontés~~
~~en peinture en sculpture~~
~~en peinture en sculpture~~
der groeten vrijgeman meer ~~en~~ Kijns
hoop, ~~complot~~ ~~de~~ ~~de~~ bestelde te
Lien, en verlangen wear Leidseijk Philips,
in de hoop daardoor zijn rug waankelend
troon te schrager, en lang aan den troegewy.
Hoe en Victor Hugo hierover gescreuen
was, welk een bewonderaar en vereerde
de held in hem gevonden heeft, die
parol à l'antique Encelade
du frère universel en jaya Coriolan,
Qui vingt ans entasa,
Remaat terre ch ciem avec une parole,
Kagran sur Marego, Champourches,
P' lion sur Osfa, ^{Surbrode,}
Legt ons de Ode à la Colonne, van 11 October,
Haar ijdere regels aan ontleuen, a maria
lij meer dan de dichteling op de Vendôme
Lini, maria bij de acht ten jaer later
verwoesten

9

verworvene overbranging van de autoriteit
dorstuchtigen ballingspredicht, met ten den
lyne hoge dijkbaarlyke verachting uit te
gieten over alle a hoer centraal bewaarts, de
"vhetens embarrasse's dans leur toge
hewe"; die en zich tegen verzet haadden.
En duizend fijne overden van later
dagteekening getuigen van zijn onvoldoende
gevoelighofft voor den man, tot een heit
ook die niet sijn per heeft:

Et nous n'avons pour dieus faut d'avoir
en pour maître

Molni, in s' oogen van Auguste Barthier
was dese God niet dan een verfoelyke
Afghud; was een dor hooq gelovader
Heid dat ongeluk sijnt vaderlandt
gewoest, a had hij het fransche volk
haar blood, meer tranen, meer verwoesting
gehoort, dan mit enige bezijger van den
laauwboom kon worden goed gemaalt;

en dat er bij het hervissen van Lyne de
"grande image" in Lyne die omging,
gaf hij te Losen in een deuktstuk in
Mei 1831 geschriven, dat eindlang onder
der offschrift l'Idole in de Reuue het

lekt Lag

10⁷¹

O Voorzeker, hit waren vroeglyke dagen in
de geschiedenis Lyne vachs geweest, dagen
welk di dichten, hoe jong ^{oet weg} dijk leest
ond geweig ^{gwecht} was om ~~te~~ ^{te} ~~te~~ kunnen hinen
ten, a die hy nu en al hinne affhoudiche
bysonderheden tenengryft voor Lyne geest;
du dager, toe Pruisen en Pruisen, Parys
binne gericht, bin op gehempte ^{braakling} ~~baas~~ op
de affhoudiche vijf koelden en och heb
sierlijkh standbuid van Lyne dooge era.
Heint deden pedap leffau, en

Le Hun, le Hun frépide à la peufalo ch

L'œil plein d'une ^{rancœur} belle furur,
che rebours des ruitseaux, devant toute

Traine le front de l'empereur.
J'ai vu l'invasion à l'ombre de nos

Marbres
Entaper les coueds chevaux;

Je l'ai vu arracher l'écorce de
nos arbres.

Pour la jeter à ses chevaux;

J'ai

J'en vi à l'homme du Nord, à la tête
ferouche^{11.}

L'on voit sa poitrine rebondie
Jusqu'au sang sous le cœur lâche,
Nous manger hôte pain, et jusque dans
la bouche^{12.}

J'en venir respire notre air....

Maar wat het te wijten?

Eh bien! dans tous ces jours d'abaissement,
de peine,^{13.}

Pour tous ces outrages sans nom,
je n'ai jamais chargé qu'un écho de
ma haine....

Lois mandat, ô Napoléon!

Lois mandat, ô Napoléon! Oraatken woord!
over het cent va de lippen en en frankheit
dette ghemew! Maar was daar geen
verbalk? Hoe had die verachtige Corse au
Prairigh gevonden? Wat era daar gevonden?
En niet eerst een uitkomst in flotte?

O Corse à cheveux plats! que ta force était

au grand soleil de belle^{14.}
C'était une cavale indomptable et rebelle,
Lors frein d'acier ne tenua et ôn;

Une

lere jument sauvage à la croûte rustique,^{15.}

Furante ancor du sang des bois,
Mais fière, et d'un pied fort heurtant le

sol antique,^{16.}
Libre pour la première fois.

Jamais une main n'avait passé^{17.} fuselle

Pour la flétrir et l'outrager;
Jamais ses larges flancs n'avaient porté^{18.}
la felle

Et le harnais de l'étranger;
Tout son poil était vierge, et, belle
vagabonde,

L'œil haut, la croûte à mouvement,
Sur ses jarrets dressée, elle effrayait

Le monde
Le bruit de son hennissement.

Tu parus, et fitôt que tu vis son allure,

Les reins si propres et dispos,
Centaire impétueux, tu pris sa chevelure,

Tu montas botte sur son dos.

Mais, comme elle aimait les rumeurs

La poudre, les tambours battants^{19.}
de la guerre,

Pour champ de course, alors, tu lui donnas

La terre
Et des combats pour pas - temps.^{20.}

Mais,

Morts, plus de repos, plus de riets, plus de
Toujours l'air, toujours le travail,
Toujours comme du jable écorcer des
Toujours du sang jusqu'au poitrail.
Quand son pieds sabot, dans sa course
Broya les générations; rapide,
Quand elle passa, fumante, à toute
Sur le ventre des nations; bride,
Enfin, la chose d'aller sans finir sa cervure,
D'aller sans user son cheval,
de pétir l'univers, et comme une poussière
De soulever le gare humain;
Les jarrets éprouvés, halestant et sans
Pieds de fléchir à chaque pas,
Elle demanda grâce à son cavalier
Mais, bourreau, tu n'écartas pas!
Tu la pressas plus fort de ta cuisse ner-
veuse;
Pour étouffer ses oreils ardents,
Tu retournas le mors dans ta bouche
baveuse,

De fureur tu bries ses dents; 14

Elle se releva: mais un jour de bataille,

Ne pouvant plus mordre ses freins,

Mourante, elle tomba sur un lit

Et du coup de mitraille

Et du coup de la cause des eins.

Maar dit alles is vergeten.

Maintenant tu renais de ta chute profonde:

Parcù à l'aigle radieux,

Tu reprends ton esor pour dominer le monde,

Ton image remonte au ciel.

Napoléon n'est plus ce voleur des

Le usurpateur couronne,

Qui sera sans pitié, jous les confins du

La gorge de la liberté,^{Home,}

Ce reste et vainc forçat de la Sainte-M.

Qui devrait jous en noir cocher,

Trinant comme un boulet l'image

de la France

Pour le bâton de l'étranger.

Non, non, Napoléon n'est plus jouté de

Grâce en flattours mef^{si} jangis;

Aux poëtes mortuors aux poësies de

Cesar est mis au rang couangs.

15¹⁰

Héken hier en verwonderen dat de dijk ver
van dit liech, dan hij, cont in 1869, tot het
bakte van een armstok en de Academie
veraardigd werd, van de gebruikelijke opn.
wachting bij het hoofd van den staat ver-
jaagd werd, dijn de bœc het hoofd van
den staat " de Cœf van der bœm."

Jan Goriveraer, die voorwaar no gett,
men vermocht dan de kindergestalten van
den Hamborgs Hœy en voorheffelyk neder-
landse over te brengen, heft en ligj
da olt gelyck een forteling gevoerd,
die wâlding achtblyk by het oorpeondlyk.

Maar het dijn de Cesars niet alleen, die
hem vlaert, hem loftuert, hén aan bidders
lebbens het dijn niet flacht, de Jezikomny
di lech van intriganten belagert liech;
ooh het Volk heeft zyne hoelingen en
oorgeschreven, en een derde gedicht kont,
onden dat opchrift la Popularité, een
meatschappij kastijders waerin een onrustige
versucht alle lasten bladet, alle hoofden
doet drukken, alle han den lech doet
uitstrekken naar obre niemands, jene wien
Ischelyk het Volk is groot, en groote
dingen heeft het best-aan:

Certe, le peuple est grand, maintenant que
je teste

Et je conue' ses millez facias,
Que, l'bravage fine, comme un cobuste

Il peut s'appuyer sur son échine;

Hest beau ce colosse à la mâle carrière, (16)
Ce vigoureux porté-haillons,
Ce sublime mal-œuvre à la veute de bûre
Teinte du sang des bataillons,
Ce maçon qui d'un coup vous démolit les
Et qui, par un oral étouffant,
Sur les larges pavés fait bondir les cordes
Comme le cerceau d'un enfant.
Mais c'est fitié de voir, avec sa tête râpe,
Son corps sans poirées et sans atours,
Ce peuple démi-nic, comme ceux qu'il écorç
Comme les rois avoir faidur.

Est ce donc un besoin de la nature humaine
Que de toujours courber le dos?
Faut il d'un plaisir aussi faire une idole vainc,
Pour l'ensemble de vains propos?
La peine relevé faut il qu'on prébaige?
Faut il oublier avant tout
Que la Liberté sainte est la seule déesse
Qui l'on n'adore que debout.

O Hve grote Velocità heeft ons ellendig,
Tyd, die tyd van wilheid, van baatsindig
heid, van een dengd, die en oogenblik verplettert
is, van een heilensval, die I haai is voor
en dag, die tide van lietzaadig

17¹¹
stamij met egegevel en goede trouw, die
staide, waerin den kindem een groot
diel overkondt; hoe veel Velocità heeft
hy achterans aan Luck den Grooten diel,
Eine âme toute en fer, sans peur à la tribune,
Sans peur devant un glaive fier,
Hoe derv, en dia. Luck, een splendide! - het
diptifik is van febr. 1881, a. d. d'inter blieft
te aan Loevump Philips gevestigd te
houwen, - en die Luek een)

âme splendide, étonnant le religieux
Et le frappant de son éclat
Montait, avec l'appui de la main populaire
S'affoer au timor de l'Etat!
de den hy hem niet de offer van den duister,
met dat hart zijn en bestigen
dat va den bierges overvagen:
Homme placé si haut ne baisse pas la
Marche, marche et n'éconte rien!
Laisse le peuple en bas applaudir à ton
Et se repaire de ton nom;
Laisse le te prononcer un jour même Cesar
Pour te porter au Pantheon!
Marche! et ne peule pas à ton temple de
Sorriens de que, changeant de grotte,
Sa

La main du Panthéon peut chasser ta
^{Spur pierre,}
 Et la balayer dans l'égoïsme!¹⁸
 Marche pour la patrie et sans qu'il nous
 Marche à ta force et le ^{en} Coûte tout;
 Et dût ton pieds heurter à la fin de
 Le feuil sanglant d'un échafaud,^{ta corde}
 Soit ta publique Tête, o royale victime!
 Tambour au bruit d'un vil Tambour;
 Du peuple qu'il qu'il fait ne chercher
 Ne redoute que l'estime!^{que l'estime!}

In dese drie dichtstukken, La Luree,
l'Idole en la Populante, die in snelle opvol-
 ging, en waar ik meer en minder orde, opheven
 den hadt in de order, te haren lij gibben kijc,
 in de Recens het lukt dagev, kon't midden,
 van han nog steeds lievelende berovingen,
 de Parysche maatschappij, en de gansche
 lotterhundige herelot dien, wat hy ^{ing} in
 dor, op dor en volle tussintz offendaagd,
 doektor had; ⁱⁿ hy was; wat hy aan
 aufde; wat hy ook vermocht. Wie hy
 was: een man, niet manner moed en
 manenschacht; met oogen om te leue, en
 heel om haer dit oogen te dien; met een

hart

een hart niet leeft om te kleppen, maar
 ook on ¹⁹ sprekken; een hart gloeiende voor
 & baerend ⁱⁿ zielk, een manneer en deng;
 en oprecht fathis, blakerd voor de vrijheid,
 die hen meer was dan een leid; <sup>19¹²
 die Dichter van der eerste raag, wie de indignatie
 niet flakt, maar ^{daar} het ^{daar} het dichter Graat,
 die de de vader ^{van} de groot Dieci
van den daar achter ^{van} de dichter ^{van} de hond,
 in en en Geur, verbeelding, ^{die} bij de hond,
 (die dits een weging gewekele; en, niet kann
 hond een profet tegen de gode van den
 dag opgetreden, een voor dinsd. aapje
van de pop, niemand werd aangelegd, en niet fluer,
 met lijn blankvol hertoging een vrouw.
 Blank te wesen is het liek dat ieden lang--
 hat lij vermoede? Met en taal niet minder
 gepriveerd ^{dan} de lijne, met een dichtglied aan
de lijnen gelijk, met den eersten dichter van
lij trids, die lij tegen trids, on der oorraag--
spijkeren; niet ^{of} de trids hadt de vermoede in lijnen,
spijkeren; ^{of} worzen die trids door de veismaat
 alleen de krachtige father, den overgetijden,
 al den her ont der guillotine gelegd
Livana zag an de man "Qui pointe Aoit
 quelqu'e chose là", in Hervier trokken, ^{die}</sup>

~~Fondant by eien gewagen van
lyfjewine glâme; minig~~

20^{3.}

auty flakts
die niet alleen door het onderven van lange
en korth regel. aan de Epoden van Horatius
daant, aldy maar ook, door den lyfje
verheffing en kernige teggenietbaart, aan
^a de uitpener op de ~~de~~ ^{daant} dieren Carnivæ; ^{met} afstreef,
die, dor dij humer heel verhullen van dat
de smaakvolle gapheling van Augustus
ons onverschijnsel van sijnen, gaetige
gulleig-pleide fibets tegen heeft, van
voornig unprettedheid ons sijnden
schepte, die van een sijne elid ^{op} zijden
scherper ^{is} en bedorven ^{uitpaling} rids da het Keerlyt;
temt da plastigde hant den bellen, dat
sij over den geit werden, oft herinneringen
van Horatius ^{oef} ^{and} oprijzen. En da man
da da dit beftond, d. dichter die dit
vermoecht, had cent t. jare 1805 het lewy
blik gesien, was by dit sijn glans rijk,
dit dys indrukken akend optreden, en jengmen
da niet meer dan vier tien h. jaren!
^{Conclamis typi exponit etiam pectorum}
Wring wester, wring vermoedder en proptreter
dat die hant in dat deye sijn getrotten, ver-
gunden; wring slacht strokken wrenkende,
dat sijn sijn vermaale jengd dicht vristte,

~~f den na chelochien waens beh
en doch en datt dat er by
jokas enige der gebroeders des
kroo op volgde. Soe~~

21^{14.}

La Popularite' n hederlandse verzen over
te brengen, dat chirurgie Berlier te Oude
dat hij het voorprothelyke had ten redde.
Hierom heeft een paar of wat onderweg
gevist dan op dat ogenbliklyn heilige
raeviger.

II.

Nog in hetzelfde jaars waren zij stuk voorstuk
in de Academie volphore waren, vereenigde den
dochter des officier ^{Adm}, en drukmaatschappij ^{ca} gewichts
met een handelne Academie, ook eende ~~op~~ ^{op} geselijc,
wag behoud geworden, tot en binneftor was
hy den titel van Lambet aan geft, en dat
hy velenliden haardruck, den niet later
dan in 1044, enige vermeidung ondernig.

Lambet; De naam heint Marjech. Hy was
de haam einer vrouwecat; ^{maer} van een
veestraat dat eerst door ^{grootvader} den Clutter ^{ach}
chelochien gebricht, en voorfateren gebricht
die toe brachte waren geweest, dat eerder
daar door ghastydew lyn troek was gauw
zoken by den prop. Van daer dat de Ro.
meinen, die eerder voor dit doekwak den
heg amster haadden orangenogen, die
keijse poort ~~tot~~ ^{tot} ~~het~~ ^{elle} ~~sand~~ ^{het}
~~hetel~~ ^{hetel} ~~hetel~~

lekel-aanpredichts met deze naam,²²
gaan bestempelen? Maar en niet van
de klappeke benaming en in verouder
gau al evat in de rijke poëzie, die onder
dese benaming aangeboden werd, aan de
kennis, de Waardering, den invloed des
klapjeke denken deden, was het echter
alvrahaer twijfachtig tot welke oefft.
Jhout ook deze dichter behoorde? De
romantiek, die evening in de frankische
letteren, tot welke de jhout van Diderot, een
in het lacht der XVIII de eeuw den grond
gelegd had, had in de ~~cautley~~^{Hugo}, niet
tevreden mit het denkijde stellen der klapjeke
voorbalden en pausregelen; ook hante eigen
kunst-theorieën begonnen te precilicieren en
z' was bestend brana wijsje juur hets
klapjeke, na vinnig en haarklaerd tez.
hul met syne voorstaarden en verdedigen,
detterdaad de verdronken. Met den nu
achtjarigen Victor Hugo, door de Oosten
breed auroah, l'Infant publice" genoemd,
haar nu ene eensdondrige en daar
"infant terrible" te worden, aan het hoofd,
was z' nog in de dagen van hare orenlijg
jungd en overkohader ijver, en ontbrak
het haer geenszins aan roekeloosheid.

Want den geest beheft, dach z' het, keiu,²³
h'et behu que le vrai", tot leen "vrai à tout
prix" en waren hare buitensoorigheden
wel eind van din aard, dat z' doch een
zeer, n'et been que le Caïd" den leude
moest denen toeschrijven. Maar dach
maar al h' de huyts de ~~exhortation~~^{beste}
"vis confitii express" in haer vertoonde
over uitremende trachten, over trachthan
beginnen, die zendo val voortrifflighets
ladder wort gebracht en, by regulmatige
ontwikkeling en heilsame matiging houval
voorthifflighets zendo wort brengen had
schopter ook dese om eventeling h' bephikken,
en het emanipicum der taal van de dijnige
landy van het voordeel en de gehwaber
haat am pauphraise, euphemisme en
alle rhetorick was op dekheder lieker geeg
versaat. Men merkt in welke bewoerdingen,
en erelhimate een Victor Hugo die echter
in 1834 op zijn groot aandel daarau
beroverde.

La langue étais en ordre, auguste, épouse
Pleur de lis d'or, Tintén et Roileau, plafond
Les grottes fantueuses et le Trône aux
bleu,
Je l'ai trouvée, et j'ai, dans ce salon
milieu,
illustre,

Même un peu corrétoit; le mot propre,
 N'était qu'un caporal: je l'ai fait.
 Il fut fait un joli tableau des pronoms personnels,
 Du participe, éclair à la tête blanche,
 Une hyène, et du verbe une hyène élégante.
 Vous ferez le reuum confidentem, Tonnes!
 J'ai dit à la marine! eh mais! non!
 J'ai dit au long frère d'or: qu'en ness!
 Ondertijfhouw, ook dit word een "partie pris"
 En, gelijk elke "partie pris," een overdrui-
 ving. Voor de mot propre, het eigenlyke
 geschild, kwam by Hugo Selwer en bij de-
 gelyken daa hem gaander volgelen a hogen
 leuen en zelde slinger overtuiffen, thay
 het riene, het riene, het gemeene; nu
 en daa, dor men leggen, hoe gemeener hoe
 beter, en sien oon de grooth voorganger
 self en 10 dyl dog bijna car hader eerder
 dor de boot had om er ons aan te gewaana,
 en dit eerder bij oelew met my niet teckomen
 gelukt, en onder dat ey oon des bekkens.
 Och Parker duft op den weg den goede
 manak, sikkelyk op val te sterke process
 gespikkelt

Klacht in dien digne Samben maar al te ²⁶
 Zeer blijper dragen, dat konsten tegen
 die gedaan ^{laerden} mocht ^{de kastele} oeken ^{decker niet te}
 hier ergoren; ^{te daghe broet}
 waerdiging opgewekt (door de schromelyke
 vergijf aan de dedelijkhed, begaan
 door een letterhuder, die niet alleen
 in de uitvoering phileering van het afzichtlyke
 dat oppunt der kunst begin tot huldigen,
 maar ook ^{door} ^{naapt} ^{een} ^{vervuld} ^{voer} ^{voer} ^{voer} ^{voer} ^{voer}
 der handelyke ongelover heden ^{heden}
 en vrachtklyke opgang rojaagt en een
 phandelyke servante heeft.. Alles wat in
 dan is dont daar tegen op, en seit seit in
 de bittere klacht, de ontzag wanneer trethep
 die wij hier onder dat oppunt Kelponine
 aantreffen. Wie het de phone vader heeft,
 daarmoe dat ^{op den grond} ^{op den grond}, dat verderingen
 Clarificans, truer die dasbaart.

O Telle d' Eurypide, ô belle felle antique!
 O Maup! qu'ay tu fait de ta blanche figure?
 Prêcheur du saint temple, oh! que sont
 Les brenemans facés qui courraient tes
 Et les chevaliers Olores relevés par ta tête,
 Et le grave Duthune, et la lyre poëto,
 Et les voiles de l'indien ta marche en
 Longs plis
 Trottant et haloyant les dalles du
 parvis, et

221

Et le pleuve éternel de tes larmes pieux,
Et tes sanglots divins, douceur harmonieuse,
O belle fille antique, ô toi qu'on adorait.
Si tes chastes habits, prêcheur qu'est ta lait?
Tu les as échangés contre des millons folles;
Ton beau corps est tombé dans la fange
des halles,
Et ta bouche oubliant l'édition de Dieu
Qu'elle publiait priser dans les concertz
de ciel,
Ta bouche, aux passions du peuple,
descendue,
S'est ouverte aux jurons de la helle
perdue.

C'en est fait aujourd'hui de la beauté de l'art!
Car l'immoralité levant un œil hagard
Le monte hardiment dans les jeux populaires;
Les théâtres partent fort d'infamie, répaires,
Des temples de débauche, où la vice
chante,
Donne pour tout les fringlages d'imprécate.
C'est à qui chaque jour sur leurs planches
Étalerà le plus d'ordures, et de scandales,
et qui déroulera dans un roman pittoresque
des

I.C.N.

een ledenvrijstaaende atmosfeer
en een gevoel van vrijeheid, dat de bevolking van Parys
aard en aard in zijn gewoonten
en gewoonten heeft in de volksgewoonten
en gewoonten die erin leeft, een hemelblauw in honk
allen

des plus grossières moeurs les traits les plus
de, sans respect aucun pour la femme et pour
^{bonnes}
Fera monter le plus de courage ^{l'âge}
^{leur}
^{de décadence}
^{et de décadence}

(28)

Wat het ledendagelijck troonul, te horen e te
aaphören geft, bij de oprichting der Milieus
staat ^{gijns} wreake bloedgrijns, ophult e over-
spel des troops leggen en ~~het belang~~ zithal;
daarwelk taal een met geprichtsels adduct
e ingekonde aden kruijfende publick e
gewond wordt; welke ~~wordt~~ ^{de} ondervrijd de poen
wordt er onder dat org des huavacens
komt ontvangen; enclle ~~gewaarende~~ ^{menige} ghemerde
~~leden~~ denkbeelden. ^{menige} Leets talkes, by een ^{een} ~~compt~~
~~worden~~ ^{worden} ~~gegeven~~ ^{gegeven} gemaakt, ^{wordt}
ordely in een dachgtal verzen. Op ontsette
wijze, missien die a deer oude vader niet eer
aet aaphörenwelken trekt, te verftaan geheft
e te verftaan gescrewt. - En daarop heet het:

Aphorismes citoyens

Cela dans ces temps nouvells, les citoyens
ne sont pas toujours fiers pour les places publiques.
Ce ne sont pas toujours ces rues des affaires
des jeans soviets, aux bras peniblement
armés,
ces

Ces flâvores ouviers hurlant comme une ~~mâcho~~
 Et que le ventre seul entraîne ^{dans} l'émeute;
 Ces larmes de haine et de destruction
 Ne suffisent pas le vent de la corruption.
 Leurs bras n'atteint jamais que l'aride
 Ils dérangent le marbre, ils atteignent
 Et quand le mur batte ^{la pierre;} tombe ^{fin le}
 Leur torrent pais et fait comme un ^{côté,}
 Mais les hommes pervers, mais les ^{torrent d'été.}
 hommes coupables,
 dont le pied grave au sol des traces
 plus durables,
 Cépote tous ces autêtres qui, le scalpel
 cherchent, les yeux ardents, au fond du
 cœur humain.
 La fibre la moins fine et la plus fâcheuse
 Pour en faire jaillir ^{vaine} le flot d'or à
 main pleine...

—
 Ils ne savent donc pas, ces végaires vimes,
 Quelle force ont les arts pour démolir, cy
 nouveau

Il ne savent donc pas la sanglante torture (30.²⁰)
de je dire à part soi l' il les fait une œuvre
et de voir ses enfants à la face du ciel
transper l'œil et rougir du renouveau patrie!
Non, le gain les cupide et l'argent les
L'argent leur clôt les yeux ^{enfrière} et leur fait
la levre;
L'argent, l'argent fatal, dernier dieu
les prend par les cheveux, ce peine à
les jette dans le mal, et pour ^{des humains} cheveux nains,
les mettrait les cheveux pieux ^{galante} sur le corps
Honte à eux! car, trop loin de l'atteinte
L'honnête donne peut seul ces flétrissages
^{de leur père.}
^{des lois}
^{de sa voix.}

Met recht, sedrijf, deze dag en bekende
^{en} ~~aan~~ ^{ver} "Particulier teekens der
phinsburgers e. der zonen, in Melgrovianus,
n. 205 frib. e. jong, dat men haer geitie
opheven dacht, met het oog op de
Retraalisten." (Haal. C. 20 feb 1882. Particulier
correspondant.)

De verderen stukken in den kleinen buidel
der Lambet zijn nog en vijftal politieke
da. 1830 en 1831. Drie betreffen Frankrijk.
Le Lion (1830)

J'en m'aperçus pendant trois jours, j'en eù plus
Mondinch rebondir le lion populaire
Sur le pavé formant de la grande cité
Quatre-vingt-treize (1831); bophanemden
over het Rega voorbij, opstand bophaneur
herinnering aan

Somme quatre-vingt-treize, épouvantable
de laurier et au sang grande orbe
coronée
au creux h' l' Prophète

du fond des temps passer se h' l' éléves
Ne h' l' éléves pas pour contempler ^{pas!}
Là son somme des hoïns à côté des
Et tu dirais vraiment de nos maigres
L'Emeute (febr. 1831). comptatis.

On va t'-elle aujourn'hui ? De ses sombres
Va-t'-elle épousseter le scnat et réunir ?
Vient elle lever sur le front des ministres
Tout le sang répanu pendant les trois
Non, l'Emeute a long flots inondant le
faublieu

Bellerff 230

Bondit comme un torrent contre les murs
de Dieu,
La haine du pontife aujant troué la
Traversée.

Het is de verwoesting op den 14e februarij
de kerk St German l'Abbaye voor aangreep,
De bestorming, op den vrogaerder dag, van het
paleis der Cartobriophaps die de staf van
dit geducht sijtmacht.

Ajien le haut parvis, ajien le sancti
Ajien le souvenir, les croyances ait.
Tout tombe, tout s'écorne avec la
Christ est aux mains des Juifs une
grand croix:
Tout tombe, tout s'écorne avec la
grand croix:
Christ est aux mains des Juifs une
seconde fois.

In hof niet opmerkzaam te maken dat deze
stukken, alle en kleiner onvanging, van ~~deze~~
afstekkingen tijl dan La Cérèce, maar van
wege La Popularité à l'École.
Het vierde wordt ook naar Polen. Het
bepikt onder ^{het onschuldige} versoie (1851)
een afgruwelijken beurtzaag van Rijgs
Cholera en Dood, bij het in de worteling
tegen den Caar bezwijken en door de trekkende
particuliere vertrekken van Warschau, met dijk
bekent ont den moord den laststen:

Enfants hideux, pour finir votre forme
^(33, 34, 35^e)
Corrupts sur mon, car j'ai l'œil creux
Je ne m'endort, et ma bouche aime
Comme le Teas aime les Tolonais.
^{L'homme}

De overigen, elf in getal betreffen, niet ver-
spikkeld oogpunkt det leelen bederf en de
maatschappelyke treffanden. Het eerste
van dese (1051) is aan Dante gricht, of
aan een geestverwant vrees bitterheid
en diepste weemoed die treffanden hem leue
begrijpen:

O Dante Alighieri, poète de Florence,
Je comprends aujourd'hui ta mortelle sou-
-france

Je comprends ton œil avec ton front
Le dégoût qui te fait de chosier de ce
Ce mal de cœur sans fail, cette ^{monde} haine
Qui te faisait atroce en te foudrant
Inondient de balle et de plume et ton cœur,
Et autres dragen de oppoëft Le Rêve
(1051):

Nous avons tout perdu, tout perdu à ce
Gouffre de gaite franche et de bonne fatte,
Le rire d'antefois....

Dotgister gaf er in de titel in de Gedr. een
goed vertaling van; La Cuvé (1845) ³⁶

Hérit, il est pour toute une méchante cause,
On la nomme Paris...

Desperates (1831); Les Véchmes (1832); Peppelone,
~~des satanistes~~
dat, gelijk Juvenal, de Ongecreetghedely
en de uitgelatenheid, en vreugd ghelyck
van het plrijker Carnaval duchtigh;
L'Amour de la Mort (1830).

Le eerste effoi de Frank creatre,
in het verdunde Frankrijk in vulvulolijf
zelfmoord, onredelyk bvegecht, en
verwoesting op het gezicht van de
sophony en het doedeceth geijkelijk
blijfbaar en dus erg volgh alle tegens.
simlyk. Vroeg La Reine du Monde,
haar aanleiding van die een in September
1835 uitgewaardige wet op de drukpers;
- hetu Barber gemeet, dan haer hier
het eerst den verheven daam gegeen heeft,
en dat diek sonder daer het schouwelyk
misbruk haret onbeportte machts; La Machine
(1842) des Horreurs, Zoo och de lagie, le prole-
taire, "al de dorgers en le despotie" (1844) in
de plot, vroeg Le Progrès, Le Progrès,
beginnende mit de Frankengraaf;

A quoi servent, grand Dieu! la Tableaux ³⁷
Dernière sous ses doctes mains
Et les graves leçons que d'une page noire
Elle tire pour les humains
Li les mêmes yeux et les mêmes mœurs
Reparaient fort dans tous les temps
Et si dans tout les temps les exemplaires
Sont imités par leurs enfants
en cinqoede met der botten twijfel of
qu'au la marche Françoise,
Le monde ait avancé pas.

De titel goed omtrek, dat zoù vermoedt hij,
en dat tegenovergeplaat niet welk hebben dat
dat, hervuld dat rappe moet sy d'act weeg
bringen, indien heb alle, of fels d'oor:
Langslyk van deze hekelenalter ~~ster~~
dorlicp, of si daarin de sproongte, ~~le bord bruis~~
heet hantberende gielletten ~~voordoen~~, of
schoon bijne allen binner ee kee kert h't
teppich griffewen en granaelgh uitgegaen,
Lijflijc elte niet griffewen en byen gebreke ~~alle~~
welke libe de gelle te worden. Alle ~~de~~
lijf ^{met} de gloed & fael des verontwaardiging
of in d' sombere bewondring en ~~de~~
Leder Report, in het schelph "maelste licht wat er
wordt en wade moet van een la maatgeblyk
die

die alle hoger begijpl ab ballast over³⁸
voord except, om die laagte reijingen tot
t'ieren; God te offer brengt heel het land
in der blit te hemel, over het wortel ^{tegelyckheden}
het slyk. Alle heinen lig over din ^{alle}ledige
hemel, die bekoedelde aarde, het misbruik
der vrijheid tot losbandigheid, der kunnit
tot een preecelieken op de fleestlyke reijingen
en der fleesten smaek van heb algenen;
alle ^{en}ijamme lij over het achtercunney
te loren van den leden ideoal, alle potere,
alle pietich, alle ⁱⁿ geene en phantso, alle
vatbaarheid voor rein geluk, evenoudig
quagen, onmisbare troost; alle klagen
lij over de oezeling, die d. vnieth in van
braortzaclijng, ova de uitputting die
levenslaathed, d. vertrijpling die dene
selfmoord te voorhij except; alle vredy,
lij bij da dichter, en genoed dat d' aude
bestoeft, en an d' cleyn wanhoep; dat
een an d' laagte baatsuech verhoede
maatschappij bestoet, maar noch da dylip,
noch da bewaal, noch het middel te
geneding hente; een hart, dat voor dien self
behorste heeft van det Hoogers, maar
by d' algemeenheid van het ongelof, ooch
lij elga gelof, tegelyk met dijn acting wa
di menschheit dreigt in te boeten, en oppijp van
dijn

Comme bat j'me cœur en son orège de foi
J'en demande²⁵ d'abord ma poësie au ciel.

68.

edel verlangen om ces ander gebruik my haer.³⁰
t' dragen, naech dan dynne bliektghe hefft
om lich te ~~wachten~~, en ~~te~~ ^{eenig; zult te} ~~te~~ ^{te} ~~te~~ ~~te~~
troestens en - to wachten!

Comme bat j'me cœur en son orège de foi,
J'en demande²⁵ d'abord ma poësie au ciel:
Hélas! il s'en tomba qu'ans réponde auere....

In dese dichtstukken wordt ~~en~~ ^{de vrees} alle
een opluypje e Katwoerd:

Araud on ne croit en rien, que faire de la vie?
^{gocht de}
et kreek op.

Play a dieu, riez ó ciel! ah! malheur et miserie!
Les les yeux maintenant qu'est ce dont de
la Terre?

en tout ded tot het wanhoepig affect:

af simp donc jeth bas toute sainte poësie;
Comme un lepois martiale dont l'épaule
Comme un mauvais bâton ^{est blasphem} dont tu n'e plus
Le bon premiers carrefour jette là dans un coin;
Puis abaisse la tête et rentre dans la
foule....

Was in dijk alles geen overdring? Was er niet
een heidelijk orgaan tot de vrouwe, met haare
de parochie Maatschappij. Metterdaad in het
algemien tot dor laag eerst veel afgedaald? Was
dane gloriende voorontwaardeling, in hare diepte
groot en in de breedte, de heiligeheid, de mate,
Want dy dicht ^{hier} vooren decoll, altijd meest
oprecht. Zonder een mensel dat aan dicht
~~en in zijn diensten~~, aan het predi van de vol ^{en over} Leed
werk? - Of son de leser mit enige waardheit
kunne deg geyn, wat de dichter, blykens der voorlog
waarmij hij te lijme Jan bed in des p
woreld leed, voorzag dat hij leggen kon?
"Op' à plaisir il s'attunda la force"? -
Van dijn coniaaphen voorgangen Juvenalis
is gevordreven, dat hij, by de behandeling
van de leden van het heidensyke, toe groet hofje
had aan ijplijkheden, e. Zich tweesels op
sijn genak gevolden, en aan het er op aan-
veram ~~te~~ ^{te dijschen} aavorden en gruwelen ~~an~~
~~les~~ leest te stellen, dat zonder aa dijn
cerlijkhed ik kost te vallen doen, nog kan wel
~~erg moegen~~ ~~daeng~~ e. dit officieel nog meer daas
helderken ~~daeng~~ e. dit officieel nog meer daas
digga ~~verbulfing~~ da. ~~da~~ ^{he gheest} ~~kyder~~ ogen ver-
bulfing ~~te~~ ^{weeg} ~~te~~ ^{te} drijf; en wat de opredelheid van
sijn aysteden als werker ~~had~~ ~~da~~ ~~da~~ ~~da~~ ~~da~~ ~~da~~ ~~da~~
en ~~openbaar aanklagen~~ der onzedelijkhed
betrefft, edele toren door hem aangiflagen;
vonegegaan eenen echte, ware, overvalento

Hijaro.

welgepraatd heit deelen er aan gelovens, zietom ^{41.27}
sche hyperboleen, declarant triphes, Bradley,
deelen er aan triphes" (Hijaro), en ^{41.28} Dene be-
likorwing vindt ook in hare mate op haries
hare beschrijving. Massmer moet niet daar
niet vergeten dat de hyperbole, tot op te horen
Lento, aan de fatigues moet worden toegepast,
ja dat de fatigues ^{afgegaan} ^{tegen} vorige vorming niet
denkbaar is, die eens in die goedkeeriger
over die bet. ~~la chanson de la baleine~~ ^{la baleine & baleine} leggen
in haafhilde over, doe veel te minder daar,
dan de ^{voorgeleggen} vorming op heeft, niet overwaar om niet
te vallen stuk, maar ons niet schoepreken te
geloven "La haine du mal"; en daer is
inden niet minder groet dan wiers afleente
van "Tous ces balaïnes qui viennent pour
~~la professe~~ ^{la baleine} "La haine du mal" heeft ons
diester gings, on ^{la baleine} ~~baleine~~ l'hyperbole; en
dieste, die frammanus, die van de compositie
schor, die nog geen certejaar had en et; en
bij kunnen het geloven. En dor hij dicht in en dan
dat te leen, en meer dan mit ^{acht} ~~acht~~ een
op deel met haar, hartsucht bestaa baai pijnst,
in het verswarten van zijne pubere fascinaties
behaagd leeft: en preukt dor vol geloed,
 dor oue erichring ^{det} in zijne preisthistme dat
hij hen ook ^{niet} wil ^{aan} wan, ⁱⁿ verseng
wanneer beide Geverloven en Penlate ons
lumenten verbalens en geloed hebben, betrueg:

25 droeg overal [de hand van] hond te schueng
Stadhonging klagen graag te ontloeken dan
zijn vrouwe.
En wacht vinden op der blauwsta de gegead
En ringelen da vondreit op 't laaste sta gelaad.
Dit hem, wie 't goede doel der heuvel is bepaen!
Wie, wie de haant alleen haer bultig heeft
Sleca! ik ovel't, had ik een ^{don} groot
Tot Mare ontgaen, Cith a dierheid al di land,
En telg der Mei en blond aer't horen, o hoe
Myr blotto del da ront in droomen, kort
Dat had ik meignoach op rozen uilgerust.
—
1.7.

Maer nu een [delige] sten oock in myr haak
[en] legt me, dat menne up aender is [tot]
Ty taak ghevraet.
—
1.8.

Mort, ~~die~~ ^{out gheblyc} hooftje, a. Londen an te den,
Mort, Londen min't tot dij de voorhand
Sooy wat di Leiding eindt, di han is over
Myr en somke last, en droen ^{ghebreng} _{reung were} taak gheven.

—

G.

die overaat het West; 12²⁸
Hart hilt de vor partint l'oeuvre du mal,
D'entrees ses chansons pur un rythme onfend,
Tolas, mon coeur le sent, je j'avois en force
Une enfant de feire aus et que une fleur
Une fille de mai, blonde corne au epo,
J'aurais d'un priffle puer, pur mon
front au sonpi,
Vu plottes donecement ces belles éeueis,
J'aurais fureut faité des fleuries,
Et le divin Caprice et de folles chansons
characent du moins charmé le coeur
de mes faisons.
Mais j'entends de mon coeur ce que
Qui me dit que trist homme a son rôle
la cel monde
Il faut courber la tête, et le long du cheuin,
(Faut regarder à qui t'on peut faire)
Suive sa destinee au grand jeu on dans
Et la mense aujoudblic comme le ciel est
l'oubreh
j'entre.

III.

H. Pianto, Klæglicc, was de brat van een
vader die stierf daare 1083 door enen
diefster in 't Leich geslagen. Hy heeft Italië
besocht en het eyther tal groteren en kleinere
dichtspijker dat dit moedt oneraarglike beretde,
perdat dufft s'nt over staet betrekking op dat
de groegere groethid en trouwlijc beweeling
van dach, in heiden, soor alle dichtspijker
gefttae des belangwekkendes land. Hy gaf van
de kleinere ciestha leich in den vellunderen
en intgreren worn van det Sonach, elk dach
en den grootste hauppaard uit dyn jheerlyke
tyd; Maestri niet perfect, den birkel, of op
haups a lucte, die wel juiste tekken heeft gehad
in hem eigenwochte bracht, gaeve, en oock
daer oeler aandach aan dat moedelyk, het
kunstenaars, of hit gewone leed van hem
vaderlande. De even groteren, te Pisa, te
Rome, en Napels, en Venetië aangeleveren, stellen
onder de opprijsten Le Campo Santo, Le Campo
Vaccino, Chiaia, en Mianca der truijers
toestand van dit in Zyne oogen des behagelijc
staendig Italië, uit over onreueheden ongemaet
en het Leich.

GL

H. Peauto mist den brenfanden glas, de
dort ontstonden bracht, waarmee de Tambus
de wereld overvielen en in geestdrift opploeden.
Dat het een tweede dubbels van den Leefden
dichter was, was thoren dat, behalve dat, reeds
genoeg om eenne gelijke uitwerking op den
lezer onmogelijk te maken. Maar H. Peauto
onthief de Tambus in andere opzichten en
brachte, met en onder gebreken, ook niemec dingen
die die dichters begaafthout aan den dag.
De troon der plachten is hier doorgaans ontworpen,
die den vermoeiten overtuigen moet, en bij alle
klagen en aanklagen is tot hier in daen plaats
geweest dat bemoeidigt, opberwt, het hart
goed duikt. De taal is correcter, het dicht
vriendelijker en aangenamer; en op voorkeur
bijre komt hier, in den dichter, de scheurkate
worpshijn en de ploombaukeld van Lijp geit
van den forsten guppen fatuerkt, maar al
het bewallige der dairen vertelling.

Neonand besucht Pifano, of hy gaet en
der Campos Santo leeu. Hier is een oude en reu
kerkhouf van bloofftergangen en gebouwen waarop
die Giovanna Pifano den bontweer hadden
ghaelt, en een ouren met freschi van schouw
der ondgh beschampen schouf zijn bedekt.

Op

Op dit kerkhof, waar heilige arden, op
last van een aartsbisshop, uit jersalem en
van den heil Golgotha overwekken geweest,
de aansienlycke en verdienstelycke berghen
van het Gemeenbeest den rieke dijn gelegd; in
den hervergangens, apothekersdozen
ontree de Lione, of en ander schilderij,
den triomf dijnem konink in de overvulling
van „den triomf des doods" over leuen
en blvci. Hierhoudt s. bracht, moed en
~~in het pliem maar los van door ophoest bertho statio~~
overmoed van den mieren vrede, wat
door den dichterde recht plaats on ~~lief~~
on somben gedacht van ood en ~~affage~~
leed te verdiopen, maar ook, on de betekenis
van Lijp Godgenijt leuen te gevallen
en de vrouwe van het heilige dat er
troeft. Die hier, daer aanleiding van een
der vriendelijke dichter van het in Lijp ge-
set ontzettend tapret, en behoorlyke
idealiseering van dit godvreeschtig leuen
daer kluisvraar in de tuinen leest van
het gebergte en van de vorge trouwing
aan God:

La

~~Zo heugt le Campe, traite de behooft
des leeuw van den quidder, leeuw van den
kleinnes, op 't gebouw, en de vogelvogelij
en god.~~

³⁷
16.
Là, dans les gerbes vives et sur l'aride pierre,
Les hommes du Seigneur vivent de la prière;
Là, toujours prosternés, dans leurs claus pieux,
Ils ne voient point blanchir les fils de leurs cheveux.
Leur vie est innocente et sans inquiétude,
L'inalterable paix dort en leur solitude,
Et sans peur pour leurs jours en tout lieu
Les pauvres animaux par les hommes chassés,
Mettant le nez dehors et quittant le leur
retraites,
Viennent manger aux mains des blancs anachorètes,
La biche à leur côté jaïte et se fait
du lait,
Et le Capim joyeux broute son poroleto.

Heureux, oh! bien heureux qui, dans un jour
A pu faire au Seigneur le don de sa
jeunesse;

~~Hoffe~~

Et

Et qui prenant la foi comme un bâton horreux,
Et gravi loin du monde un sentier montueux.

Heureux jeul le croyant, car il a l'ame
Il comprend sans effort la mystique nature;
Il a, sans la chercher, la parfaite beaute;
Et les trésors divins de la sérénité.
Puis il voit devant lui sa vie innue et
Comme un pieux pèlerin ^{pleins} s'écoule d'une
calamine;

Et lorsque sur son front la Mort pose ses doigts,
Les anges près de lui descendent à la fois;
Au sortir de sa bouche ils recueillent son
Et, croissant par-dessus leurs deux ailes
^{âme,}
L'emportent toute blanche au céleste
Comme un petit enfant qui meurt jeté
Le jour.

Doch die stont het niet gevonden, noch behoefden
aftomponen als draagman denne ~~een~~ ^{een} en vangende
In dat Dala, in dat Tolgane te horen de Gudde,
Den gewijde, maar thans den leeg ontriede plek
bevindt? Dala in gehuld Italie, met Rome als hoofd
Mittelpunkt? May

Ibelacs! de ontdektiging van het heilig ³²⁻⁴⁸
wordt ~~alvinn~~ gevonden; de vrome Lien is oecal
uitgedoofd. Het feitseinde middelpunt van
de prachtpalen verdient bligt nachtblond, om
op een grijze offrand verbrand voor den Goddes
in't obischemen, en het cent ^{van} ~~van~~ ^{van} besieldt, mede
geen verbond van Goordienst a Heint. Gelooft
a Genie voor gods verbrokken ^{of} ~~of~~
La Mort! La Mort! elle est sur l'Italie entière;
l'Italie est toujours à son heure dernière;
déjà la tête d'anges la perd la beaute.
Et son coeur de chrétienne est froid à son côté.

Oh! c'est en vain qu'aux pieds de l'immobile
archage
Le canon trouve enor des crêneaux de Saint.
Que Saint-Pierre au soleil, sur ces débris
Dit remonter encor la pompe des vœux
Et quoi bon tant de vœux, de cris et de
Les milliers d'encapors fumant ^{au} ^{Cartiques}
Le choeur des frêches saints déroulant
les anneaux.
Et la fourrure brûlante aux flancs ^{des} Cardinaux?
Pourquoi le dais plendieën avec son
front qui penche,

Et le grand roi veillard, dans sa traigne
Superbe et les deux pieds sur le dos
De son trône flottant bénissant les humains,
Morts, morts fort tous ces bruits et cette
Car ils se passent plus le Thor et son
Mort est un vain éclat, car il ne frappe
Que des fronts de vieillards ou des pâtes
velues....

Alkmaar, en vog mev. Auguste Barbier, een
vijftig jaar, in den kloogaang, die hef opheft
met de Campo Santo.

Le Campo Vaccino, naan door d' Middel.
Eenman ^{geleven} aan dat Forum Romanum
Let mij u staet ^{in gewest} tezen te vergeten, ^{gelezen}
Let opheft van dat treccelen kloogaang,
daarin ^{is} dit valies van eischen P'sor
de grondtakken der Gioekheid van
het ond'r Rome, de verdovung van de
phorheitsgevoel ^{is}, het genis van
kunstvaartbeuing, bliekt dan in hune

en ruisseau en grotte;

50. 34.

C'était l'heure où la terre appartenait au plaisir,
Où les chemins poudreux baignent d'un ton
Où rien n'est confondu dans l'aride campagne,
Où l'on voit les troupeaux dormir sur la montagne,
Et le pâtre robuste avec ses beaux chevaux
Étaler auprès d'eux ses membres nonchalance,
L'heure au grand horizons, l'heure où l'orée
est mortelle
du voyageur fiant qui s'arrête pour elle,
Où le pèlerin las, son bâton à la main,
Laisse tomber la tête et suivant son chemin,
Où l'on sent tout au loin sous les herbes brûlantes
et ruines
Avec les ois répétés des cigales brillantes,
L'heure où le ciel est rouge, où le cyprès
et Rome en son déferle en voie superbe à venir....

Dit is het uur, dat meestalij gaffelt houwt
En gemaal gegaven mid de gien, waarin de dijken,
En pijn doop teklommen lebbende en tegel een antieke
dienst gesmeed. Lijf ougen weider leert over wat
lycant. La oude majesteit den change der people
201.

En ziem - legt hij

Eh

51.
35.

Et rien ne parlait hant comme le grand silence
Qui dominait alors cette ^{qui} ^{immense} immense,
Rien ne m' allait au coeur comme ces
Ces terrains sillonnés de mûrs ^{murs} pendant accident,
Et la melancholie empêtrée en cette terre,
Qui ne saurait trouver son égale en misère.

Sublime paysage à rass le pinceau !
Le Colosse l'abait tout le fond du tableau :
Le monstre de son orbé envahissant l'espace,
Tourait de tout son poids la Terre païenne et
Là, ce grand corps Jeré de sang pur et de
Étalaït tristement ses vieux membres à
Et le ciel bleu luisant à travers ses
Les pans de mûrs cravés, ses vastes
Semait ses larges reins de feu et d'âtre
Comme un soleil d'Afrique un reptile qui
A droite, en long corridor, au-dessous de la tête
Du haut d'une terrasse à rouler toute
Tombaient de larges flots de feuillages
Confus.

52 36.

Des pins au vert chapeau, des platanes touffus,
Et des chênes voutés, dont la racine entière
Jaillissait comme l'onde à travers chaque pierre,
L'ombre épaisse, je crois, des jardins de Néros,
Le saul dont le bas pétale ait conservé
Et ganché.

maar ~~de~~ ^{van beijt} last niet dat si hier alle nacht
di orgen van over dichter allen te late tijden;
di kleine bogen van den tempel der Veedes, tufsig
niet dor, maar een beet haan fleur op de
lange mallen den eenig ~~staat~~ maar verworste
Had, en overlijfli van Ola. van Cartor en
Pollux sijn stapher vederigen vringens
onder groene verheenende, der grote berg
van Leimus, tot de knieën bedekkende be-
graven; dit Capitoel, en aan syn oost

La tombe di Leimus, le ruyf paei comen.
Alles nog dicht!

Comme des jouniers, là, de fèlles colorées
Desjent de coin a coin leurs jaunâtes couron-
nes; et leurs feuille d'acanthe et leurs fûts cannelés
Rappellent le splendeur des fiedes écorcés.

Mais

Mais lîlas ! bien à bras, sur leur bâsse compas,
 Quelques mes enor, comme des vierges nues
 S'ambleut mener un chocur et, se donnant la main,
 Chantent fierement un hymne pur et saint
 à la Blanche Concorde ; en vain, j'eus
 Ens d'elles aux ciels s'élançee en l'auantaine,
 Et montre enor Phocas leifant le pompe
 Devant l'arcel bise de Jupiter Statos :
 Oh ! toutes, le front chaube et le pied dans
 les Terres
 Paures enfants perdus, Romaines
 Elles sont toutes là, dans ces champs défolés,
 Comme après le carnage et sur des murs
 Desfilles de vaincus qui pleurent sur leurs
 Tontes dans le filet et sans plaintes ouïes,
 Elles vont protestant de leurs fragments
 Contre la barbarie et tous les horreurs
 Dicay.

~~minitarrasding blijft over te horen~~ (54)
~~voornamelijk door middel van muziek en geloof~~
Want de dichter kan dit lied van de tegenwoordige Romeinen vragen: het is niet de oude virtus Romana, niet de oude liefde voor het vaderland, niet het oude geloof in de eeuwigheid van Romeum, niet

L'anguste pauvreté, les rudes vertus,
Et la robe verte des gris, sur un Océan immense,
A fait huit fois aux armes la conquête du monde,
Ces en des démons et du géant et du bœuf.
Ne peuvent plus entre dans leur étroit
carcasse.

Nee! ^{maar} wat hij nu hier verlaagt - het is eerder voor den overvalle, rijk en breed dan het geen koninge heilig geacht word; een eind aan het werk der ~~heilige~~ ^{heilige} ziel, die verlaakt, des ~~heiligen~~ ^{heiligen} nachts, die onkenbaar maakte; het is, dat het verdrijven van den onde, het sparen van hetgen hoe overig is, dat ontgaen is de schone vrouwen, ^{ontkomen} ~~onverdienstelijken~~ earedijdeliken, die ⁱⁿ hunne onhoorlijkheden ⁱⁿ niet hebben ingebrocht.

O Romains d'aujourd'hui je l'art ne vous peint pas
In moins par siècle reperter les victimes.

Was er ooit aller eer overdriving? ^{was, en}
 Hadden die dupekondes ³⁵ zielijk wrypnek
 de paupers, met name de paupers waerghappy
 met de dood der sleep geschorst? Was den
 gloedens verwoestendeiging en den acceptans
 grond van den dichter heel en met haars
 herting oprechte? ^{Van} ~~Mon heeft~~ ^{van} ~~mon heeft~~ ^{het} ~~mon heeft~~ ^{van}
~~gevallen~~ ^{mon heeft} ~~gevallen~~ ^{mon heeft} ~~gevallen~~ ^{mon heeft} ~~gevallen~~
 Mon heeft gevonden. Dat hij even als
 Raets, vele dingen meer met zijn verboueling
 da mit dijne ~~soe grot~~ ^{soe grot} ~~soe grot~~ ^{soe grot} ~~soe grot~~ ^{soe grot}
 en ma heeft ^{doe grot} ~~soe grot~~ ^{soe grot} ~~soe grot~~ ^{soe grot} ~~soe grot~~
 gebuktigen ^{gra order} ~~gra order~~ ^{gra order} ~~gra order~~ ^{gra order} ~~gra order~~
 des heilades Mr. Nadaad, ^{en} ~~en~~ ^{en} ~~en~~ ^{en} ~~en~~
 Indes ha hume baefiedt dat h' doet vroelijc
 mag in ons aen, met hy's voorbeeldig ^{spiraal}
 h' doeth te hel hu. orgewij, (Rifaid) - de queney
 accants, de van el sige verlaat de eloquens
 fort ovine a ja presenti dan jn 20e de segens
 a le vecht en d' exemplar publice de maniera
 novus, de hypotyle d' rhetorique, de tredes
 d' declamationes en dat dorthe, en den opfouren
 duft och op Baakor ty myriapig.
 En o' jatra puth la wege, die u' h' doet cleen velen
 of morando, bleeklande... On h' doet h' doet de
 dypere vla de bed verontworp is: dat er voldoed is
 in Baakor dypre que l' e haen h' mal-a-hal l' hyper
 vole -
 Het Ant. parlers... an hekkens
 ob en m... ^{intervenes} ^{intervenes}
 ob en m... ^{intervenes} ^{intervenes}

Mag hy het hopen? Helaas, neen. ^{39. c. 58.}
 de enrelot, so armen hij dicht beindt, antwa-
 ten fine hingen a blacten den elke
 gein wecklaant.

L'homme ici se croit plus qu'au chafes
 que l'on touche,
 Au pain qu'on mange, au vin qui perfume
 le corps exalteens que frenet pour la
 Et pris au contact qui vous force
 le sein.

overal dernlijkhed, lage hartsucht, over-
 schillighed door hettygen groot, schoone,
 carbreder aardig is:

Myscious presente brillen les plus illustres
 font ici jaug' au hom, s'efface des ^{Gloires}
 de schoone kundt is een ijzel word, ^{mémories}
 overvallbare eraan geworden, schoone
 vorm in gen fel, En o'rh dat bate heeft den
 veel,

Ce réche vêtement
 que Dieu filé lui même et que sa main peconde
 deploia pour couvrir la nudité du monde,
 La forme!

Dat o' pas is in oot duifstuk, dat schoonke
 haan my dunkt en elken boudel, de wending
 tot Goether, die trodig van enne ouely den,
 en elke dels de wijs te den dichter getrouw,
 is:

Et tor, divin amant de cette charte Hélène,
Sculpteur au bras immens, à la paixante
brieste au front paisible avec ses mains
Rayon tombé du ciel et remorté ^{espris,}
O Goethe, o grand vieillard ! prince de
Peché pour Rome antiques et son malé
Je ne pris m'empêcher, dans mon chant
et ce grand hom éroulé d'une ^{genie} ^{exploré,}
Tant ils ont tous la demy ^{façé,} haant fourré
dans l'espace....

Chicca, ou naam van een den ^{bekwylde}
~~a donkere vloete hem~~ ^o ~~te vande grotte hem~~, dien stadt, brugt ons
t' Napels; t' Napels, onder den druk van
het despotisme verdrechte, of neen, ins
~~bestrijdt~~ ^{laat hartje vredigheid en} ~~met ge-~~
~~bonne~~ ^{begeerte} ~~de~~ ^{aan} ^{zengenoep,} daarin berust.
Den die op het diech geslotende. de stekking
van het dichtstuk is dat ook geen andere
dan om het geniet ^{gomen,} vrijheid en welvaer ^{nu}
dit ontbreken van de behoeft daarvan te
bekomen en in Lyne e angeloekend ten doem
te stellen. Niet oneigenaardig voor de frankhe-
dethers

dichter en den idyllen van den ^{hy} ^{hapolitaan}
~~leken~~ ^{je} ~~lannazars~~ voor, en deed, het beffen
in een trouppaat van den ^{je} ^{hapolitaan}
Salvator Rosa mit en den visschers van
de kust. De haan en het perfect
van Salvator Rosa zijn bij ieder bekend.
Niet dus algemien veel verschillen ^{overige} ~~werken~~
bequaemheden als zijn leverste h. Salvator
Rosa, van hedendaags afkomst, en in een oock
groot gebraech is niet alleen en overtuig.
lyk phildus, maar oock een uitnauw dichter
geweest en, gelijk schijnt Baertien, haalde
en fel en het hekkeldicht. Na en tijdlang
d Rome, oock door het toeval te beleden,
tegen gebrek gewoefeld te hebben en het
lijn le leed gehoren, wan hy in zijn
twintigste levensjaar t' Napels terug
en trouwt en met al zijn macht den oppand
des Masaniello ^{of} ~~of~~ Het multhuus van
den oppand diek hem andernaak uit
t' Napels wijks. Hier hoorde hij den vryheidman-
es hit de Salvator Rosa van 1645, ^{ijn} ~~of~~
~~salvator~~ ^{schouw} voors, hofvast ^(h) orgage
Sur l'omantem trone respondent leur outrage
of en en Salvator Rosa ^{edeljorval} ~~selgranc~~, in de celde
leeft der regenten die seent? - d'ye bittere
plaeten uite over de klaveren en den plaopte
geut

geut Lijns volgt en den vijfster benijden,
die althans de vrije zee heeft, daer lij den
oud en trouwe brenghouwereld syn vrijheid.
Dromen dromen haat, ver wa die elende
man of happy, daarvan de bewaarde
damphring hem, der philler en den dichter,
leert te werken a t' leeuw? De vijfster man,
^{en zijn genades gunt,}
waanhooft haet op de vrijheid hal welk
semeue koment:

Toujours, ô mon Rosa! Toujours les vents
Ne déchireront pas la voile de nos fiers;
Les célestes balcons, les ciels penchés plus
Sousfleuront moins de bise et des déphys,
^{nous}
pluies.

Alors je prends courage; l'autranc de la
Je pronçois plus vaincu le poisson, j'oublie
d'un bras fermé et haidi je lame,
je raga à ton le bords, je plonge à tous ces
Car je sais qu'en leur près, et sans que sien
En mon golfe dein je ferai bonne pêche:
Surz rive de Chéria, sur ce sable argente,
Dans nos larges filets ondaea la liberté.
Haer de vathiede philler en dichter wanloopt
an syn voet, des dor de vryheid ongeschikt.

Mme Mme

Sybank au sole noir, et gras ou cuit dans
— — — — — chantor, bire, monsieur, dormir villes
et le dos protégé par ses larges pectoral,
Il n'a les bras tendus et le regard levé
Qui vers le ciel larde de ses patisseries;
Il n'adore qu'en dieu, le dieu des
Flaumées porcherices;
Il admire son corps, et le trouve très-beau,
Et craint le mal que fait un glaive
— — — — — dans la peau.
Hier h'engaf de ~~deux~~ deux compagnons de
maa der vrees de devantgelyk bishermontte
way den enkelman door bewaide de reeling
Tract te matigaw syn uitsch foort vant.
In ana noede legt hij aan zijn diep gesen
van gebroedergroot vaalwelt.

Puisque le peuple ici dort la fondre
J'rai chercher ailleurs à la main
Mais over alle grote geesten, on en heb
lysonder een staaf, en kebedeultste behante
draard, en merkwaarder om de pen waer
dit syn gewiel kijnt, t'ien de vryheidewingers
aan den levensgevoel ~~verfijnen~~ en den
mond geleget:

Le génie a toujours morte l'homme
Et tu oost ton pays avec un mauvais
Du peuple ie fait toujous, paete, qu'on
œil, & l'espire....

stijfste dichter en der iedelste vorm van ^{57.}
der Napoleontische ~~Sannazaro~~ voor
en deed het kftaan in een treppaal van den
Salvator Rosa met den der vierde
van de kath. die raamde het portret van
den Salvator Rosa sijn by eedes bekend,
niet dor algemeen. Wellicht ^{de} sijn bewerkt. en
~~overige~~ ^{de} begeerd heden ^{en} Salvator Rosa,
was dat tot den ¹⁸ van december afgemets,
en in anno de groot gebedt, niet alleen
een voortreffelych schilder maar ook een
voortreffelych dichter ^{en} geweest. En
krachtig en heilig in het behoudelijc. Na
en tij dlangt Rome, ove den dat troetel te
bediedens, tegen grotte gevordert hadden,
en dat te boren ^{tegen} sijn gekomen, wan hij ⁱⁿ
sijn trouwderij ^{tegen} Jean ^{exp} de Naples koning was
gevindt er niet al sijn mocht den offrand
~~van~~ ^{tegen} ~~van~~ ^{tegen} ~~van~~ ^{tegen}
de Macchiello. ~~ab wel en Macchiello~~
~~onttand steeds~~
~~onttand de~~ ^{tegen} ~~de~~ ^{tegen} ~~de~~ ^{tegen}
d' Andrade en andermaal mit Naples,
en wij kens. Hier dove wij den byheldenmaus
Inn britten klachten over den heiligen en
dig paopffer geet dyns wels niet, en den
bykkes beijden die althans de prijs die heeft,
daar hij ver van de brugt men haue niet
dyns

en phaks ^{42.}
Li te feis lori de nous, o mer frere, o toe!
Pronoz garde de Tonkin en il anous
desfor.
Li weinie van pherkeder, die oek hier
niet ontbreken, dont my ~~alle~~ ^{alle} Checa mke
dat manck entstaende da ~~de~~ ^{de} lit viertal einge-
kerden dijtsphalen in Stl Pauls overga
met meer van die egaardige gebreken
die man ~~startet~~ ^{startet} sij ^{is infidele} ~~oer~~ der ouer
daerder voorby h' sijn, Leen eer by de
anderen ~~oek~~ ^{oek} checa a bepaeldt oek
by sek dat oek h' sijn, waaraan ey
ni gaa gewagen?
Het wordt ons aangeboden onder ~~dat~~ ^{dat} gen
siflukken haant Prience; ~~waer~~ ^{waer} lielij
vertelling, die tot ontruzt stelt, doet ons
aan en alhoriay, aan ~~dat~~ ^{dat} leue den
enormdige, dat gheleig ondernemende
van dyn Priencade de Pénélon, sijn
Moderne de l'as-pouce denken. Leeff!
Dans la noble Venise, autrefois, l'on raconte
Qu'en riche gentil homme, un chevalier, un conte,
Est pour fille une enfant, qu'on appelle Prience;
Dans Venise, voici ce qui lors arriva.
Sins quinzante fille et toute Italienne,
Parce que à caur, l'ore Venetienne,
Blanche comme une étoile, et comme faite
du balcon du palais domineait tout
ce jour.
Gaute

61.

Tantôt elle feignait ses longues tristes larmes,
Tantôt elle voyait courir les vagues ondes,
On regardait sans voir où, laissant là ses
Savait un beau nuage égaré dans les ^{jeunes} ciels.
À la fenêtre en face, un enfant de Florance
Chez un vieil argenter logeait par occurrence,
De sa plume il gagnait son pain de tous les ^{jours},
Mais cet enfant divisé ^{jeune} ses longs cheveux
Parut à son bureau, d'un œil mélancolique
Regardait si souvent cette tête angélique,
Qu'il oubliait toujours sa tâche et son ^{devoir}.

Or, à force de temps, à force de se voir,
Ces deux jeunes enfants, dans leur ^{deux} cœur
Crurent que le bon Dieu les donnait l'un à l'autre;
Ils se firent de cœur, ils s'aimèrent ^{d'amour},
Et leur feu mutuel grandit de jour ^{en jour}.

62.

Had het Campo Santo aanlaat gegeven
Tot de blact over godsdienstewal; tot
Campo Vaccino tot en treurzaag over het
veld van alle gevel voor het Groot
enphuus; was het ergenis over het
gemijs van oijenidoozen, dat den buntzaag
onder het opschrift Chiaria in de paan
gaf: ~~in dat~~ ^{was} dat dicht, dat
wij nu besprochen, ghele de heurige vaders
en een valijke beschaving, welke den duits
ou en den frægel van Venetie, in de smart-
lijke tegenspellingen van het evengere en
dat begevendige Venetiaansche leuen,
die da dit hem overkout, te aanschouwen
gaf; en den frægel van Venetie van ^{man ova} Lijm
voegere groothed verwallen, van Lijm oranje
gelyk staerd; van Venetie, verand, ontluippad,
teringsick, door die clemente beffoelt,
door den vreender overheidher mishandeld;
wan de jonge maapher niet meer song, de
ander van elagon niet meer ee bedevaardig
Lijm, de liefs der donder hark, de genugens
van der eenvoudighed; waer also hetwelch
alle onwillicheit, alle kindelijke onbe-
hoochedheit en onvoorsichtigheid onmogelyk kijn
geworden; waer, in 't heb, also preue welken
leven verbannen is, om tot on de haapt a toedate
schochogen plach te maken door vrekene,
valschheit, schijn, en over de valgelyke
paradie van het beste door het flechte.

Venice

13 44

Venir, dans ton fin aujourd'hui que peut être
L'amour ? Ah ! sans fraude on ne peut le connaître,
On ne peut pas trouver dans ces lugubres lieux,
Tant gémir longuement où détourne les yeux
Des pauvres soldats les charfes et les rambles
Ne servent plus ici qu'à des amours infâmes.
Ah ! amour calculé, sans réelle passion,
Comme il en faut aux fils de la corruption.
Ah ! lorsque ce soin un chant mêlé aux larmes
Le flambeau chant alterne comme un flûte tant.
S'aimer et faire votre ame et vous élirez que,
Qui, penser que ce chant, cet air mélodieux
Est le reflet naïf de quelque âme plaintive
Ari, respirant la jour, dans la ville orientale
Épancher à loint le flot de ses caresses;
Par la douceur de l'air et la beauté des
S'abandonner sans péril à la musique folle,
Et, la ramè à la main, doucement je couche,
Nos pochent la tête, et pour mieux écrire,
Vous regarder les flots qui viennent de chante,
Et la gondole passe, et jus les vagues brunes
Ton flambeau bruit et meurt au milieu
Et vous toujours tourné vers ce point de lugubre;

onthabs:

Le m^e fous lors de pous, ô mon père, à ton!
Prends garde de tomber dans au vice
amour des bi.

I merent van velen volkende hout en dat
vader gaf velen gheleedt velen velen
dat da behandelt gedicht over dat viert houten
men de lietnaden te Lijnen en ook ~~vers~~
~~vers~~ ~~vers~~ Achter d'Haanby dat waer van
by den Jan wroo ghekan leggen.

Het wort ons sangboden orden des uitste.
heden haem van de Braine

Gaf het Campo Santo aa leiding tot de
vlucht over God dien twaalf, die blik op
het Campo Saccano tot een trouwzaag over
daerom het verlies van alle geweke oors
der Groot en schone; was het de orgenit
over het gemit van vijfendertien dat
had den bewaing over dat offriff Chiaia
en de per gaf. Dan geelt het de heirens vaste
ene valgh beftaving, welke da dielten ons
in den pricq van Venetie, in de smaeklyk
tegoedlinga van het ewegere en het tegenvoerig
bontraampel even t' aeforum gelijf; en den
pricq van Venetie, van den mogere grootbed
verwaleen, van den ewegere geest vervaard;
in Venetie, veramde, ontluftend, terioog liek;

Le coeur toujours couplé de ces chants favorcuy,
Qui garnagent encor sur la vague esplané,
Dans demander quelle est cette lente harmonie
Et voit quel bords lontains fait ce concert.
Mais quelque p^{re}ce enfant com répond tristement:
Charmant.
Ce sont des habitants des lieux froids de l'Europe,
Des étoiles étrangers que la brume enveloppe,
Qui sans amour chez eux, à grande force
Le Vénitie en répand sur ses ondes le soir.
Or ces hommes sans coeur, comme que sans faillir,
Ont acheté le corps d'une huable et belle fille,
Et pour combler l'orgie, avec quelques deniers
Ils font chanter le Tasse aux pauvres Gondoliers.

Oh profanation des choes les plus saintes,
Étant alment de sorcières et de plante,
Injûrie aux plus beaux dons que la Divine
Abit, dans un jour heureux, fait à l'heure
rite.

O Poësie, amour, perles de la rebrisé!
Des beautés de ce monde asperce la plus pure,
S'allier d'amants et joyeux radieux,
Aimes à tous les fils de la robe des lieux,
Qui a-t-on fait du trésor de vos pures lumieres?
Pour quoi, divins objets, rouler dans les
principes?

MINISTERIE

wordt belegd op Donderdag 17 Mei 1883
des avonds ten 8 ure, ten huize van den
Heer Predikant Bronsveld

Avez-vous tant perdu de valeur et de ⁴⁶ 65.
Que les hommes pour vous n'aient plus que
Isth ! malheur aux mortels qui trahissent
par ~~de~~ la fange
L'éclat pur et sincère de l'image des
Malheur ! cent fois malheur à tous ces
Cœurs méchants
Qui pourront la beauté pur leurs ^{tristes} ~~tristes~~
~~pecheurs~~
Malheur aux esprits froids, aux hommes
de la prose,
Eternels envieux de toute grande chose,
Qui n'écillent sur terre aucun écho
Et toujours enfermés dans le matériel,
Chassent d'un être amer ces diurnes
Comme au fond des grands bois, les
nymphe des profès!
pet.

Maar het lij sso. dat den het heel ongeluk, inden het
de ijzingwekkende ~~dat~~ ^{daags} dink ~~andere~~ tijds is, dat
u magne die aa. niet geloven!, dat de vee.
dorwaarts die menschen, der bewaer in
haar overeen, als van den bisschew, al ghewe
wordt die haer heu gebitten mocht.

S.

So le direz partout tronche l'aile de l'ame,⁴⁷ (66)
So le briseau fatal engloutit toute flaque;
Amour et poipe, ames pour ce beanté
Reprenez votre espece vers le Divinité -
Regagnez noblement votre ciel solitaire,
Et sans regretz aucun de cette ville terre
Partez; car ici-bas, vous lajyez apres moy
Un terrible fléau que vous ougerez tous.

Maar de dichter, voor wie dij vorktard
Onmisbaar. Sijns ^{maar} en ^{maar} sole die geestlicke be-
Lijp ^{pann}, ^{veren} ^{veren} van ^{veren} ^{veren} konfusie
Hogen hij vroets met al des goed den
innigste overtuiging profeteert: Wat ander
ale or vlock den oververhaalige, den
Evaar ^{hinc} genot doftend, maar voor
~~daar~~ ^{daar} genot ^{wat hand dan} onthaer geworden
Bnaaffhappiger: die ^{vervolg} ^{verwoest} kind.

L'ame? l'ame haire les escau ^{bercav},
Et, d'un vertige affray frapperent chaque,
Sur le markant de poie où la robe ^{calva} est
Et pourra le coeur de sa mordante lalline.
Maintenant, ourez l'aile, o poipe, amour,
Et monter sans regret vers le dieu des jors.

Et ne respire pas sous ton ciel enchanté,
 Peop peuvant est barbare et frappé de lâcheté.
 L'étranger ne viendrait sur ta couche de
 Rue pour te garrotter comme une blanche
 L'étranger corrompu, s'il te ^{esclava;} main
 Avilirait ton front et flétrirait ton ^{main} sein.
 Belle resuscitée, ô prince des chérubins,
 N'arrête tes yeux noirs qu'en fol de
 Dans tes fils réunis cherchent Rome,
 Noble et douce Italie, ô mère du
 vrai beau!
 Ilnu! de schoone hope is te harer tijd
 scrollde geworden, de wegzad, voor
 vryheid daer gegeuen, is doogdelyk gecleken.
 Italia heeft de graaf ooch al githoopt.
 Dij adent de orje, de briske luchten. Dij
 bekent van haer dwatto. Haare wonderen
 genozen. De bloos der gezondheid, de glans
 haer schoonheid heeren vader. Dij gevult
 dijk sterke gunst om haer hars droegen
 glorieën om te zien en op nieuw bestaant.
 En dat dit los over mag: Dij ès het,
 na en in ewenil crav de dubbelzinnige
 hilps en bisherning dan dorv den
 brenday geholden, aan haer eieren
 Zouw verplichts. "Italia pre de je."

De slotzang van Hl piano is geen piano; (67.)
Geo plaat niet of londen bedreiging; maar
can benoedigen de uitdrukking van Shakespear,
gepaard niet een wijze verstandzaam.
In van het ont haas gekomen de schone Halia
in vog niet gesproken. Opmerkingen als afbraak
Verloren is in het aandocht drama van
Shakespear, is dij een

Tuine Juliette au cercueil étendue,
Elle sent qu'endorme, et on le croit perdue.
Haar gloot heeft de doordruggen, maar
haar stoom is nog warm, de dood zweeft
boven haar hoofd; maar dij, voor zij nog
leeft. - De dag kan komen dat zij dat thorne
dorst op heeft; de grote ogen opklap welles
open; overvende grot letter, als zich geïeed maakt
de grafkelder te verlaten. - Dan - de bieker
worstelt sch. - dan nog broelyk der val, nauwelijks
is staat eenen, door de poren van het lange
lijkwade blennend, te verdriet, dat dij in het
dunk ontstaat. Haar en phondes die haan
tuine, die haer is staet stille een eerste
groot te drenk. Maan o dat dij aan de hand
hiet dit stille haan een vreemde. Frank-werph
van de haan ontdaan -
de dichter haai toe:

Car ce qui n'est pas moi, ni la Mère,
Ce qui ne parle pas son langage fran-
te,

IV.

49. 69

Hechts en korte wijle zullen wij piano,
by den dielen bindel behieldachten, die
ter jau 10e op Hl Piano gevogd is.

Je m' embarque aujoumme aujoumme,
het het in den voorkant,

Je m' embarque aujoumme brûmeuse
On le vont souffle et sans repos,
Henrié ces orins verte de la vigne
Et bondit pur for large dor.

et traverse le bruylland et l'onde qui

Les cert vies du goutte blanc,

Je m'or vuis aborder ce grand vrijeau

Au fume au fum de l'Océan

Zos moet othraue Engeland gevallen worden,
in haer de eigen aardige moegigheden lijnen
sonder moede, en de looping, die zij sich
groott, maar die nu ont eenigheid op een
partijprijs beginnt te gelyken, gaet hy er dieu
je le paure Lazare oft by ons en ce maty,

ook in het in onder deens deernis wikkela, noem dat
hy de juist som eyne berueningen en de tristitia grote
en kleiner gedachten tot ons horen. Ds. de Loringen,
dy beheuren, zij beheffen de velerlei heralen en
de velerlei waaden, haaren hit en alle op zichtew
200

zoo eijke Brittanoë, waer alle afmetingen
Coloraet zijn, ook rijs is. De kleur van
het roetig hennoot-

in ciel tourmente, haage pur

Le soleil, comme un mort le drap pur le
en va het vergriftijde water; de meugorong
huid der plakkoffer van dromkusschen,
(van den agen")

Stachin du chard, offeur envoiour
Desprostituo, zeifwoord, p'seeus,

Prince des scorpions, fleau de l'âge
de jammer van Tertand; het onmenschelyke
van den arbeid in fabrieken en in kolenspannen;
de ongerechtheden der heesters in de wreed;
aandijn ghechteld aan ontstaans lijffhaftig;
de plakken haue welk staotot een
shakepear ^{tot nog toe noch kon begreuen,} ~~de sel boornie hield,~~
~~een~~ ^{een} plangentijheid, die aan personen een plek
vergeerde in het partijen van bestuurders,
de heiligheden aan het nationalehoofd,
dat gevuld aan border de aarde aangeleuen
en het belang van wetzaaphappelijke landbouw
en ein dingryke rijkheid - daear de
haerquipp onderwerpen, die er den thikk
behandelen tracten met aaphiedekend van
maect a voor in doorgaans, ^{den} gheone verteg

versen behandelt worden. Het dunkt ^{52.71.}
6.47. van Prophé ac de orgader des
sich vremdige lied Les Mélés Collines
d'Irlande, hare bewoners en der mond ge-
legd oppunt?

Mais heureux la troupeaux qui paissent
^{vagabonds}
Les prâtures de trèfles et nos fraîches vallées!
Heureux la chers oiseaux qui chantent
^{leur chant}
Dans les bois frisonnent ou patent leurs
Oh! les vents font bien danser ^{volees!}
Près murmurent ^{divines;}
Et les meules de foin ont des oiseaux
L'espille et le crespon garnissent leur
Si tous vos clairs oiseaux, ô mes belles
^{courants}
Collines!

Of wilt ^{dag,} qu'en prover van een boschhar toorn;
loop, wat ^{die brenedijen} ~~de boschhar~~ dichter
Tusseng ^{alidom en la deur} ~~een boschhar~~, the eye of
is all "Groen" is:

O toi! qui fist l'enfant de la grande
nature,
Robust nurrisson dans ses deux bras;
Toi qui, mordant le bout de sa manche
J'um leire prinsante y bus la vérité;

Tout ce que ta frêse a touché de bon
Tout ce que ton regard a feut ^{circle}
~~naïtre~~
ici-bas, tout

54

oeklyke is, waer alle afmetige colorpal dijn,
ond zyt' s. De ella en v'an het goudstaal,
welk hein cat en van het vergifhyde
water, die moeijelijkhed der ganttoffer
van d'rankenijp, ~~de~~ ^{de} d'rankenijp, ~~de~~ ^{de} rankenijp,
zelfmoord, ~~de~~ ^{de} d'rankenijp; de jammes,
dan herland; ~~de~~ ^{de} oroenchelyden te den
aerden in 't fabrichen en in 't hoflyquens;
de wreedzaadig ghelycht ^{en} heid, van de vreemde
lijffraf; die fluytenfroch melken Shakespeare
dan het soone verbank, ^{de} ~~de~~ blingeypheus die
ae Byron ^{en} ~~de~~ ^{de} plaats, wicgert ^{en} het Pantheon
en Brattengas; ^{de} ~~de~~ ^{de} ghelychten ^{en} aan het rathew
Johom, het gemaal des moedes Aerde as
ghedaan ^{en} het belang van 't vrythoogheyt
lantdouws en vrielingyke sijnsheid - die daer
de saargestryc mellewreyces die in den
stukken Obela uel vorren, ^{more} en verken ^{wey}
vappellen dor. Maet e toon, met Lyriches Manly
mae ag dize ter beffente

O Majere! Majere
Poi qui pris sur la terre
Encore tout en feu
L'donne des mains de bras,

— — — — —

55 72.

Tout ce qu'il a paré d'une forme horible
Croitra dans l'accès sans crainte du
" " " " " ^{trépas!}

Shakspere! vainement j'ouïs le vent piauys
Taise le vil horreur du mortel instant,
Comme au sable, ca vain sur l'abîme des
L'in par l'autre éraflé s'entasse ^{temp} ces
Systèmes;

Ton génie est pareil au soleil radieux
Qui, toujours immobile au haut de
Nostre Transsillant, ja lumine l'empyrée,
Sur la folle énum' des fests transalpoo ^{sug.}

Een Eplogue op Cyriphne nota gedrukt
sluit dit gehucht.

O Majere! Majere!
dat hel daar
Poi qui pris sur la terre
Encore tout en feu
L'homme des mains de bras,

— — — — —

O toe! qui brou la pluys
Econfis des fabace,
Et que j'aimai de leide
Le cri de ses donceurs;

— — — — —

O

O Mère de tristesse!
Ces chants fort au miroir
Qui l'on pourra te voir
Sans troubler ta déesse.

(73.)

J'ai voulu que devant
Ton image terrible
L'homme le moins faible
Le plus imprudent,

Pût sentir et comprendre
Et que, pris redoutable
La Providence engendre
Les superbes effets.

J'ai voulu qu'en toute âme
La pitié dése de dit
Et qu'à sa douce flamme
Tout cœur d'air s'attendrisse.

¶ A dit biefeudij volg bij vele levens den
Lazarus is berijdt geraafde en niet niet;
of afkondel, ^{in preue} va den rijkdom van
goed en goet, die hier oer Baam is uitge-
stot, daerom hij niet meer heit gehilt
daer, dan ik in Fryslân teekken. Lazarus
meest

maalt eenigzins see. Andere indruk daur ⁵²⁾ 74
de beid vrije handels. Voor den goed den
vaderlandsgifte, die in de Tabaks de
voornwaardiging voorstelt maar ^{oost} verrekele;
van de waart des Vereniging, die dat is
St. Piato verhoewen inwoende op de
oprechtheid van dat behlaag; nu en mij niet
rekenen hier den frichtel tot ontwaerde op
achtert vermoeden van dat op den
boden des harten ^{dicht} verende affectie
te de Franschman tegen de Brit, ^{welke}
ong ^{nu} ^{dan} dat draept met co. Leiken argwa-
det phant niet met die overgaan des
hartij ^{ghouwe} doet lezen, die ^{die} toe een verhoede
staedeling en wat haardig over de
bedroefd uitwering veriekt wordt.
In Franschij ^{ghelyc} heeft de hern conseil liepde,
dat het der anders wilde heb den clau-
dy dat vndt in Italie dat harten ^{even} can
medeleyden Wiedt; dat uij de elster
in Engeland volgen, quales uij dat best. ontheby
en forshes, iech ander ^{regt} oudes ^{heit} verfijnen
meer betrekent het, dat to meer moet heb
dat den dien dien ^{oor} gherabberde
ons treffen. ^{oor} dat verhieldt, dat
on intrehaer

om uitstaanbaar plechtgevul, hetwelk op ^{oede Waaerhets} 15
de Laatste proeven gesteld, diech leeft
gelyk blijft en gelyk de edelelijke kraft,
der oth de heylte coem der engelsche
hate ~~sitseest~~ blijft uitmeeken.

Mercy que vous respasez avec plaisir
O Mon Dieu ! par combien d'effroyable chenuy
^{aspluis} I'asfut journallement des myrades d'humay
Centra de malheuray pour ces moeueus de
Ponti large cite' de robe à la lumiere.
Une d'etres gémisants cheminent vers la
Le voyage hâlé par l'apre vent du port!
Le hombre en est orament emmuni, encalculé
et vous faire jeter une plainte damnable;
Mais ce que vous esperez et vous suspidez
C'est que dans ces troupeaux s'nomer des
Ces millions de queux venu's à la prof.
Les moins fortes bras forment un front
Lors qu'un cri de révolte, un cri de
discorde
La carte en peu de joun des pertuis des
d'avoird

Confiance, il faut bien que tu fous quelque
chose.

H

V.

V. 53. 76.
H. Ranto en spel op de Tambek gevolgd;
Lazare binne en cratae jaren op H.
Ranto. De drie bundels, en enkele stuk, was
mede latere uitgave, er niet werden, noch
be degereken ^{en te op dat van} dat de vrucht van niet
meer dan ^{tot} zet, leuen jaren. Tappens het
überaard vijf-, desentwintigste en twee en
dertigste van des dichters levens.
Wat fedest van hem in Haelt verhaen
is, is orinig geweest, leeft en zijn vader
land minig indruk gemaakt, is tot ander
van den niet doorgedrongen. Stappenz, na
het overlijden van den vader een dichter,
die men, selfs in zijn vaderland, leeds gescreven,
daar die leeft de titel van den dichter
cent tot ons herst is gebrekt. Na den
schitterend begin, is de grootter leeft
dan een lang leuen voorbijgegaan honderd
dat de titel van obregant Barber meer
ghoord wordt, of in die rug one ge hoorde,
dan die van de dichter des Tambek en
hend werd.

Hoe is dit te verklaren? Is bij een phrophe
taest, die hem zijn leven in veertigste jaen
bijna heeft doen overslepen, de moeite
maect

bracht hen mochtig op te gaan, zijns
mael bewezen? Wat, vander aansang
af, wat denen man tot deelten maakte
en zoo van dwakker vond van
het hemelsche viers, dan die
in de bont van ^{Lijn} mede dielten
Victor Hugo ^{Tuulde} blaakte, wiec geen
laetzig facer hebben kunnen ver-
dorven, en dan een enkel jaan
overspree hooft de wereld niet
nimmer bewijst te verbergen. dat
zy nog altijd blaakte, te verbaren?
Leverde de gipheddeni' een
twee, leeft ander eerder, de
room der gebentuiners in dat Zoo
leer giphooch vaderland, die
gang der geesten en een
zeden, die hij ons liek

Zag,

^{54.} ⁷⁰
zag, geen hoof meer voor een dichtgeest
als den lijnen?

Laat ons in de eerste plaats opmerken
~~dat~~ dat bracht niet ~~voordrakeleijk~~ niet
bij kom gespaerd gaat, en dat gloort gheig
wel dalkijl, maar niet ~~voordrakeleijk~~ ^{openig} den
vinkbelar e veelsijdig ^{en broek} lijn; dat a brach
ta barter op het grond der Satire lag,
dat a bracht dat Satire een sijdelig ^{hoofd},
en dat geen ~~satyr~~ ^{satyr} diek van haer
intrekking overgeld ghort, deel. op een
kleurkling.

Het is ee idee niet gheene, ee ^{kerk} oogt lijs
beppikkerig te libben als Victor Hugo.
E die ^{secundes} gospaletasies een meyfje
is op het ^{oogt} jiflet in des hekel dielten ^{een},
leeft al is di en chijntie barter, ^{en diepdaer} en poffaat
dat in poffaat te verbeteren, te verrijken,
te complicieren ^{en} dat het ook de dichtke
e poffaat ^{van toone alto} ~~van~~ ^{een} poffaat
peultugen ^{en} voorbrugt, e tot dijne
eigene vermenig haer, dat is nimmer
gevonden en ^{achtersens} ^{vijf} ^{vier} ^{lang} gheen was
te verwaven op ~~het~~ ^{veleg daer} tri cijns wedoenings
1 bepoelen!

Juvenalis die Lijn eerst Latijn heeft over
 meer dan venticig jaar ons te Lijn heeft het
 door den taekfigte ~~nauwelijks~~ ^{en dft} tot ee. Hartental
 dat hy eenent ^{en dft} ~~veent~~ ^{veent} ~~veent~~ ^{veent} ~~veent~~ ^{veent} ~~veent~~
 die Thysen zijn opgetrouwighc en tweeden derdigste
 jaer er meer dan vijfje op elkaer den vlogen
 liek nog daarmede ^{is had} ~~Lijn~~ ^{geest} niet hebbew
 uitgeput, maar ^{is had} ~~Lijn~~ ^{vertrouwt} ~~vertrouwt~~ afgespeeld,
~~oppa~~ ^{was} ~~er~~ ^{was} ~~daar~~ aanleiding genoeg om het
 op niemt te staunen. Al detselde, waarder
 hij ^{is goed} ~~is een~~ ^{is een} ~~is een~~ ^{is een} ~~is een~~ ^{is een} ~~is een~~ ^{is een} ~~is een~~
 al wat hij ^{daarin} ~~daarin~~ bestrafft ^{daarin} ~~daarin~~ gekantje had,
 al daar tegen hy was ontgaen ^{had} ~~daar~~ ^{had} ~~daar~~ ^{had} ~~daar~~
 hij Lijn kleederen ^{had} ~~had~~ gedreerd, wan in
 anderet, wan in dienst gedaante, in hogen
 mate, wan al met dien help vermeijend
 taang in de prelach, in de lettertude, in
 de moatphappelijke troffanden, in de open
 bare zedewij ^{troft} ~~troft~~ en onwachting ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 en et spollar, weler en alreder welke ^{het} ~~welke~~
 gehuep en geheip ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
kleing, ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 af godsdien ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 over troppa door di ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 genomen, ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 niet daan ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~ ^{troeft} ~~troeft~~
 Tegen

[Om te blijou, by hetgen hem hie
 moet indert ter kast gaan:]

8056.

bloedgeld uit de klauw des overvallings
geplukt, - al de ledeloze buitengewichtigheid
der voorantijde sport is ophouden geest
^{die van ons sprak}
door der katalase stijfheid; de horizontale
bevordering ~~en~~ en goede "mening" ^{meen, maar niet gelijkstaande} "opspatte" ~~in~~ ~~overwinning~~ ~~overwinning~~,
waarin de Grievelen en de schilden zoch
~~de blieken~~ ^{de blieken} de vorming medegeven blijken en veregen,
in den groep ^{overgaan} ~~overgaan~~ ^{met} ~~tegen~~ ^{tegen} ^{tegen} ^{tegen} ^{tegen} ^{tegen} ^{tegen}
~~groot~~ ~~groot~~ ~~groot~~ ~~groot~~ ~~groot~~, ~~groot~~ ~~groot~~, ~~groot~~ ~~groot~~; in
~~de grotende wereld,~~ ^{wiein} ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ~~de~~
~~grootenwreld,~~ in de glijndes wereld, in
de goudwreld, en het theoretische atheïsme
met ~~het~~ praktisch epicurisme op de laagste
post stand aan land gaat.

Neen, Lijn Lamben hebben niet gebaat,
niet een gewicht ten goede; en een ~~trooper~~, een
krachtiger, en dappiger voor dan is de Janus
~~wit~~ ^{wit} ^{wit} ^{wit} ^{wit} ^{wit} ^{wit}
is aangeplagen - staat toe mij als een ander
en ~~en~~ nacht ~~aan den dader~~. Wat wonderen,
soo derselfde verontwaardiging, die hem
Lijn ~~hem~~ ^{hem} ^{hem} ^{hem} ^{hem} ^{hem} ^{hem} leeft over intrekken
en ~~zoo verdom~~ klein als hij vermocht,
den kin sloet zwijgen en in dat zwijgen
volhardend! Lijn geest tel niet levenslang
taart met den mensch die alleenlijk in
vleisch is en vleesch blijft! Alle fatigueri
lyn qua Jonathan Swift, meer ^{maar} ~~dan~~ ^{dan} ^{dan} ^{dan} ^{dan}
dint dan met den dood ^{van} ~~van~~ ^{van} of kon den hem ^{van} ^{van} ^{van} ^{van}
beklaart te verheuren.

⁽¹⁾
~~Lachend en staande te zeggen' dient
verheid hie? den bytan, ^{want en} gepele
heten te diende hoe Wien verkeert het?~~

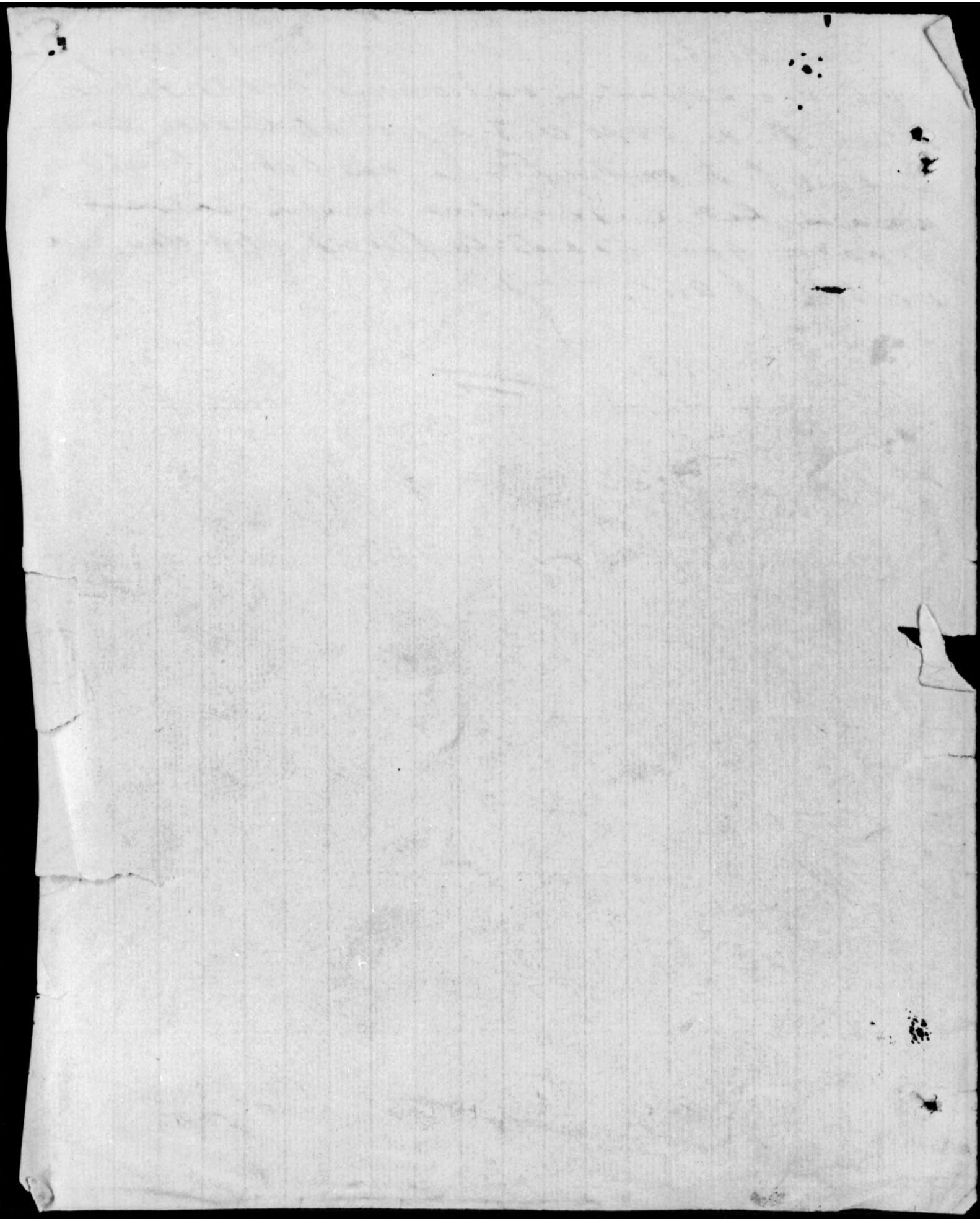
~~Mrs. Niedenthal decem varum
Ged uitstak.
heit het by Horatius.
Sat. 1. 1. 24125~~

In voorzien!
~~Mt. 4. De dichtelijke vrijezen der satyres moest,~~ ⁵⁷ ~~los groot oog als dat van de leeuw, de leeuwen-~~ ⁸¹
~~geldende lettertjes moest beroering, de~~
~~dorpende vrijezen moest blikken,~~
~~opwachten en verdienens; de dichtelijke vleest~~
~~der dichtelijke geestvredes is den herkynhuis,~~
~~on uit h' ons neemt u niet appetiet en diepe~~
~~ernst, tot felle flagen, rechtelijch en pijnigend.~~
~~Telych geswaerde vrocht. Niedenthal dieven,~~
~~quiis uitstak? ¹⁵ Mordendo, Pischgando, flagellando~~
~~en neu corrigit? ⁽¹⁾ Ma predikt dor behoeftent.~~
~~Hun geest voldoening aan gelijkgediscerte,~~
~~hij an trooper en prefimirer vrijeen dien~~
~~over w'pe has doen, maar die gij verbeteren~~
~~wilt, kunt gy pleets verbitteren; verhaelen,~~
~~draffieren, ²⁰ tot ergo trikkelen. "Dag man als~~
~~de vleies en ²⁵ op' de vleug' van jijt ³⁰ wilde lijn het~~
~~de larde vphoelighus en medogenes over~~
~~tuutmeestert, die met d. middelen, meten~~
~~a. letterhinde a. d. Schoon kynste over~~
~~de land over, en heilsamen invloed op den~~
~~algemeen geest kunnen leiden of men;~~
~~die dichter en schrijver, die opweder te~~
~~werk gaan, aanknoopt a. d. genelent~~
~~voarsoan lij a. vryheit. d. algemeen afwachten~~
~~des mi villa al mozen ondervullen;~~
^(da dichter vry)
~~hunne~~

58.

Hanne liefdes vrouwe door haer ^{goed} vertrouwe, 82
ook van zicht geloven vertrouwen volkens, en
alsoo by en wa, dat zij niet eerst aan
sich selft te vertrouwen, en beiden bereiden,
welken den godsdiensten verlangzaam
daarin goed daad geswoerd worden en ook
vatten kan.

Maart 1882. —

Aantekeningen

1883, 4.

Naar zijn overtuiging was,

Wor den geweldigen leeuw — de muilbaud
dicht gesloten.

Dit overtuiging werd nog voor het einde der jaars
door den dichter ~~en~~^{oud} verwoorden gebracht in zijn,
door Plastique omsproken, uitmuntende dichtkunst
Le Lion.

I

J'ai un padant trois jours, j'ai en plein de cotte
Mondin et rebondin le lion populaire,
Sur le paix sonnant de la grande cité.
Je l'en en tout d'abord, une balle au côté,
Jetant à l'air les crins et sa gueule vorace,
Monvoisin violument ces mureilles de sa face;
J'ai en son col s'enfler, son orbite enjolivé,
Les grands ongles s'étendre, et tout son corps égagé,
Puis je l'ai en s'abatir à travers la mêlée,
La poudre et les boulets à l'ardente volée,
Sur les marches du Louvre... et là, le poil
Et les larges poumons lui battant dans le flanc,
La langue toute rouge et la gueule blanche,
Halctant je l'ai en de sa croupe frénante,
Bondant le rebondir du trone rebute,
Et vaunter tout du long sa fauve majesté.

II.

Mais j'au en fondain une ferme sans hombres
Le traîner à plat ventre à l'abri de son ombre,
J'au vu, pâles encor du seul bruit de ses pas,
Mille mains grêlottant lui tendre les deux bras,
Mors

et lors on cacha ses flancs et son oreille,
On lui baïsa le pied, on lui éria merveille,
Et chacun lui léchaient les pieds, dans son
effroi,
Le nomme son lion, son fauve et son roi.
Mais, lorsque bien repu de sang et des
couteaux de sauter les restes de la fange,
Le monstre à son réveil voulut faire le
beau;
Quand, devant son oeil jaune et sombre,
Il crié clair, il crut, comme l'antique
attiste,
Sur son col musculeux dresser sa large
tête,
Et ses barbes au vent, le front chevelu
Augur asperverain, — il était buseché.

Décembre 1850.

61.
11.5
Tandis que tout Paris se jorchoit de merveilles
Ces meijans trembleient dans leur peau.

Plaace de Bury, vijfien jaargang der Barbers
en drie tot jan 1850. Hen jaal end, meent het
(Reine des Heugt Mordes h. Oct. 1852) over die leden
te merken opnemen, en niet anders dan iemand die
in dat hean van Barber overleid te overghebruyce
by dit het ghe liy Regh. "Non, la, sainte couaille"
se fait pas point seule cette fois à prouver à
l'immortalité; elle eint des chefs, et très bil-
lars, pour la conduire aux barricades, des
chefs sortis de cette feunesse dorée, sun
laquelle il daube à bras raccourcis et qui
se battit fièrement ce jour là, quoiqu'il ce-
glose. "Tuer le danger, f'y dérober, "trembler
pour la peau" n'étaoit point dans les moyens
de cette époque forte d'élan, de fougue
et d'excès. Occuper la ^{de} turbulente
et d'intempérance, mais non venir parler de
couardise, c'eit néconnaître absolument le
caractre particulier de cette société, qui fut
comme un être de Saint-Martin de notre ancienne
société françoise, — élégante, brave, entraînée,
jeune surtout et se passionnant pour ces idées,
jeune à tous les âges, l'antique maintenant et
et vivant." P. 152.-

Het lij doos; maar va trae dan by dene a soeicté;
in plach van algemeene verantwaardelijng en
waartkemig voor den onvredendew flug.

die hier in het aangezicht ^{wordt} geschenk
voegende, die ovaalvormige oppang
de bauwonder door la Carié gemaakt, daer
de huy delf, in diet delfs opfift daer
daer Trippenwagen, dat sy het dichtspul lieg
in Intendancy was van wat ketgen op dat
scherptuur ieder gewalder. D'anciens
ont pretenderen que la Carié se retrouvoe
toute entière dans un article de M. Saint-
Marc Girardin, publie quelques jours
an passant par les Débats. Tres
illusions! ces choses là put dans l'air.
il s'agit simplement d'être le personnage
qui ces formule. Vous vous appellez Monseigneur
de l'Ecole et vous composez la Marianne,
vous avez nom Babin et vous écrivez la
Carié, peu importe; cela est parce que cela
devrait être. La plupart du temps, ces gens-là
ne se doutent pas eux-mêmes de ce qu'ils
font, leur mérite c'est celui du paratonnerre.
p. 754.

Bl 8.

Ma arong er op aan het en 1016 van de
Vondome ^{en de} ~~en de~~ genomen effect evenement
Haardelde van da groter krypmouder
op dien d'ye huy legeplaets herhaelt
Leyens ~~van~~ ^{van} verlangt waer doortyke Felipe ~~calong~~
ag. ^{van} toegeven.
La Colonne postaik primitivante à son front
une statue de bronze par Chaudet, représentant
l'Empereur en costume de César. Le
jour de la venue des Bourbons à Paris les
oyalistes peu vorjes dans la vicinois
entreprisent de conserver cette statue avec
du canon. On l'eleve de la Colonne
quelque temps apres et on le remplace par
un drapier blanc. Le gouvernement de Louis
Philippe commanda à M. de Lenore une
nouvelle statue de l'Empereur qui fut
inaugurée le 28 Juillet 1833, et que M. Barbe
appelle

ce bronze que jamais ne regardent les lieux
Cette statue fondue avec le bronze des canons
prise par l'ennemi lors de la conquête d'Algérie,
représentant l'Empereur revêtu de la redingote
grise et coiffé du petit chapeau, costume fructus.
tel qu'il porta dans tant de batailles.

Paris Illustré. p. 146.

Hoe in 1891 de Commissaris ^{van} de oude bulte ^{van} hooch
gekrold heeft, legt nog velen in 't geheugen.

H. 10

reekslyke dager — vele de dichter, hofjijg evt
aug, hof leeds and genoeg was van te leek te
kenne herinneren — toe Praetje en Brussem, Paris
terre gerukt — ove het dooge handtulch van
dylt honge cereplach dede redupschaffew.

Barbier was in 1815 acht jaar oud. Of dyne heine
wurp a dat opzettel cobbe. omta aamhaalde ~~tegen~~
dijn wagi da. ~~tegen~~ ~~tegen~~ ~~tegen~~ uit ~~te~~
Paris stukke p. 146 getracht worden.

~~La colonne portait jadis finement à son
 sommet une statue en bronze par Chaudet,
 représentant l'Empereur à costume de César.
 Le jour de la rentrée des Bourbons à
 Paris les royalistes peu vifs dans ce
 décanique entreprirent de renover cette statue
 avec des cordes. On l'enleva de la Colonne
 quelque temps après et on la remplaça par un
 drapeau blanc. La ~~proclamation~~ ~~proclamation~~~~

pl. II. Sois mon ador Napoléon.

Ontsetted word! voor het cent van de Cipres
van een franſcher dichter gekomen.
Hou daad oog hiel tot meer dan ~~de~~ ^{de} 81^e
~~Napoleon~~ Caprice de la Vigne's XIe
Perspicace, — met dgs.
dry hotel Ache fatal aux rois comme à la liberté,
^{en} l'Empereur admiraert dan een horneur
delt wat anders den Lanarten's
La gloire efface tout ce.
Johann Wolfgang Goethe verhaalt heel
Zout op zyne le daine,
~~en~~ ~~en~~ ~~Nouvelles Méditations 1803,~~ waarby
lijken den mond van een hertog van Engeland
door de vader heeft. (~~Nouvelles Méditations 1811,~~
Bonaparte. 1823.

kl. 18°

Coch in 1869 dat het besette m. een amfale
en de Academie veroordigd.

Schultheiss in zijn 65e levensjaar. En hoe dan nog?
"Il est vrai qu'on vint le chercher car on avait
besoin de lui pour empêcher Gauthier de parler.
Il se laissait faire ce qui est certainement
pas ce qu'il a fait de mieux; la marquise
offrande au M. de Saug le lui prouve du reste
Piste flânce que celle où tout un nouveau
public qui ne le connaît pas que par ces
bandes vît apparaître ce petit orillard
café, penaud, étruit de forme, maigre de
corps, combi et vacillant al'athelle. Mais
avoit une de ces figures qu'on ne regarde pas
avant de savoir qu'elles ont un nom, et la figure
nime ce joli-là faillit au nom. 186.

In 1878 volgde voor den nu 73e jaarg. de beweging tot
Ridders en het Legioen van Eer. recent
De academische amfale den d^r. Godt Langgrobato, is den
19 April 1883 ingezworen op den 1° de Januari, en bieppops; den
1° Januari. "Wij zijn in futur. de legt, overen te houly den waard
te doen over te houen".

Jan Gouverneur - luft my dit gedacht een
vertalig geleende.

De oefenster m. J. J. A. Gouverneur 1° d^r. H. 110 & weg.

bl. 18.

In desse stinc fridkens: La Cuné, l'Hoole
en la Popularche - ten se paixple meaffleppig
en de gaafte lachterkun dige veielie lieu,
de lieu dij i deser - dichter lach.

"Places étranges devant le triptyque, vous avez
 a substance tout Barbier.

Cet homme hier ignoré encore et que demain
 tous oublieront, aura pendant une heure
 fredérinée, jenti batte dans sa poitrine
 le cœur d'un peuple, et le cri de ce moment
 d'inconsolation vivra, lui survivra dans
 toute la mémoire même des plus étrangers et
 des plus refractaires aux chocs de l'athéisme
 et d'art. Auguste Barbier nous appique
 Rouget de l'Isle (des auteurs de Marville)
 et son "Ode au fond compositeur, les grands
 anonymes des Chansons de geste".

Marc de Bry, en set vers.
 anastase Appel. bl. 72.

bl. 20. ~~by dat lyk glansryk optreden, en nuw~~
~~van niet meer vader optreden mag~~
67.
~~of Nice overleed.~~

Auguste Martin ⁱⁿ februarie 1803 was den
25ste April 1805 te Parijs geboren, was de bij zijn
overleden ~~optreden~~ ^{de} ~~optreden~~ ^{de} ~~optreden~~
leef daar hij drie stukken in St. Josephs Cathew
an en de rechter valbracht heeft en ~~in~~ 1828
licentie es droit bevoordert ~~is~~ word.

H. 21.

Tambos — de naam cewer
Tambos — en vermaat had daer doar Tambos;
daer den gruefher dichter chelochins
gebruikt, en van satires gebruikt, die Zoo
tractig geweest waren), dat en dat daer
den gelukkigheden syn troost was gaa kieker
ti oer prop.

Chelochini proprio eabis armavit Tambos.
 Zegt (in Ante Fact. 79) Horatius, die niet kijm
 Latonaer, maar zijn Broder is die mocht schrijf
 Tambos (1.) ego primus Tambos,
 was tot vaderland Altandi Latio, namore te Amisioque fuitis
 chelochini, non sed op ijs. (2.)
 Zegt hij epist. 1. 10. 25. 24. 25.

De man die een onnoodad syn troost bi' den
 prop of van gaa lachter was een Gelieve Lycaonius,
 die in verballeerde had om op chelochins had op gecht
 om hem zijn vaders Nobele (3.) voor zijn alffunge
 (4.) Levensdienst, dit een epigram waardoor in de
 Grieke Mythologie blijkt dat as drie sondites
 (5.) rader in zijn wanhopige daad gevlogen
 zijn. Tamboschaymese raderen verklaert
 geschriften van Arrianus (6.) dat men den
 hoofd van chelochini, die in oprechtheid geworden
 was, te dragen, was het egypte wort van den koning
 Ios Horatius (Ep. 81. in Caspium Scovens)

Cave Case, case! namore in malo asperimus
 Parata tollo cornua;
 Qualis Lycaonae pectus infido gener,
 mutato hostis Bupalo.

En

En vroedens in Ibis. (51.52)

Postmodo, si perges, in te niki liber Tembys

Tincta Lycanbes fangius tela dabit.

Dat de Latini van brachileusis librae ^{hore}
~~bevoegdigheden~~ ^{bevoegdigheden} heeft, ook nog andere over Coffle
en griffen hebbet gehad, blijkt uit hetgenen
Valerius Maximus meldt: Lacedaemonii
libras brachileusis a ~~per~~ civitate sua expotuisse
perficit. - Dat dat in de dichts is halfgrap.

Hij was geboren in het eiland Paros, en die kon
hij en Romulus geloofd hebben, want zijn vaders
zijn dat geguld.

Braken Latini die hy van Elogium, oder een Epigramm
dachte gescreuen.

By N. 22.

79

In prothoren der klareke bewering en in
freewil van al wat - aan de hand, des
haardeering, den invloede der klareken
onder deel. Wat het achter alle b'haer temph.
achter dat welke d'haerport ont deen d'elte
behoor den.

"La poétesse de Barker est d'un
romantisme, mais sa poésie est d'un style
legg. Style de Mary, p. 72 h.

bl. 32.

70.
Aanvoering op da^{de} 11e februari is de
kirk St. Germain en.

Enige Leidsemenen hadden voor deze dag
waarschijns jaer vroeger de Heilige Maal
aan de hem dae voriga avond over L'orvelwagen
brachte hand overleed was, een plechtige Eijk-
dienst in de kerk St. Germain l'orvelwagen
vervordend. Na dorsover afloop werd het
bekraakte borstbeeld van der Heilige over
de kerk rondgedragen, men oure troeftig
ende midea gaffert, vordien een oechtmael,
welke de karneval in 't hofstade haue, en
kirk binnendring en heer inwendig gehuul
vorwaert te. Een gelijk tot andering den
volgenden dag St. Jules van den Staatskapel
in Parys, want desa Pleelab, die bruidde
midne hierarchische betrekkingen geraadhaely
ghlaet was, werde de haanteling tot, of
althans de tractating in het lyfcael h'art gelegd.
Twe dage lang stondde de woestes denugte
hou or statut, ging aan alle openbare giboney
de leliën uit ter staatswapen, en bereideles
dich over op het venuilen th' hog meer kerken, tot
eindelyk de s'cindiale Gardes truyper beide heren,
en de eymerige wt. ruk bragh.

H. F. Becker M.L. Giphedam Holl. Krt.
D. XXI. bl. 293.

ff 98.

allen voorraden zy bij den doeken — — —
een hart, dat over dalkaef behaef heeft
Den dat staengere, meest bij de agoneuried
Den dat ongelooif, ook tyg eigen geloof niet lyne
Achtung voor den mankerheid desugt in te voertuwer.

In hier wat dijn ei o haarselang van den
drieken stellig niet pastiedje Vierde Blau
de Brug, op het punt van goed enkels.
Leukijheid a hagakke ^{gedeit} En spruit van
den man der Berkier aid dome open haren:

Barker [etait] ^{un} catholique fervent et convaincu
C'est naturellement dans sa prose qu'il nous faudra
rechercher la trace de ses sentiments religieux;
le vers avec pr^e d'elat et ses r^esponses sont toujouys
en paroil cas, en l'ouïe peu sincère. Tel que pris
chante, je monte lâ tète, et un livrera milles
l'état de son âme en déifiant le dieu man^t,
à ce compte une simple lecture des poemes de
Barker nous montrait on ne pas sans apprendre
grand chose sur son état moral, et ceux qui ne
l'ont point connu ne pourront ce qu'il étais l'herame
et ce qu'il valait qu'en f'adrecyant à ses livres
de prose. Dure réceptio; mais je le répète, on
ne connaîtra qu'à ce prix les scrupules orthodoxes
de Barker. Les Tambis font un cri fulmine et
inconsistant.

Cet oyen éprouvé, noble cœur, esprit libéral,
clairvoyant, ayant ses doutes que l'âme voulait
ignorar.

ignorer et qui vous répondait parlant le
mystère de la Transubstantiation: "J'y crois
comme une bonne femme!" Les hommes de
cette probité, - tranchons le mot, de cette
vertu, - sont rares de tout temps à ce point,
que, même en laissant à part l'éclat
fugitive du génie, il faudrait encore
faire de leur ressemblance défiger
que la graine en soit commune.

p. 75 b, 7

by bl. 4R

72.

de vrije, ~~Hoeft niet~~ ^{de vrije,} o' accuse du mal.
Zer los ik in de vrije door my gemaakte 22. litg. 1870.
In den vryen gheenig my niet bedriegt, bin dede
van vryezegel en de arffa:

It est triste partout de ne voir que le mal.
De intuïtivit ~~daar~~ later veracht.
Het ~~feet~~ ^{feet} dicht daarva. daïn ou euff regel
is pleit dat voorzag van H. prado. Neden
Gouvernor, ander een titel in 't Dichter, vorig
(Nootw. I. 154, 5) en te late leverden en
een ontwerp van.

bl. 44. Nicolaas brocht Pisa of hy gaet en heeft⁷³
Compagnie Sinten
Dit kerkhof ~~was~~ ^{is} in Compagnie Sinten ~~kerkhoef~~ ^{gelegen} ~~door~~ ^{de} staatsbisschop
Ibaldo en van 1188-1200 ~~trifft~~ ^{was} gebracht. Na
dit gebeur van het Heilig Land ~~was~~ ^{de} plaats
naast ~~aan de~~ berg Golgotha ann.
Daarom, daarmee ~~stiet~~ ^{was} van den achter ijfde
schepen werden bewaakt, ~~onder~~ ^{onder} toezicht
om staan de dunder h begeven. Het gebeur
dat het kerkhof omringt werd in 1278 georganiseerd,
in en 1283 door Giovanni Pisano in Gothische
Staatenstijl vervoerd.

Een feest van kloostergang omringt het kerkhof
grondsel met twintig ogen en duntac
kapellen. Ah de man en de wijf ~~was~~ ^{was}
met frisch haar bemoeide, dan de hand van schillen
van de cijpe Provençalische school. ~~en~~ ^{De} Luidauer
vertont, de Legevael en der doos; ^{en} schilferen
aan Andrea de Conec, genaand de cagnolans
(ook Creagna en Bragna), maar, welke de
laatste onderzoeken te oordeelte.

De indruk van het Orsettia taffees docht in
dit lichtje ^{van} Barbu overgegaan. De betrekking na een
so spijker pochtje ^{op} en directe geopen docht.
Entz, daarom de lijken doos en de mant na Orsi
bindig verhaan do of geraant geworden. en affuele
ambacht op levenzaam, waar der peffelle partycus.

La montagne s'ébaule au fantaisie du corps
sous le galop des chiens entends fouer la pierre,
en épais tourbillons qui couler la pompe,
Et

Et du fond finement de ces tombes halles
Mendir à flots pleins de tombeaux sauvages.
Le fond de frans chalfeurs qui courent le cam-
pagne,
De grands seigneurs fustis, des princes d'Allemagne,
Avec de beaux habits chaumariés d'espagnol,
Des bonnets de velours, à lourds caparisons,
Des couronnes de ducs à l'entour des casquettes
De faucons sur les poings, des plumes sur leins,
Et des hommes serviles, retenant à pas lents
Des lourdes lances sur leurs gracie pieds blancs.
Holla ! pendant du jour, chalfeurs vêtus de
Qui forces par les monts une bataille
Pour femmes, que l'ennui viene à la croisée,
Hommes, dont le palais plein de stupide
A pris, après le vin, du sang de quelque
Homme qui cherchait la mort comme on cherche
Oh ! h'allez pas filoir, arrêtez vos courses,
La mort est pris de vous, la mort est pris vos
La mort vous garda ici le plus rare merveille,
Croyez en vos chevaux qui abusent leurs osselets,
Voyez leur cor fumant dont la veine ja torde,
Leur frayeur vous sera qu'ils ont fait la mort,
Et que ce rois Tomain a reçu de nature
Le don de convertir ces corps en pourriture.
Or, a ces trois tombeaux ouverts sur le chemin,
Troyez ce qu'il est un jour elle fait d'un humain.

bl.53 Elles voit protestant de leurs fréquentes prières⁷⁴
contre la barbarie et toute horreur dans
... le royaume de France
"L'Esprit de l'Eglise romaine, d'abord,
avait en son regret ces destructions
matérielles, cet encombrement de débris
qui attestait d'autant mieux la chute
du paganisme. Mais la fin du quadrupède
fut, un pape était accusé d'avoir
aidé à la dévotion de l'occident faire
de l'ancienne Rome et des murs qui
la protégeaient. Ensuite l'Eglise peu
épine dans Rome ne fit, pendant plusieurs
siècles, aucun effort pour empêcher
que monnaies païennes les dévastations
du temps et des barbares. Cela s'il
y avait de provenir de l'art antique
ou platonique et l'imitation de l'art byzantin
ne s'appelait qu'auj'fois celle des
Cults chrétiens, à la transformation des
temples païens en chapelle chrétiennes.
Le Capitole fut relevé de ses
ruines, et un seul des palais impériaux
conserve ou devient le palais du
Latran, comme le Panthéon devient l'Eglise
de Sainte Marie-aux-Martyrs. Mais l'
de - le

de là, le rôle religieux même aidait
à l'incivilité barbare des peuples, les
sont presque contemporain de Grégoire^{IV}
célébre comme un spectacle tragique
aux yeux cette émeue, dit-il, des palais
impériaux et d'autres merveilleux
édifices qui ressemblent aux ruines
la ville de Jéricho, tandis que ces
édifices échappent, accrochés de formes
et de couleurs, et de pierres distantes de marbre
et d'or, vident rapidement les
maisons du Rabbat, puis debout et fous:
etc., c'est à dire l'Eglise appuyée
par la foi et par le nom du saint Pierre."

Gillman. Histoire de Grégoire

Tom. II. p. 2.

bl. 55

Fidèle pas is in dit clucht de de wending
tot Goethe.

Het is voor het overige niet te verkenen
dat men aan ~~da~~ dat te voldoende ophouwing
gevindt van de oron van aanswering
(Apotrofie,) niet te vergeten aansloten
gmoen heeft. ~~die~~ ~~zich~~ ~~verbeterd~~ ~~heeft~~ ~~het~~
minstens in deze vorm, die den dichter
al te graadig is in een goed gespouseerde
verganen ontstaat, behoeft niet de
~~wordt~~ ~~herhalings,~~ ~~om~~ ~~zetheng,~~ ~~gebrukte~~ ~~rijmen,~~
~~vervloeden~~ ~~op~~ ~~de~~ ~~plaats~~ ~~van~~ ~~de~~ ~~plaats~~
~~gebruikt~~ ~~te~~ ~~hebben~~, ~~en~~ ~~daar~~ ~~aan~~ ~~te~~ ~~veranderen~~
~~die~~ ~~verbeterde~~ ~~taal~~ ~~ga~~ ~~gewijzigde~~ ~~taal~~
~~wordt~~,
wordelijke en dierlijke moedwillige plattedauw
cygnus Gordon ~~te~~ ^{die} ~~de~~ ~~verbeterde~~
taal, op ~~de~~ ~~plaats~~ ~~van~~ ~~de~~ ~~plaats~~ ~~van~~ ~~de~~ ~~plaats~~
daarbij voelpelingen, subique uitdrukking tot
de tijder. ~~van~~ ~~deze~~ ~~specie~~ ~~de~~ ~~huy~~)
, des grands poètes de notre temps" Barber fait
peut-être le moins artiste; artiste, cygnus non
doux, en tant qu'il initie au secret de l'art des vers.
Il n'avait rien de ce talent qui sans l'homme
impeccable et fait qu'en André Chénier vous
intérieure même pendant la gloire de l'imagination
fut." p. 736.

H.56

en droit de la mort

Chiappa is d'après van der bel l'abréviation
et synonyme de Chiappa d'après Plin. Il est
à Naples

Chiappa est dans la ville de Naples,
entre les deux portes du Castello.
Il faut y distinguer le jardin du Roi, nommé
Villa Reale et la Riviera de Chiappa, qui
est la rue; celle-ci que nous avons crois de
rester parmi ces plus belles rues de Naples,
est un grain immense. On y a planté trois longées
d'arbres ou berceaux, défendues par des
parapets et des grilles, ornées de fontaines,
de statues, de gazons, de parterres et d'orangers;
on y a battu des terrasses, des ceps de vins, des
cafés et des billards. Dès peu quelques années
on y tient la foire dù mois de juillet. Chiappa
est sans contredit, une des plus belles promenades
d'l'Italie dù monde. Adr. Ravello. Kriegs
du Géographe, 3e Ed. 1850. p. 409.

H. b. 1.

Hs fort charter le Taife any paurec
gondiers.

Het han niet anders of de Catherinijns liers
herinnerd dijk hier het:

In Venice Taife's echoes are no more,
And silent flows the progress gondolier,
On the shonee Stara's wacie Lord Rogers
By de aarang van den ¹⁰⁰¹⁰ IV^{de} Carto van
Lys Chalde Harold Lys deuris on den
Biffard in Venetië sinkdrift.

Wat dies een schadelijk versegel betreft, is
~~gaenwoestest~~ noch d' Fratelli ⁽¹⁴⁴¹⁾ ~~Chano~~ in Lys
Curiosities of literature, daer ^{op} het wege op
laft ~~gaengt~~ aangenekt:

If this be not more poetical than true, it must
have occurred at a moment when their last
political change may have occasioned his
silence on the Fratelli. My servant Tita who
was formerly the servant of his lordship, and whose
name has been immortalized in the "Italy" of
Mr. Rogers was himself a gondolier. He assures
me that every night on the river the chant may be
heard. Many who cannot even read have acquired the
whole of Taife, and some chant the Fratelli's of bioto.
(p. 148. New Ed. 1840)

on my o. hand

Mar it ha' nich relate to. Byssin's
Harka's hier de coth e de clerks th' late
gogen and the Geetings periodic, week by
week, and the
~~new system~~
new system in the Panels
on of die he ondes oh sugar kewau, ew
the foun ark, phoor ent ear under organt,
whilcankheugland met Barber a hymn
on het dawella flauten heugdeng
Lypen hit voger en latex brechre.

pt. 1.
Child Harold C. IV. 1818.

I stood in Venice, on the Bridge of sighs;
A palace and a prison on each hand:
I saw from out the wave her structure rise
As from the stroke of the enchantress's hand:
A thousand years their cloudy wings expand
Around me, and a dying glory liveth
O'er the far times, when many a joyful land
Look'd to the winged Lion's marble field,
Where Venice fate in state, thronged on her hundred
isles!

Practical Venice

By a commercial Child Harold. 1882.

I stood in Venice on the Bridge of sighs;
A factory, a mill on either hand:
I saw from out the wave tall chimney's rife,
And wharves and bify steam-crane's edge
And palaces to warehous'd expand
the strand,

78.

A mucky air, where sunshine never smiles,
As black as Blasford. This was once the land
Where pants hang in countless marble piles.
And Ruskin wrote and revelled in its sunny
isles.

Child Harold C. IV. 1818.

(Feb. 1819)

(John Ruskin, Doctor in Schijor over Knuts,
vervorader, so as niet schijt, en te huur tot
geenstoppen van jijp leugenaars, bekend ^{doede} als ~~in~~ ^{de} ~~dag~~ ^{van}
"Paco Raphaelites," -gap, 1851-53, ^{en} even "Rita,"
gafte "The Stones of Venice; -the dead.")

Child Harold C. IV. st. 9. 1818.

In Venice Tauf's echoes are no more,
And silent rows the songless gondoliers;
Other palaces are crumbling to the shore,
And music breaks not always now the ear:
Those days are gone, but beauty still is
States fall, arts fade - but nature does not
die:
Nor yet forgot how Venice once was dear,
The pleasant place of all festivity,
The revel of the earth, the masque of Italy!

Practical Venice

By a commercial Child Harold. 1882.

In Venice Ruskin's echoes are no more,
And steam has stopped the songless gondo-
liers,
No.

Her palaces are crammed with goods galore,
And bazaarries no longer meet the ear:
Those days are past—but Enterprise is here;
Shares fall, stocks fade, but commerce don't
But reckons dodges more than doves dear,
And gain above artistic sanctity;
Accompanying best on earth, the trace of Italy;

Gallorab Gold, Transport.

(Goods galore, transport galore. Gallorab
(Gold) Transport.) Galoric. A jester term
meanin' a abundance (Irish go clor, in other
dances).

For his pal he had trinkets and gold galore,
Besides of price—money quite a store
Jack Robinson

Brewer Dict. of Phrase and
Fable. in voce)

fl. 70, 71. Onderwerpen die in [de] ~~Duante~~ [Lazare] behandeld^{79.}
worden.

De hier oge inhoudt van het kleine boekjeel:

Prologue, Londres, Madam, Le Gén, Le Minotaïre,
Les Belles collines d'Islande, Le Lyre d'aeraïs,
Confiance, La Tamise, Le Loup, Les Mineurs
de Newcastle, de poisson du Sultan, Westminster,
Les Hastings, de Gilote, Shalpeare, Le spleen,
La Nature, Epilogue.

H. D.

(Barbes)

80.

H. 76. Wat jec dert van Leon in 't licht Verfhuys,
is er eenig genoeg, heif poi typ Nederland weinig
ondiep geschoest, en tot ander lander niet doorgedrongen,
Napoleong, die het Verenue van de Oost en de oosten dig,
laagd. Wie oth in typ Nederland was, geschoest, wie ds heft
in titel en dat entiteit cent tot een konink gemaakt

Het belangrijkste is wel een vindingrijke
verbale ontzaging van Shakspere's Julius
Cesar, en de vermaat van het oorspronkelijke;
Later opnieuw en qua legg'd ^{van} ~~in~~ door Leon de L'Waller,
Borgia gescreven ~~componir~~ ^{componir} à l'Opera. Gedt, waer
de titel Pronenuto Callino, en tegenspoed
onder den titel des Épides Dramatiques
entgegenstaan.

Lyne verdere gedichten, de Cratyle van 1865, ^{Kant}
~~bij een gespannen~~ ⁱⁿ ~~in~~ ⁱⁿ ~~bureut~~ ^{van} ~~een~~ ⁱⁿ ~~1869~~
de Andro van 1872, en op.

Die van 1869 is getitelt: Satires et Chants, en ty
berah a Satires dramatiques: Erostrate (1846)
Pot de Vin (1859). César Borgia (1865). D. Satires ^{composées}
dramatiques: Le Jeu de la mort des gens (1865) La bonneterie
(1866) Un bac à l'Opéra (1867) les Instaurateurs (1868)
La bœuf magique (1864). C. Charles Belleguey (Carlyle)
(1841) en D Times Heroïque (1843) ^{de sonnetten} ^{in behangdag}
^{in consoeure second megle}.

De bœuf van 1872 (welke voorstel in 1870) heeft:

Silvestre et Zimès légères. Met vindt er en 1. Times
legères, in 1851, zonder haan en plakken en honderdtal
exemplaren onder den titel van Chansons et Odaliches geplaatst,
en in 1860 even lijkend met den haan en alle antwoorten entgegenstaan.
(Annotaties). - D. Silvestre, 1869. "pièces intimes, de circons-

france

France, élégies, idylls et inspirations des
voyages, braander ~~van~~^{met} en 1830, à 1835.
dès lors en 1860 en latus. 3e. Rimes des voyage
~~en 1861.~~ en 1862. "Gode jehouw en vrouwe" ^{me} had,
Karel van der Stag overleven.

Chansons Poétiques, Etudes, Traductions et
imitations en vers par l'^e Auteur des Poèmes,
1836 ~~et 1837~~ 8e-bladzijden, Recueil
de poëzieën, Prophéties, Euvajoles, Storatis, Regulus
en andere clasicci, a. - Milton, Shakespeare,
Shakspeare, Bruno, Longfellow, Shelle, en wel
zoals de ons. Paraphrases des
poëten, - Deel 1 en 2. Chineesche
geschiedenis door Karel van der Stag
niet heb tu gelezen. (1)

^{en Baskens land getiteld}
Zijn proza over de "Mét Voyages" heeft een
middelmäßig te dijn. - Reste, in de eerste maanden
van 1830 (in dien voor het intrekken den overvloedig en
het opstijgen van La Ciree,) had hy met M. Joseph Royer
een "compte de mes voix" volgebracht in twee delen, ghebruyd
en gepubliceerd, getiteld "Le Marquis Gargant".
Wardin die geschiedenis leden van anderen gescreven had
verhaalde daer den 15e Leeuw bij Amsterdam geschrif.
Leid, en adela, gegeven bleven. In 1838 nam den
Adriaat Baynord en paar ^{bevolkings} een paar
op de een kloppend de Galen de peinture, en ander
tales verhaalde goud en een zomaar van Leon de
Wailly. -
1863.

(1) non seulement ceux de l'antiquité classique
mais encore ceux des pays étrangers des
vieux Orient et de l'Occident moderne".
Vrouwe.

Naamlijst.

Door de laatste haard van het jaar 1884 van heb
bewaard gebleven my niet een bandel dagbladen
getiteld van den by Karel den lijve niet vergetelyk
want den lys overleden in de gedachte der menschen
coups vrede hanteerden. Daarom en voordiel van
diem overleden bladzijden had ik Paris te denre
het recht gheen onder den titel van Poëtes Parisiens
versus de Auguste Barbier, d' l'Academie Française
Poëtes Parisiens, reines et rives et oedepe
M.M. et Lacaujade et Graeber, L'École
des Poëtaires litteraires tel culte gelien, en heb
daer de belgen daarvan had ^{had} overleden
in Frankryk overleden, en kann my te had
de bruech, waaraan de heiretige Clementines gen
aankondig ghevoerde debben enig voorbeeld
in hogeregaen, berahc en goed. 1865 geschriften,
dan het grootste gheleide uit den laetste treepels
de Baskens leven, dat is in vry afzondering
bedoeld, al certe dan of deelung ^{ontgaen} is heip tot mal:
Le Marquis, Crayons fabriqués à la Goya 1873,
niet verstaanbaar den eerstgenoemde Baskens.
Opmerk ~~tegen~~ ^{tegen} ~~tegen~~ ^{tegen} ~~tegen~~ ^{tegen} ~~tegen~~ ^{tegen}
en versterkt Philip, kannen de prebbling mit een
groot omer den voorwaarden

Daarwelke een Hymne à la finitude onafgaet.

aux lecteurs

Que ton esprit, ami lecteur, se se rorisce
Au sujet de ces vers hardis, pleins d'aspérité,
Et avec lesquels je peins, fatiguer ou faire,
Les principaux meneurs de la société.
Les fantoches sont crus, plus crus qu'on ne
Diraient appublés de nous pris dans ^{le pince} les
Plus d'un m'est apparu dans ma longue
^{anciens temps.} et par ses faits forcera on son outrance
Justifie les coups de nos syphunes sanglants.

Voigt Le livre des Lilles, autre œuvre d'A. H., was
entre se d'ittel gedachtet, 1872, 1875, 1880, da
m'oreign d'aucun Blagheben ^{z. g.} & cher au Greut. Ceter
un op de heuk de va ce ^{z. g.} franschen titel: "cher au Greut
les Lilles étaient écrits en vers hexamètres et en vers
iambiques, mais plus souvent en iambiques. Leur marche
était régulière. L'insulte à la personne en était
banale; on y attaquait moins les hommes que la
société. Tonon de Philomèle par exemple étais l'auteur
de ce genre de fatras." De deden et Helderly had Le
Poème des Augoires. a die gelot, hogenoe dat ce
lyricus an Carnage en ce trektactie kleiner ob
grooter gedrukt de Ortey en oproepen jammmer
van 1870 c. 70. Fragments 1820-1870. Notes d'un
reisje en 1877 is het opproeft der 4. A. Helderly.
en dat nu o. o. Coupié dernières fleurs 1860-1880. nergens
stijlen. - Dat heeft en zelf dat er du is dat opproefen
dies Grondth. had kunnen vermoeden, of 't de Helderly
zijn vondelijks componé dans ander den hebben morte hant.
1885.

Gepraech
in
Twijferland
over
Goedewmeak.

1883.

"

"De quietibus non est dispensandum. ~~Door spreken valt niet te trosten;~~ "Zide ik, een boek uit de hand leggondel, waarvan mij het lezen loogelyk was aangepreken, maar dat mij eer weinig habe kunnen behagen: "De quietibus non est dispensandum, ~~om spraakvalt niet te trosten.~~

"Datzelfde is niet met u eens," zei Querulus, die in de converfatie zelden begaf met het eens te zijn.

"Zoet is een sprekwoord," hernam ik; "en preestwoorden, Zoo als gij troth, zijn, de vrucht van een mans vreescht, maar van de eijheid van velen." John,

"Volgens lord Skippell," zei Querulus, "maar al heeft een lord het gezegd en al zegt de oprechte Frederik het hem aan, behoeft ik het daarom nog niet met hem eens te zijn."

"H' son' het li troth wel durven aarsaen," viel Crito in, die ook van het gesprek was, indien gij maar eens ondervieding markt. Quere onderhieder doch ^{wel} gots oppaan! Cui bene dicitur gunt bene & beet.

H' heid! "Mever een sprekwoord," zei Querulus. "Ja," hernam Crito, "en meer bekastiger daad, gaamme gij wel duet instrument, a dat The wit of one man, and the wisdom of many, hien lord John Skippell.

hier uitnemend te passen. Smak a smaak,
dit zwee".

"Er zijn wel duide[n] smaken", (zij Querulus.)
"Tob veel menschen, doo veel smaken".

"O ja", (zij Orito), "daar en ligh eerst een poortje
van smaak, en dat doot u in den over-
drachtelijke als in den eigenlyken ~~is~~ betere.
Kenis van dat woord. Er is een goed smaak
en ooken geest; een fijne ~~en~~ ^{oor} en ver-
fijnde; en konige, en een heintkunige;
een gezonde en een liekelyke, een bedauwe[n]
een verwonde, en een verstopte smaak. En welke van dese
soorten ander verkiezen dyn, daarom
kan wel geen oorkel van gevallen ~~waren~~. Maan
trede in ~~staande~~ ^{staande} gelijke smakens hebben,
sug in't gebruik, sug meer elk ligh eigen
keine. Gij zult mij beffenen, Querulus! dat
over het smakelyk of niet smakelyk vinden
da accepte[n] a chomponns, dit verkielen
of niet verkielen van Zijn ^{boven} boren. Laat, van
Mordacq ^{ook} zijneyn, niet te smaken
valt."

"In dien now", antwoordde Querulus, "indien men
mij voorziekt op dinge, diec hertspelen
geen volcaid. Boven mijn dagelijckheus
Medoe te spelen?"

"Groot", zai Orito, "twist ook daalover niet om
vijfman aan tafel! Soet is wat tafelgesprek,
doe goed als menig ander; maar gij zult
hou dicht overtragen; a bij dat lit ~~te~~ niet dan.
Gij wa beider kant gij gronda aanverent
^{die}.

die voor de tegenpartij macht hebben.
Met vermaak is ~~het~~^{de} liefdadigheid geweest! Plakat
Ina grangge voluptas. Met dat plaatje een
gelegenheid voor Zoo!" 85.3

"D'j' luist mij toch wel gelieve volkspenning,
~~Lei~~ Quorâns, dat het een vermaakt
edict is dan het andere; de een gelegen-
heid beter dan de andere geplaatst." 85.4

* f dat hier dor aan de oord is
f dat nu enig pret is,

* Raifour sur l'amour, c'est faire la raison."

Bouffard

I bouffard

† gebed te wachten.

85.

„Lai Cito,“ meer gij leeft er niet in
Magen dan van die jagen oover en over, legt
boven staaten verkiest, te beduiden dat hij
ongelyk heeft; noch oer dien jongen man
die zijn hart gret lief op een juffertje,
waaron gij niet niet wat hij er in leek, dat
hij bote deed voor mijt hijn ~~van~~ haat.
hertje, dat in zien orgen veel aantrekkelijker
van hem wezen moest. Alle tricht, als brug,
alle edemouing es een fijdecilie. Waar
dat dat in phorm, kunst, letteren geldt, is
het iech anders.“

En ogo het gheerd van cloe laatto van uij, men
qua in land, men onse vrieds, dat voek slak dag
ten dor lont gevonden, met tegendin ter leide
segde. | Dat schoone is een; men is dit
niet smaak, die heeft geen goede smaak,
en ik kan het den bewijzen. Er is hier maar
een goede smaak, ons over dierken kan niet allen
grond getrouw worden.“

„Gelukkig vor de Andrahns.“ Lai Menoraw Cito
Die het gespen bijwoerde, met een gijn glimlachje
op haan ein delijk ^{an} gezicht.

geluk te wenschen.

geluk te wenschen

en, in heb gunstige gevallen tot opstanding
over en weer van dienstelenheden
antich
het stijlen om te overwinnen

"Ik weet niet, hoor nu haat ooit groont af gij
onder een of two onbevoalde ~~of~~^{of} ~~oef~~^{oef} ~~oef~~^{oef} ~~oef~~^{oef} ~~oef~~^{oef}
hebt. Het gelice, of dat op hier niet grond ge-
trist haer worden, is niet two onbevoalde als
dij voortseet. | Mesta eij sijn eerste kleins
maar two blakkelorekken haem. En dat phoen
is een? | Ik zin velleer leggen: het phoen is
verloren; | dat heeft vellelei verloren; dat
komt voor niet onbedreid van graud; dat olle.
Men phoen is zeldzaam. | Lieelaan het kijf
geleerd door, leek na zeker spriengen, die
donder acht, leek erat minnelkeijer, die
allou dat hij ^{als} of parader vertrijft of, dat gy niet, den
oefching sliegt dinig oewen, laot mij leggen,
dat coophil van gesels, braavaan de operbaan,
meer of min belangrik, sijn kan, maar, dat ^{waaier}
hink Onvoerstandig is! | Dat is mijn moei niet,
het dat dier menig en horre leggen van die
jouge Semitische vrouw, die wij daar aan
den arm in dat man, die daar bera allen woko.
En bleeft, op g' acco dia gauw, dat is mijn moei
niet, leggen anderu. | Zorl doestraafkijnt
die echtegaor leggen, van die lieve Engelse
met goud hare gout blonde lokken, die hier
daar by de rozenstaat, en waadrau goudsche
jindman, phoen hij ^{ziet} as of hij die
James wil uitlossen, die oogen niet kan af-
kerden. | En beide dijt phoen? | Doe Esther,
dat daat echt profiel, die warne gelacteert,
dat ravaaziaat haer, en die gitswaak oogen,

~~Natum heeft schijn en vrees
En maakt het in hem over ^{vorm} gegoten
Dus maakt en't gedaen ^{haar} lange blank,
Die stapt van liefde over ^{niet groots} en raauwzwarte
rechte.~~

87.5
die Zoo fel Zonda hinn ^{wesen} Lysa, maar met haad
Zoo lacht een uitdrukking dubbelt, en
dere Aphelia, ~~als~~ blanke als en lelie,
blonde als en roos, met ~~blauw~~ oogen
die als edelsteijnen zitten, en ^{haar} glooi als
van licht om ^{haar} Zoo fel?"

"Nature, wie ik is,

Nature at various ^{hers} overlaat ~~beauty art~~,
and form'd the features for each ^{taste} different
This fight for Golden locks and ~~azur~~ eyes,
That for the gloss of fable trees did.

"En heide niet waare recht," zei Crito. "En hoer
nu, Tuften ons ^{le} sprekegeids, bij iedereen
keningmaking, dat via oerlyk beghiel van
moore Italië of Tiffeland, Tyrol of Norwag;
en Tuften die Zwijfers zelen ^{le} oncieling
~~thema~~: Mon lare oest le plas beare? Wie kan
hier dan fyld reflectien? Wie doet niet blets
da er over hit en ende aan te maken door
kleggen?: over smaak valt niet te hinken:

"Goed," zeide Quiccas, "of haor ik mij stak haek
daat voor, dat geen hinner marow mett daat
van duerme te beigelyken is, dat is, al mocht ik
dit opgeven: mag, ka, lab, enz, dan bidden
da diep meer ^{out of port} Geier, da ^{zij} heen van Thun,
en Zurich, en Constanst. beweet dat de Bierwalt.
Hatter see sich moi, dat ^{wij} berlyk ed. ^{hij} ligt
end om.

Stuk

T. Gay. Done.

Het geperst werd in Leitersland gevordert. Te Engelburg,
op het terras van het doorgelopen hooftal
berg, vaat men het groene doogdal in zijn
grote lengte oorzaakt; door ~~de~~^{de} sprenging van de
sta, die, ~~tot~~^{die} de Lurenen ontsprongen, hier
van de omliggende gebogenen menige beek
opneemt, om met trouwens de braest af te staan,
en vrijsprongen val op en ab. Langs den spilbergs-
achterhoek begint, duizend meters lager dan
wij hier gezette waren, in het Lurenen
meer uit te staan en te verdwijnen. Op den
achtergrond, somel hoog boven de flatige
abdijs, die op dit ogenblik de vallei niet
dare diepe klokketoren overvalt, ~~heeft~~^{heeft} een
attractiepunkt van de ~~valleien~~^{valleien} bewoners
van den berg, maar ga. ~~aan~~^{naar} het dal ~~lijn~~^{oec} aan. Ant.
Cort, met lijne ~~steeg~~^{steeg} terrassen, ~~om~~^{om}
en paleu hertenkop. Links ~~staat~~^{staat}
en Edward; rechts ~~staat~~^{staat} Gussot, met huus
groene alpenwiedens en verstoerde chalets
boven hem, schaduwrijk woudgebied; maar
~~is~~^{is} tweeduizend meter, ~~boven~~^{boven} den Lantpli;
binnen daar al wat den buringt, die ontsaglike
steeg van den Teltis met ~~de~~^{de} eeuwig ijs-muur.

De dag was betrokken geweest; de toppe der bergen
van Engelsland bleven; de nevel lagen en lagen
afgedaald; wij moesten dat tegen den Avond.
de Thalfen, waarin men hier precht, zijn
graine mantel over het gauige dal zicht

zen breiden; maar toenijf mij spraken verwaarde
Zou doorgedronen, de vleuel gescheurd, op-
getrokken, verdronnen, en de sneeuw kap van
de Teltis schijf gedreven in het volle leek.
^{met dat gedeelte van de}
Aernauw, die er tegen over zat, had het tot
dien getrekken. Een ^{roet} ^{steenvuur} was
vervuld, en dat antwoord op lijn, kijk
eon om.

"Welnu! bei ~~de~~ ^{hij} ~~de~~ ^{de} triomphant kijkt, als wij
on ha eniger tijd ~~de~~ Matelore ^{gewone} ~~de~~
te het leke lijk ~~schuw~~ ^{gebleven} ~~gaat~~ ^{gaat} te lijn,
ons vader bedreigden? Welnu! denkt gij dat
iemand der wereld ooit diet schoon lande
vindens? En indien iemand die ontdekhoude,
hie had; indien iemand er doch over geheeft
over te lande, en de pioniers bij op haalde,
Den ~~men~~ ^{men} erplicht ~~in~~ ^{aan} lijn, die daar ~~laat~~ ^{laat} leggen
bij reden te leggen, enk leggen de ~~guchten~~
van een ~~disputandum~~?"

Die ~~glaciers~~ hebben dock lijk iets, dat ieden
treft; merkt ~~merken~~ ^{merken} ~~int~~ ^{int} ^{aan}. Op den heuvel
in Hazel voor Lusern, groet ik alles in hemel,
Kan nu al byna niet meer staan, ging alsoe
Lucht bellen af, keramie alle kijken over
de dag, en werden me lijk op de malle
~~balcon~~, ^{dra} ~~dra~~ ^{dra}
steden.

Nieuwsgierigheid! "Raag ik te leggen"; en heb
veraardende va het hoochstaad! Geven ^{een} uit hand
lijn en alred ^{een} ~~eten~~ ~~die~~ ^{een} ~~een~~ ^{een}
graant leggen kommen.

Alle drie slagen ey op

ontstaat

Het phoenis geft gewh. ~~andtys~~
over gald ~~en~~ ^{an} voor alhyd.

Het mer en Genen tegar hets
mer van ~~hersen~~

It was niet vender over dat Quercibad ^{908.}
Mij aan den vliegen, maar ook leek lieds.
"Nee tria!"

A thing of beauty is a joy forever,
Lie meer geleer over het caro, die hem
swoch honderd op een actie altijd dat hij en
treffen, bocigen, is alle, verrukking, brengt.
met zijn ~~beleeringen~~ ^{beleeringen} en vol ^{maer} zijn onbaa.
Haar lege groot en groot behel.

"We denkt gij over den Rijnval?" vraagde.
"dit anders, ~~en~~ antwoorde Cato, sene het
bed wat anders is. En ik vol ^{oog} waarn
Catovalus den wil. Heto is rijk, maar
Italie tegen Twiffelach, Twiffelach tegen
Italie, het duider nu, tegen het meer
dan grove een ijberg, tegen een waterval
of een waterval tegen een ijberg opgelegd
zeld wordt, dat mij blijk van Caenheis of
Lapartijde zenden gien, als mij er ons
met een De Grootblie dor uit Wijfertandem,
afraakt of buiten kiel deen. ^{een van dieren} niet wel ^{onley}
wij dijk, maar wij, in deze Aller, Kedelcom,
dat wat aan ik van dese lijn phoen had
geeft, indien wij dit phoen delp, let op
zuidelyk phoen prop gaven; indien wij daar
dit mistend, droeske handhaend, af,
bottleden weerd, en landharing er van ontop.
-lyk, mitblond, onvrouwbaar actiedat.

I Recht.

Er

* op den neerstortende grot,

no 10
91.

En is glaarenboor een grond van phormheid,
dat den ik vullen leggen, en oede van sfeerheden,
~~en~~ welker erkenning goed moedigheijd
mench leich ontheffen kan."

"Wat dat betrifft," zeide ik, "taet ik even
ontmoeting verhalen, die mij ~~aan~~ ^{91.}
bij den Rijnsel is te beurt gevallen.
Ik was tegen den avond in dat bedrijf a. Blaauwts
aller drieijpje ^{herberg en historie}, ~~had~~, ~~bij~~, Schuinshof te Scalper
aangekomen en ha dat diner, of wilt gij suppes
van acht kerw, de verlichting vander val niet Raegely
vinn gesien? Kinderpel, tegh decens; tooneel-
verhaeling decoratie, de ander, doch ook niet
teelijk zeggen ~~het~~ stotte alleen. Maar it was
den ~~andere~~ morgen al sweg opgetaan, om in
stalle en eenzaamheid dat heilijk phormspel
zonder bijweib, en ~~de~~ ^{oppe} ~~laat~~ ~~laat~~ te genieta.
Het gevoel was groot. Er was veel water; en
het weer was vooischeon. Het bleeklig gebruij
van den val in die door niets anders bestoorde
hilfe van dat oocktenueur; de heilige
uitwerking van het goedgely morgenuicht
op den neerstortenden grot, ^{het opphoud}
neeuwuite schuin; op den hogen
frisch groene overkant en het schildeerde
slot Lcufsen, zetter aan het meerwater,
door mij aanphouwde, bij dyne groothed,
en rime behoorlijkhed bij, en ik
kon nij niet verstaen dan het te gelijk
200

Gelukkig was het nu te weg, om
mijn hart te mochten want hondens op
het grint van het hobbelen en wippen
en, achter, ongashijnsch geraar, my en boek
vol ~~op~~^o ~~het~~ⁱⁿ ~~thee~~^{zijn} ~~dames~~^{te} ~~ge~~^{ge} ~~reden~~^{re} ~~kuane~~^{kuane}, op ~~zij~~^{zij} mocht dier even
jaar tot jasai kleines hordeende rotte
hand, die den ^{zij} majestueken val van
treer spottich, bekrommen hobbelen.

I daide hy

^{92/10}
en ik kon mij niet verzoeden aan het tegelyk
zoo onverklaaryke verriekeltie a. Zoo verdielich
tijf. Gelijk ~~te~~^{te} ~~van~~^{van} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te}
~~met~~^{met} ~~gevoegd~~^{gevoegd} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te}
~~grond~~^{grond} ~~allewoas~~^{allewoas} ~~te~~^{te} ~~kellner~~^{kellner} ~~on~~^{on} ~~te~~^{te}
begeen min of meer onrietbarend om mij heen
te ~~staan~~^{staan}. Ik verwachtte de vroag, of ik een
ontbijt had besteld. Maar neen; na
enig aardelen, vermande Kiehr de jonge
mensch, braag estkinne McKir! - McKir
is uit Holland, heb ik opmerkt. - Maist
wristje van daag, ^{by myn gevoel} ~~waag~~^{waag} ~~an~~^{an} ~~de~~^{de} Cippern! Op
lij siet ~~an~~^{an} ~~Holland~~^{Holland} was, had ik ~~sich~~^{sich}
op het ~~leesew~~^{leesew} van diec, in den oecuene
dicht actyel even welhome, Toncs ~~onzen~~^{onzen}
moeder teale, niet vondig ~~aan~~^{aan} den zwartige
zakken Landgenoot te raegen. Er volgde
een minraam onderhoed. Waarvan de mede-
dueling er er u van geen belang ^{zijn}, a waaron
gij b. clear inkend oek vol zoo wat voor-
zitter kant. Het feit was dat de kellaer ^{reger}
kellner ~~officier~~^{officier}, ~~teo~~^{teo} ~~sign~~^{sign} ~~de~~^{de}
~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te} ~~te~~^{te}
maar niet meer in dit Schweizer hof wilde
dienen, ik wil leggen, in betrekking ~~lijn~~^{men}: "Hij"
docht ~~te~~^{te} verhuren. hij had daar tot alle
zeccate - en daarf die eeuige wateral!"

5 En kellners smaak. Lei Aquilina met de
uitste minresting.

6 Maar waarin ik voor ditmaal kom te huijs
Lei Morroni Cito, kleuren de. dit is trots
met dia val trots dan mit dien glasien.

~~all sublime monumen, & all sublime
dingen.~~

~~Eentongtijde. Hobba hie een reugt
om afvallen op de land heden,
apstellen & skepelyne Relas - ch. Djord,
de Sahara, d'ee. D'eeen op de land
is hier verhaalde wijf.~~

~~Et je hais un intime envoiing ab bestant
Volcom A. P. III. 290.~~

~~Het bewaigje~~

Ms manus lang op gehouden en haue geluertet hefft,
komt nu in berroking om te leggen, Ach, haue
nu eens en oogvalkijken op!"

"Het laat sich horen," zei C. ito. "Hier staat verhael
e eenige eind, tegen over onafgebroken beweging
en spijzel. Het lichtje is het grootste beredigh en
verheft. Het ondertje ~~is~~ ^{is} niet meer
Maar ook directer, dan hij diek himmer. Zoo
zoo hijdich niet dikrijfs ^{aan mijne} onvalkete, zoo
gij hem daagh daag ad dag, dan gij hem
op de Oesterreiter oren haad, dan in den oar
beginnen te wegen, en te heeder drukken
door dat onverbid delijk groote,
afmatta dor dat ^{ongekoperd} ~~over~~ verheven"

"Gij weet, (zie d. i.) van Thomas de Quincey, van
"all sublime people, and all sublime things."
Zegh... Being monotonous, they have a tendency
to be dull." Milton a skepelyne, Relas - ch
Djord, de Sahara, de ~~evenezen~~ "Dulness
is their weak side."

"Het is dicker," (zie C. ito) "dat nu blyft hefft en
da ditte sachen, en dicht met het leeflijke, & toe
spoor en verhikkens. ~~alleen~~ ^{echter} en dat ook heb
groot voor het Schoone verlangt of verlangt.
Met ^{echter} den mensch, die ~~de~~ ^{van} den spraak voor
dit grote ^{en} ~~van~~ ^{en} ~~gaan~~ ^{gaan} ~~verwijzen~~ ^{verwijzen}. Hy ^{is} op den
weg om ⁱⁿ ~~in~~ bij het een geringe a dichter aan te
linden, waer nu die vermaakt, maar liek
meer

meer genieks; waar ~~van~~<sup>van ~~gaat~~^{gaat} geraafmaak
verbooninde ~~tegen~~<sup>tegen geopraak hier^{te} waar
alle gevvel over het ~~shee~~^{shee} vlooren is
gegaat.</sup></sup>

"Maar die goede smaak," zong Men Cito, "hoe is
me er eerst aangekomen. Is het helaas dan
als gevel over het shee? Sleeft men, ^{om}
de goede smaak te hebben, ook op het gebied
van Kunst - zij kome daar op, ha" ^{en} Mictor en nu
Aphylus gevonden liggen - niet anders dan
gevel hoeding?"

De goede smaak, (antwoord Cito,) is in de cult.
Haakt een ratende ^{zwaar} ~~zwaar~~ ^{zwaar} ~~zwaar~~ ^{zwaar}
het instinct, ^{zoals} ~~zoals~~ ^{zoals} ~~zoals~~ ^{zoals}
welke dien het shee overbrengt, daar de
grote smaak over oordeelt. Men leeft die
gave, of men hooft ze niet."

~~Iky den niet den waply is, en den men hem
kan bestrijden, want hy verstrekt even
woonvrees, waaraop het cordel geen
val heeft.~~

"En van alle rechtmaffige gaven," (weg, de wijf,) "is
de smart ^{van} ~~van~~ ^{van} ~~van~~ ^{van} ~~van~~
de bestrijding ^{behoede} ~~behoede~~ ^{behoede} ~~behoede~~ ^{behoede}
en dat minst ^{veel} ~~veel~~ ^{veel} ~~veel~~ ^{veel} ~~veel~~
jaagtes mit voorleid gezegd." "Ik ne spraik
pas ce qu'il est, si l'on pouroit le definir,
car il juge des objets, par ce, que le jugement
n'a pas de prece." "Doch is daaglijk diek d'ander
grond, dat ons menschelyk ^{le} ~~le~~ ^{le} ~~le~~ ^{le} ~~le~~
gebringen leeft gevuld, gegeven door dezen
zaekgoeden. gelijk voor die van het voorstand ⁱⁿ ~~in~~
diggen van het gezicht, van wat men de deernathoe
geve heeft, dat van de rent, den over dese delen
gaer staan, deenich in trouw en gehemelte

~~een spreuk van Valquy;~~

wat
doet wij en in bewonderen en waar wij
leven. Eerst bisschoppen, maar uiteindelijk bisschoppen.^{95C15}
Hoge, dat tegenvalige, dat ont ont gewoonly
overheiddeelen, en andere opperhoven, en ander
heerhoven, overontboden, wat al niet?
concupineren daer des, dat medewerkt, en
dat ooit ~~is~~ ^{is} staat is ons phoen hins gresel
te weghalten & om te keopen dan het te
verhoogen"^{in hem gescreven}

"Dat last duft hoorren", zei Mervana Orlitz. "Maar hoe
kan ik mij verklaren, dat de Algemenepraak
zoo dichtjes een geheel andere zieling heeft
te hebben?"

"Gode praat is soort algemeen, lieve schermer." "Lei" Querilus. "Gode praat is godlessen."

Op Plassas werd (alredor) die dichter necht
die van Zy Lacerd maar der minsten heeft
betrekht. ^{gescreven} ~~benut~~.

Betaines worden zijn door anderen niet gebruikt, en
nu man heeft zijn ~~aan~~ genoemd. Welnu, betaine
bewonderde ons bedroefde kind & over het gering
gatal moesten staet in de meest lefhaafde hengs
dat eigenlijk in staat was, dat phoenen in hand
en letten & genietend. En ik weet dat het er
fondt zijn tyd niet op verbeterd is."

"Daarover", prak Mervana Orlitz, "kunnen de heeren
bekende oordelen daer ik. Maar ik weet ^{gaan} ~~daer ik~~ niet
de van Algemeene praat ^{werk} ~~daer ik~~ niet ^{gaan} ~~daer ik~~ weet,
hoops." "Man an gy wij niet Vortarie aan de
Zeldzaamden vieren heb, uit ik nog heel
wat anders orgen". Ihr kont het slat daer
Zeldzaamden

Zelfsaarakselon zelos, dat fijne kenner,^{oe} 96. 116.
Hergangen a twingers op het gebied van het
schaak, ^{van} het één tydswah, diens zijn wa ik
geen in en ^{van} ~~groot~~ ^{groot} tyd door de manna van denugt
tempel ~~vergelyk~~ verleven a gescreven wordt,¹ Vitruvio,
zelf-het tel niet oec gescreven, dat hij die
een onverbiedig over een Danté, ^{van} Shafspee
loft entgelaten.²

"Wat Danté betreft," (ziec 1.) "wat hij van de Glorie
Cornocchia maten moest, verklaaren hij niet te
weten. Hij noemde den een Palme conditum, sed
Italiens l'appellent clivis; mais c'est un sierte
cache; peu de gens entendent ces parades; il a
des commentatrices; c'est point être une raison de
plus pour n'âtre pas compris! Sa réputation
s'affirmera toujours parce qu'on se le lit
qu'ens...""

"En enij" (zie Marow Antiochus) hebben er nu à korte
tyd ~~die~~ ^{andere} vertalingen ~~tegen~~ ⁱⁿ verley van,
Iomigi compleet, ander alma van de lyfies."

"Nates, now dan ook schaakspelers rapport en delts
op appropijscher gronda bewerkt ^{en voor weg} ~~het~~ schaakspel
grondt is ^{van} veel moeien. Det lydt a niet van'
da ~~te~~ ^{te} spelen, not de troon van't werk moet
worden: Il Paradiso."

"Wat ik ^{nooit} eins gewestha
dat ik schakspelers leue, (want Anto
dan,) en waaronheit ik mij den gelukkig geaest heb
en han an Carlyle ~~met~~ mij van het tegewen
ghele grotten ^{te} veronda ^{te} hebben. Maer deno
bij Danté ^{and} anderlandspelers vertalingen hebben,
houwe men will leers dunkt ic dat doegt ^{met}
hem

(Einde 16)

I Kok, Hacke, Bohl en Kaste.

T die de prentz van Dore bekekey
hefft

I daer aant. B.

T daer door Jacob Bernard

97. 13

hiech, dat legg ~~beelde~~ spraak te hencw¹³
en dat men dien van en lievcre smaek
precht, gelijc dhaar van klare oogen en
tha en fijner hars. Dene beeldsprak
legt, dunkt mij, alles en is het eenige dat
er van te leggen is. Het ondervloedings-
vermogen van den smaek op het gebied
daer da geest werkt even onwillkunig
even onmiddellyk, als dat dan de tong
~~bebatte~~ betrekking ^{heeft} van het prijsa denk
betrifft. Het komt het rechterda vóór,
dat is wel dor geurlijc en wort niet leue
proedig verlekkend; het verwerp't even
als dat het lelijke niet een opvulling van
affeer; dat is evenals dat wel eindt
onthoers en verleggen, niet doekse of het
gaen wouderet ^{wont} dan al of niet behoert
te behagen, en even als dat hefft den
smaek doordig zich te gewennen ^{om}
ziek te vormen.

Wat hebt gij uit Voltaire¹³ sei Cuiter bij
ura, ma diek nich verhelden mocht, onghast
~~gaffelt~~ met ~~te~~ gemaeten van anderien te
kunnen praten? Dat leeft gij uit Voltaire;
en hij leeft gelijk; maar hij gaat th over,
inclusi hij lijdt rechlyke manuech de werking
en was gevestigd ^{alle} tot dat gevoel ~~beleef~~
betroeft. Och i beelde smaek want diek het deleig
onmidelijc aan dat geuren, en het smaken
onder dat gaen voelma gevoelen, geur
smaken lijps. En allen sondat het denkens
is ziek oor mocht, dat nich rechlyk geur
die de santekunyng. A ^{gene}

"Waar dit het quaal ~~is~~^{want}; waars
het ~~tegelyk~~ haacht heeft; want de
natuurlijke spreuk aan die telken nacht
overgelaat; dan moet hij ook over-
gelaat aan allerlei indringers die
hem voorwakken, belaeren, dwalen,
ontgaarden, en dat wanhaaks wijzen,
din hem vreescht en verdringt."

98. 14.
een behoefte is, dat hadden hem niet uitgelegd,
is. De spreuk over ~~de~~^{de} ~~stomme~~^{vergane}, was ophogen,
door d'invloed, voor veredeling ~~van~~^{van} ~~het~~^{de} ~~menschen~~^{mens}
verbeterd ~~van~~^{van} ~~gaede~~^{goede} door verfijning,
vastgaot, kan na ooh va en ~~van~~^{van} ~~de~~^{de} spreuk
spieker, oho, van den natuurlijken spreuk
uitgaen, en va d'zeer doordrongen à behoorde
gebleven. Het heugt is dat bereikt ha-
boren."

"Dan wort gy mij erat te wijziging myn
heeren," den Mar. Ich niet ~~die~~^{die} lieftje
maar ik beginns er trok wel ich e, en ik
loop, die kern en van. Maar in aling,
blunt ik te raagou. Kan de spreuk ~~die~~
ook ~~veranderen~~, ~~verplaetst~~ sich, om dor te leggen,
verplaetsten a trok goed, trok betrouwbaar
bijou? De mijn jongejaren, inde jaren dat
ik trok wel het sterke geveldes, daerop
ik niet geschreft a gedichten, en va beweert
Cintours, die mij nu vol lateu, ~~waai~~^{oppen} ih
da niet meer ~~te~~^{te} gelaert.

"Het sterke geveldes," antwoordde Cito, "is daaron
dat het ~~sterke~~ geveldes, a zette diet het
bekomen. Dat het van ouweye is door myn
lief vrouwt voorbij. | Zoolang mij dag niet
phome geschreft a gedichten ~~ouweye~~^{houen}
kunnen, is het niet dat ~~het~~^{het} phome allens,
in dat oekensche help het phome niet ~~doe~~^{doe}
dat

~~Devant le ~~sentiment~~ le ^{op Haarba} geest van de derde
Lamentino.~~

~~Voiture had een gatje: fai en finir la
fiets den bon bout et a la reprise.~~

99 (17)
Zou voeren in Nederland gevonden hebben?
En wie sta de leeft in glorie? die onspierder
die afgevoerd gedenk heeft, leeft leven den
geheel geladen? wie heeft het gehaald tot de
Parnassus, dat Paradijs?
Kennen te gen,
"Ik vrees ook wel," ~~verstapte~~ mij te zeggen,
dat menig een dat Utagowinus niet is uitge-
nomen, en ook na al die duren spijkeren
arbeide aan het gehou befted, Laat de
bewondering van Sainte bij de Melkha na han
grootstaftan hebben, in sa Toscane, die
van Princera de Rimini, die van Spina
verhalen, en dergelyke. Kromme ~~de~~ ^{die} Wilde
verden, waer van van Wattene gezegd heeft
dat dij zoo gelukkig, zoo natuurlijk zijn,
dat zij in verhouding jaer niet kan over
duren, en ook nimmer ~~zullen~~ zullen verou
duren". En schoor mij, van dat overige, dijn
minactie de critiek niet onderschrijven; ook
zij die Dante dat besta naer Waarde en toe
te steken Gulden ^{op zijn oogen} "dan gaet
gaot dat donc ce poème? oel met intelle ont
doordon: dan en gaot Cidasse?"
"Maar Shakespeare dan," troeg Messens Cato.
Shakespeare. Over wie nu maar éene stom is; die
in al jn Vaddeland; die in Beitahland; die in
di hiemre land; die ont in ons Vaderland,
die door de Meidingsort; die door de maas
blakte a zwarte actone, werden overvallen
op het front worht gehaicht; van wie jonge
meisjes Cato konden vragen, wette van de oelen,
uitgava, die elkaender verdingen en bette is.
ondanks

X dat hy alle vrylungen toe het
verdeurig leuen spetrok, quellen
troede uitgeput, en ooit meer
grypteus had.

X Voll. Nat.

Is hy niet one dear eye; een gesegende
sa du penel goudelen Ha hafer is heft.

10058
omdat ge een Shakspede braagi hebben
opgegrift, waar dy som drie winter & zomer
in d' originele vryfchen te lezen!"

"En van wien?" (wel Querulus in) ^{nuw} beweeg
hand,cone, vallenigo ~~toekomstige~~ ^{vergaarde} vertaing
in bewerking is, die te pas kan komen
op dat ^{oog hof} bewondreken ^{van} ~~tegen~~ ^{heil} ~~laer~~ ^{van}
Maar, in afwachting van hen te begrijpen."

"Nou ja," (zei Maron Gito) "maar wat heeft die
Carlyle Voltaire, die ~~zich~~ ^{in regt al die} on verstaan
en begrijpen van den man gelegd, van enen
John John ~~die~~ zeght?

"Each change of many colored life he sees,
Explained her words and then in silence goes?"

"Van wie?" said Querulus with ^{in regt al die} Helmers, gewaagh;
Slogtig.

To de begrijpynke dwaan.
Die wonder veel te weten.

To a or et grijpynke dwan Op dons van
In d' Amstel d' artelde, daar ^{Lilac flower,} deed ^{ij} waath
Was Shakspere van maak in ^{Johannes} dat son der
"Van wie" (zicca ik), "Carlyle draagt;" ^{Mitton flower,}

Is he not an eye To us all, a blessed
Leaven-sent bringer of Light?"

Maar wat vat yf dan nu dat Voltaire. Da hem
gelegd huf L²"
"Ik less Voltaire niet," antwoordde Maron Gito
waar ik heb ergens gelezen dat, gelijt Freudenth
de Groot in Gottes Göte ~~in~~ ⁱⁿ Ditt ander liev,
Kom dan... une imitation détestable de traveaux
pièces

~~"Sauvage îre"~~

~~"Sauvage îre, a dit Voltaire. Soit. Il fut
sauvage comme la forêt vierge; il eut îre
comme la hante mer."~~

Pierre Hugo-

me gebastgdeis

"M. Corneille fut le premier qui eut du génie, et
Racine fut le premier qui eut du gent."

L'académie tant des grâches

Niet als Engels

da

107 19

"Dyr leermaster Voltaire is daanlech niet
teppen van den "de Franssinige phantasiën
des een ~~anderen~~ ^{van} Dephontes vildaceen".

"Dat herinner ik mij niet, (zeide ik), dat dat
hij de altofpraus To be or not to be, op zijn
rijde, maar comme vataalld leefd.
En ook wel, dat hij dan, en genie klein de
force et la bénédiction, de naturel et la sérénité".
Lieft Fogtstaed, maar er bij gevoegd: "sans
la moindre étincelle de bon gout." En de
gebreken op te maken is het qua phoor is,
a phontester indet qua gebrekkig is; dat is
volgens Voltaire, dit bewijs van een fijnen
en welgevertigder smaak".

"Is het gebruik d'at hij van dit phoor ver
moed gmecht heeft, niet rug al eentjige
gverleid, aan den kant van de gebreken?
sug Mersons Cato.

"Daar was hij Voltaire voor," zeide ik, "en
dat Shakespeare betrek h. Kwaan er de prikkel
bij den rechte tegen ^{van} dat elke eentjige, elke arbe-
jaalde bewondering, & eer tegen Lynn. Onlangs een
baroeding van den eenen van Lodewijk XV.
over phoor des von Cornelle had wegens hem gewaagd.

"Op phoor hij tott ophelf, (zie Cato in) met
Lair en Mahomet en anderen wij.
afloeg. Wat mij betreft, ik ga inder lof van
Shakespeare van qua phor hante even over als
die Lighted Johnsons, en in den ander, Carlyles,

~~overal bly soem van dat genoeg dat was
gelyk staan.~~

daerheen

~~Ih hooch Ophelia leuidt geloofd
Mereken dat hangend bedig te lezen
vermoette niet hangend bedig te lezen
de fys der lingen~~

102 20

oorstaan want ooit niet
in die groetdien, die erg hier ~~van den tweede~~ gevoeld
lebbenszaeke te bide die gedaant. Dan
do Hamlet denkt ic welghelt niet so als
wij het liet va Voltaire gehoor hadden;
maar ook niet als Goethe, voor wie Hamlet
zo hoewel ~~hetzelfde~~ heel is als t gezegd: Shakes.
Prees in die dwaegte bracht. | Hoor mij,
dit verbieden die Othello, die Macbeth,
deugen te stellen. | Wanpraeck, ja die is
er en zijn praecken, in die dwaegte
de ghebreklyk Jamafelling; de dijkens
kindertijds Vrouwekeling; de preekes
tegnspeling; de last woord prelingen; de
jammerlyk Concetto; en ik uil die graue
op edeling. Welken da die tyd, va die
volk in die tiel (da en beetje in alle tiel),
maar et ha vol niet salata mij, ou en
et vira ondern, dat ook in de ploegte ogen
beitta, dat valsch van ijt, platen grooten
geest. dit elige hark, dit relating, dit
sindt heetlyke foarter preeker haat. | Hoe is
het wel moegelijk, dat de selfe man, die den
minnen van Ophelia, als die by hark van hem
overweltte begafene, getrige van de ~~daerheen~~
~~gaen~~ en dan broeden, in die dwaegte cypheling,
die salwytsche liebold, wooldt et da hand legt
daerheen ~~gaen~~ ~~gaen~~ in dan natrulyk he comand
daer brachte wat cae al deke:

I lovd Ophelia! forty thousand brothers
could not, with all their quantity of love,
make up my sum. - What will Hamlet say her?
dat

~~Van water leeft gy dat my Anne Ophelia,
en glaaron dor h myn haen en meer en.~~

F tot dichters in French Poetry

J. Beldorugh. Najaarsbladen. 2. 110.

~~En dat de voorstelling u Voltaire
se ont kan zien wat het ophelpt~~

F maar hij bewondert alsoe u hem: " comme
une brute", zegt Rijksf, en neent den lavaage
me in bufferning". Lavaage iwo, a dit Voltaire.
Soit. C'est lavaage. Comme la foret vierge;
et iwo. Comme la lante mer"
J. Van de Stort. C

103 21.
Sat legt ih moest of de dichter, die haikvichys
broeder ~~gijt niet~~ ~~moest~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~
~~gijt niet~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~
jammerlyk verdruiken deest ~~—~~ ~~gaan~~ ~~gaan~~
beantwoorden niet con:

Too much of water hast thou upon Ophelia,
that therefore I forbid my tears.
Men! die deutschlandische dichtingen hij heeft two
wel al Voltaire dat To be or not To be con
more in worten tekenovergebracht, - die reden
— Engelsche dichter, die of gaed heeft:

Die au Shakespeare af, wat by hem is
Karaktersels, geprukt, dat menschlyk ~~daer te~~ ~~te vindew~~
der griffing phildring, ~~die~~ ~~had~~ ~~ontbinden,~~ ~~ontbinden,~~
Die daer zij lof, zij dinges!

en de van de noemeling van het overige
afgescreven heeft. So of gheen hij al de
leestempelingen van het geen hij daarbij aeft had,
gelijk Voltaire, wel wat werk geweant
is, heeft ~~aan~~ ^{aan} elektricitet te tekenovergebrachten
nog dor plukt en zodo niet gegeuen.

"Maer ea raad, die Zev ^{(bij hem leue}
kunnen verantwoorden ea Hector Hugo
onger dag verpilled den zij geurte ^{(merdthe}
^{it aan)}. Lyk man is Shakespeare; het antwoed
dat hy in dyne drama's, niet bij man bespeel,
dat hy, geloof ik, ook spelen othe giggen
aertrugt voegt en gevuld laat.

* En dan ^{dan} Uwval in hetgen. mij het niet in Shakespeare
vondoren, ^{en} Queru het uit.) F

~~Romantiek dat a~~ ja de dingen

~~Baour-Lormain~~

~~un homme éminent dans un art où le talent même imparfait est en honneur, — un poète dont les beaux vers et les droites paroles émirent également le respect.~~

~~D. de la Partie
prononce aux Théâtres
à M. Adour. le 20 Dec 1854.~~

Ferdinand

^{104 22.}
"Ik geloof niet dat Victor Hugo ons man is,
— Maronius Cito.)
"Maronius" (de Rueruelus) is dit oppicht van ~~ih~~
bijzonder gelijk gbleven, maar wanneer Lijn beh
het mij. Dan is er uit een voorbeeld geschat,
dat van algemeene smaak en leeftijdsmaak
van ~~soorten~~, een gedekt andere richting
kan aannehmen, dan is dat van Lijn opzicht,
gisteren, dan is dat niet betrekking tot de richting,
die ik had, want dan hij de harten overredig,
is school, maar dan hij het erhadden hervolledig.
En in een tijd gewou dat ons college-dittee
schreef, deze impunite les Hugos ontdekt;

dit heeft lang aangehouden dat de beste en
blijft de person, die met bracht om te lezen
Lijn Lijn leer a tegen Lijn praktijk
in dit verband geschreven verzetten; en thans
kan men hem elke dag ~~tegen Lijn~~ opvallen.
Ah den grootsten dichter din Frankrijk ooit
gehad dus. als den grootste dichter van
het tegenwoordig geschaakt, de gehele wereld
~~Lijn en droen poëzij~~ opvallen.
Wie dunkt, tegen hem weg niet Adained Crimelle
of Racine aandromen. Drie da, in diezen
tijd, meestuur deklarische smaak weg tegen
ons den Romantisme en ledigen dat alleen,
alles in ons te leggen heeft."

"En Zalby, doch Cito," zeggen wel partijgenaars voor hen
Clarissimo, en misschien niet alleen door Lijn, dede

Edmund Rapp

Bladzijde 10523

(calme) "Grootheid, maar ooh voor zyne ~~gezag~~^{gezaghe} regeling
stig ha die en oop geve fillet in sta lande van
Praenigh, ons Roome a Cornicles niet lot.
Later, - En sijn selfs dichtaar van en ander
maak en wijke. Denk aan een de Boerier
in sy; Tilla de Roland; ooh en Coffee...
"Is iet beter?" ~~van~~ⁱⁿ Querulus ~~na~~^{na} hij laat
sich ook op in di weg oefen van dien Victor
Hugo moest sleepen." *

"Niette meer om dit bij het algemeen niet
te verklaren", appert. "Maar vreemd is er bij
on liet troosten Querulus, "ooh hier is reache.
En pleegje pen leeft sijn in sare landt dage
opgenomath ons elien heer Victor Hugo een
stukdig op zyn ~~leeds~~^{leeds} te letten en het allen
aan de vrije ding, maar ooh aan di trappels.
huid ooch dit onbekorelt gorie en eind
te maken." (in een orgel door)

"Gegegd, da Karow Cito, door de prefectie, maar
wie hij wahlen uitgelt en manifeste triden
an Boningen a keizer, Ta Bracca van
~~op dat spullen~~^{spullen} ~~offen~~^{open} Oproelingen en voorde
haar.

"Nietheim," (Zie de H.) On aar den dichten behoffen
alleen zyne politiche vertvaanteis! die
hier ~~gaat~~^{gaat} wel deel dat Leeds, dat intehouz
brokken en mys Leed, "wat hies Leffordrey,
Den ontheel des dies van Victor Hugo le Poete
over den los luid en algemeen als groot gebeden
is overduelen. Doch geldt in de volksstaat den Poete Cygne.

"Ce poete, qui a subi que deus en trois gies
cations, n'a ri flahne, ni l'ameere. En ait
froid et fureur, des arrangements systematiques,

¶ Er is onmogelijkheid in hem, buiten propheet, maar
ook onverklaarbare groothed.

+ die + en die
+ en daarhelemaal af grappijken; en een
versoort van een man in verroeting komt
doragen: hoe het al het niet te? En
niet zelden zijn zij alle drie in een
zelfde. dichtspel. Aan't voor. *L'Amour*.
(Burthius)

togheid en hem, onverklaarbare groothed.

106/26.
des prophesies peantes, des banalités, pompeuses,
des répétitions superposées des unes aux
autres, le luxe de la matière, et l'absence
de l'inspiration, à l'extérieur le bruit,
à l'intérieur le néant: le voilà tel que
le jugea la popularité. Si il s'éclive, il se
gonfle; si il fait le tendre et l'intime, il
se pâme le monologue; si il s'écrie au professeur
de vertu et de générosité, le programme
plus que du professeur. Et il ne s'agit pas
de distinguer entre les œuvres du diverses
périodes car Mr. De Maawatige hant en niet verschillen
apart de poëtic Lyriques.

¶ Die Vrouw Hugo le Petit, merkte Cito aan, geft
in Vianigheid ~~de lieflichkeit~~ aan de Napoléon-
fictie, & daarvan lijf de vrouw Koning. Lijgt h^e
zijn, vrienig te o. La vrouw als dat is nu even
wel d'algemeen en te volledig. Er lijgt bij M. Mrs.
Hugo Schoonheden van den eersten rang. In den begin
er is wielen niet alleen en poëtic Lyriques,
en dramatische, maar in elk van deze twee
graag wel en dan een poëzie. De vroetheden van
het leven ^{de natuur} philosofie van ^{hij} schoont den baten,
en hij bewonderaags waard. En de uitdrukking
van het vaderlijk, dit moederlijk, ~~groot~~, dat
kindelyk geest staat bij de inventie der
Zaakten kontraireder trouw lans, en ook een
drama, in heel ule epische, afficheunlyk, als
Le Roi l'Amuse. Zijn vader, al die, ^{groot},
in lijne doelten des diep getrouwden de Leipz.-Vallier
tegen de du poring, die haer ontmoet heeft,
woude in den mond gelegd:

L'avais droit d'être par vous
traité
Comme une majesté par une majesté;
Jous êtes roi, moi fere, et l'âge bient le trone.
Nous avons tous les deux devant une couronne
Qui nul ~~ne~~ droit lever des regards implois,
Des yeux, de fleurs, de lis d'or, et moi, de cheveux
Roi, grand un sacrifice op' infester la ~~côte~~
^{blancs.}
C'est vous qui la dangier; - C'est Dieu qui enrage
Qui bleekt,
Het is het flot van hert / "pedryf." ^{l'autre.}
"En de conige parage," (Heidrich, die bij ~~de~~ ^{naam} verkeert,
Weging van hert ~~van~~, ^{van} ~~van~~ jach ~~af~~ ^{ge} ~~van~~ toon
gaat, ligghet van herte over het publick is
tregepunkt."

"En quel teken" (Heide Cris).

"Maar den ochtwijls, ziet ik, valt men van de poets,
de poets, de luchtbaras, waarin de dichter
en prediker wort ^{naam} op dyn dichterlyke waart, en
beindt gi ci op een tegenvoer bouw. Tivialiteit is,
die soch alva enmer houdt water over ure bedden,
Sij stort. Dio in die mocht verheven Ode,
Napolcon 18. Het gelijkt het praeis, het alry
mogen van den ensten Napolcon 18 won op arte.

Jous pourrez entrer dans les villes
Au galop ou entre coursiens,
Abandonner les guerres civiles
Avec le branchar de l'oeuvre;
Jous pourrez, o mon capitaine,
Fraser la Tamise bruitaines,
Donner la victoire incertaine
Amoureuse de vos clairons."

A
? John,

¶ dan de voorstellingen van Jean d'Origny
Lange, van den menader gevoerd
dus blankeit te maken, van blyding

¶ Gij kent, dit volgden geboren,
In lagere, dan nu "Worwaarts" noemt,
In tweeling waren imm' goede
Als h't Gelukkstan groet doce

I die chart D.

"Schon," fluitte, Cito, schou, scelt dichtergh
Onderstaande van indrukking op dat kleinste van
beachtig en algemene - Leid ik
"dit handboek lezen, maar dat kan vandaar
sich verhaal uiteraard beperkt:
Priser toutes sortes formes,
Des plus belles renommées, ...
"Niet nu des dichterij, trouwelijk Cito).
Dinner pour autre à des armes sur
L'étoile de vos épions!
"Het ligt niet ter waarde ^(een Cito ook.)
Grootmoedige enkele genoeg, niet
opgetogen behoudende van de vaders. Het
vaderlijke staat in het belangrijke om: "L'etoile
in ons epion." Daar het geringen, nietigen, en
ongepasten. Men kijkt niet naar de hielen
of zijn veldhoven. ^(geestig)
"Maar zijn pache, de Meronius Cito niet,
"gaat doch ik. Onre blyding had het beter,
in zijn prins de bruyne.

Debaucal en verunningstekens
was zijn enige vrees ^(...)
, maar die steeg le petit Capucijn, niet in het
vermeide struldende huize; ^{in de dag} ~~maar~~ ^{maar} ~~en~~ ^{en}
"Maer molt n historie gthrouw gnu.
"Is der historie" vroeg Cito, dat het Ladje in
zij praten o grolakte had van en fers.
"Ja Rate heeft in zyn ^{nos accueille} verhuisch tot
dag, beld trachte te vorderen, dan vlo
in trutgysten zyne prae to spreken ^{(maar}
in am).
"Ik bin niet dat het helpt" ^{quaad} dei Meronius (Cito).
, maar ik kan dat fys ^{quaad} begrijpen dat nu

27 febr 1881.

1096. 11.

den uit van
mer en tre komt, om het vele heilige ons, aangegeven
en Laat ontrouwacht, dat in dijn gedachten is,
der dichten al dat andere te ~~had~~ vergewest.
Raar hij dit over dijn heelh. waart die
goed moeder ~~van~~ ^{van} die ondervre geanne ons
George spiekt, En lij ~~dit~~ ^{de} ste Grandpere
geelt hij mijn harten, En bij de oerstijligh-
dien, stelt Paris zijn priëte des poëts
op der Tachtigste verjaardag, leeft toegewant,
ens ik hets den ~~gepast~~ ^{gepast} acht wat de kinderen
bij die geleerdeken lepkes gedarmt. //

"Je proraden althans den voor behaerbaar den
daag en daarom mein meijo ^{clampt men} ~~men~~ ^{men}
Rta men ^{gelegd} heeft. Lijn den goed
al ich drat die poëte des poëts uit
grophem heeft", ^{Mendels} zic ic

Bank op de rug en binken koffertjes lato
My vrouw kijft de era beritie, den ^{Canto}
a dappre begor lij de op t'eggow.

Nous sommes les petits pinsons,
les fauvettes ou vol espiègle,
Qui viennent chanter des chansons

A l'aigle.

Il est terrible! Mais très doux;
Et sans que son courroux s'allume,
On peut former sa tête froide
La plume.

Nous sommes les petits enfants,
Qui viennent, gais, rifs, leuring d'iche,
Fêter de vives triomphants
L'anecdote.

Li Jeanne et George sont jaloux,
Tant pris pour Jeug! C'est leur affaire
Et mandenrank ^{an be} opa den,
Grans-Père!

I Trouws en Creysda Ich III. Sc. 3.
(Dit is de titel).

f niet houderende manifestie
te ~~pater~~ en compreensie.

In het oog van Querulus ^{lyram} 110 20.
Tond en traan.

One touch of nature makes the whole world
luzz Shakespeare gezegd. En dat hij over een
onbevalide gital ^{Sh. King} Touches te liften
had, dat was de leste waarborg, lijnen
Onsterfelijkheid Zijn.

"Onderhuppen is het en waarheid," dei Cito, dat
die Grand-Père, niet als Grand-Père van
Jeanne et George, maar als Père et Grand-Père
dan een tochtig literairch brocht maar godzey,
Luzz om dan algemeene smaak op letthandig
gebied te bederven dan iemand anders. De
phoorheden, die men bij hem vindt, hebben niet
allen, dan als bij mijne vrije vrije, noch oh vele
salijfhelden genoegter oock review; maar den
maats als zelle phoorheden, nadt phoorheden,
de een fronte port, doorn prijzen en uitstekers;
Men is vokkijen er in gethouen, om t' vinder clach
dat plante heel veel goeds had; Men les
Helpenatiq gaan predikens, wat ave
Kunstmaatsch franklant bringt vallende
of een aufvoering bracht had. Het is
haar, & dietka Dolf was daar al oog in
voorgeaan; ¹⁴ Zy had niet huma halate op
ontruit diestelijk genoot met soefijfker
Kunsttheorieën & paaceus; maar men
luzz er hen ^{om} streeks in verterkt. En Zijn de dat
ditz heftste, het gewaagdste, dat Engeland
dat hij in het beste, meest, soet oock
Lijc tydgenooten niet alleen gaffelt

In piff en Pallar-dolf en al de lang gedurenn
geplukt, maar bewondert, maar het huist

toegewijnd wordt...

"En het leert betrouwbaar" - monpeloe (Pauw)

"Gaufte hij dach ol aaria tré" verordende Christus
overordt er da euanmaale blind. Dooz
bederft en groot dichter of het publick
en het groot publick oer dichter
en ontstaat er ee. smaak naer de
mode, die beider, da allen, den
oek den fijnen gehemelten. Want den
onwrikbare smaak is sient dadelijk
daarm, en een overwonnen of heel plaat
tot zyn tegendeel om. - Min of meer
alles baas wordt.

29.

"En los behoor grootheid tot on het
te kieren; Zoo bediefst en groot dichter

Toegewijnd wordt..."

("En het leert betrouwbaar," monpeloe (Pauw))
"Gaufte hy dach daarin die en want er dichter
te euanmaale blind voor. Den dichter oer
dichter of het publick en het groot
publick den dichter en ontstaat den
smaak naer de mode, die beider, die allen
dook als bijtjes, tegemoet en ontstaat
want smaak is te veel deelsgewan, neen
of min da baas wordt." Dichter

111. 29

"Als in zijn eij erpiedie Generalis, de Mode,
die een tract, en wijde es, meedels ova
dest smaak aen, en dicht voor laat staan
desmaak te zijn, ~~die~~ ^{die} over dicht valt te
hinsten, en dan dichter desmaak is. Daar
over entre ar tigen den onder eenige ^{met} vele
twint; de Mode is eth gewel, immers het
ledelijc, het goedien fig, det actiorael,
gewel, en deshaln oek het schouw ^{te} leeds,
gewel, oek den goudsmaak, oek den
smaak, die zij niet is, & maectig. Het is
en boom dat tegen nieman optan, a waart
men dicht daer oek daer laat afdragen, en
dicht, daarin den vergefs haat te praten,
en deshaln opredig te gooit den mond naer
dicht & ledelijc; en zij was hijschien swaert
Zoo grote des haert daer in deze nie jaer,
negatione Lieuw, die dicht opblaart over
haren vijfde en daer bheerfking, ^{van} den pro
smaak dicht door daer en cam laat leidew,
en en minde and methalos ga ga den dicht an
haar happig te ontschouw!" B. dat

informatie

onhaat aan, luchtbomig
publicatie van al
dat hij heeft en fauce
Mengt dan

dans a intraspeling
vluchting publiekt

ophoedel

7. Mysse a valiesen,
goor a swaen hoochgeleden wat beantwolij
sperringen, orduite, olwaliijgen, gilecous,

La Mod est un type dont rien ne pour décrire,
et je suis bizarre que il faut s'accorder.
attache à Paullon.

I de ralifprach op het
gatje van het phoen

I (dit syn daam wo nomade
cor an d' Secht hant)
de leefprach op het gatje
of idem

Vaste hand van Letterfauve. Enkele stukken 1809.
Ik heb die recepte aldaar trouw tydingen aan alle fauves
a. vrees.

dragen Mengt dan 11 dt. Ode aan d' Secht hant.

Ome
en he
jewel
onder
van
kira
ther
prac
m'a
"A
Naar
stand
droo
alle
drie
En du
het o
maer
der c
jabe
al to
Draa
is al
Repin

lepid
self
riet
kunstre
mit de
op vere

Jeronimo de Vries en Nederlandse Letterkunst
1807. Jan Hub.

Hier is een briefopening van Mr. Willem Bilderdijk
aan de voorzitteren van de M. & H. N. Tijdschriften
D. D. bl. 287 a overgaan

De zoon der Laatste Nagelakte, 11332
Die daar tot geen gij hebt te wachten

En tijt, waarin er niemand was, die aan den
Palm den naam van 't Nederlands en trouw
gedenkt, dan lof van een voorbeledige, een
verkone stijlist den hebba dieren bewerkte.
Heb ik niet zelf beleefd, dat, op voorbeeld
van mannet als D. J. van den Heuvel, Dr. Hendrik
Clarisse, da Chyf, de Vries, de Maatkappy
da Letterkunst, die nu meer leden heeft, naa
dan meer letterkundigen, dat daar vereerd
vocht nam, twee vrienden med allen uit
toeken, de ene den Bilderdijk, de ander
en da de Palm, als hebbet. Daer in proza,
da andere in proze, doch meer in gedrukte boeken
tijt bij de Nederlandse Letterkunst vereind zijn
genoegd dan iemand anders? Na geest meer
principiis virginibusque telken dat da de Palm
prosta deels plaat, deels (1813!) Combustio,
is; den die ik Bilderdijk, wie nu niet op
heden kan houden, en die het ook op heelig
ander gebied ^{mag} verkoren hebben, ook by
dichter afbreken? Reeds heb ik met majestic
voore verkondigen, dat dijn Principia int'
zogant de Lijn alda Lijn verteen, en hem ^{aven} de
Lijn. Intgang der Eerste wereld "al een
lehouerjengt die los die kreeu..."

"Door den dichter?" er oregt ik.
welken door een schouwmeester "die Gavaly,
en niet en meesterstuk als Lijn Geekse den
Geduld" die prat te dragen, is zeest over
het Onderwerp, bij om' bedend aagje critici,
die natuurlijk blijke geven dat niet gelopen,

Dichter den Glauden. Vooraffred.

te hebben aan de orde van den dag." 11488
Hier "leide ikus, dan den de doortrek voorgaen
Victor Hugo te help kunnen kommen. Welchy
zegt: "Op het stuk van Dichtkunst, zijn en gec
goed of slecht onderwerp, maar welch goed
of slecht dichter."

dat heeft hij dan een heel waarheid gezegd
- Hernan Quenelius en Bilderdijk staan
voren beweerd:

Geen veld is dor, waar dichtkunst leeft,
centredt,

Het bloentje wacht
uit behoelyk keperue van de geboorte des
goddelijke Aphrodite stond er hen bij over
oogen.

Het bloentje wacht, waar slecht heen wate,
drukk,

Ende de hand den echten toongrap niet,
bekwak wischenh, kan staan en verzuilen.

"Dr. Smak van Ooster tijel" merkt op: "Vandaag
zit in het algemeen menselijkh niet het ge-
leerdicheit."

Nationaleypen viel Quenelius uit. "One kiel
is op zijn doord, dat, maar hij slecht geniet
wil, bij ongeluk ook nog trath te houden
zal waant. Die paauw on de haant, dat is
de leus, die hij sieht tot verpletter toe, door
de dwaze aan de kiemtkenmerk a kunst.
Echtold koort voor honderd, op syr bent:
de kant on het schouw, mead dan nog
niet om het ledelyk schouw, on het kader
tot sydove van die ledelyke Griekew,-
maer om het finnelijk schouw. Daaron
staet

Pracht den eer merklich het Lergot, die 134
kechts oren, goed inhoud ~~het~~ is, bij
welche veel gevallen, en rieti geleerd wordt.
En dan en Leerdicht! Pregeënster!

"Eer dichtbundel als ik ontlangs ~~ga~~ ^{gaan} zond
ik, en dichtbundel onder den titel De het
Boek der Lijdensthepperen moet hem nu
belachen?"

"Het boek der Wat?" riep Aueranus uit, met
lach en ontzagtrode, had recht op dat Wat,
dat een Amerikaansche familie, talrijk
in vrouwelijkheden en van vele hadden leeft,
die niet voor van one op dat, en die wat
vinnam, van schrift opfond, niet uitdroeg,
dan van den pater familias, die al een
echt pilgrim father ^{van} ~~was~~ was, tyd tijne
stuk stijve houding bleef bewaren, en thijns
lijne lange overwint hars halsboorden
geen vondertroth.

Hk vond het beter den docht van dit lebels
nog al hevig germanisme niet nog eens
in het reeds beladenen haart van Rodericus
om te draaien - "Lijver" - vroeg ik daaron
het onderwerp in gesprach en dede speculatieve -
lijves geen manne van haam, quis bewegde
hantlechters, die lijk leger het Leerdicht
uitlaaten als den hit geen spesies lijw, eindt
mer tot hit gebied een octaphaps dan tot
dat der behoeft behoeven; en niet veeleer,
van verschuldighhe doxiweging da orum
poetische verrijking; in ieder geval weinig
Toreleg. ^{am} blady fan ^{am} hit boek was ^{am} Dolc. Mont. eth. 1882

af geen uitricht aanbiedende op aethetisch
genoot; veelur berijnd prole, dan lovaes
so. het Leerdicht straatzig kienwoort,
bengel."

"Als mogen theoisten preken", antwoordt
Rodericus, maar geen dichter dat het hen
razegegen. 't Is waal ee dichter om op een
dichter te tegen en, Marmonkel, heeft in tyd
die dat prekje begonne. Hij opperde een
poort van pluifredol: tot poort was feitie
verzakelyk; dit Leerdicht voor feitie niet
vatbaar; en derhalve! - Maer is niet,
op gezien van dichtpoort, onderweys, feitie
a al het andere, volle dichterlyke taal,
de taal desechter dichters - en oo. ander
preken in hier niet; tijne laats zijn er in het
Leerdicht ook, en niet weinig - een bron van
westhetisch genoot? De taal in ihoo. niet
worden, heel opproek, d. w. poetie, en hij
geld ons predieks te genieten, die haas, in
welche materiae da. ook, in de velle brants
en phronheid van dit haas enigk were,
door ons niet mittehitten - En hult gy de
sterk en dager, en of gy d. Georgius, zult
gy de taal poetica, en of gy den in onsen
tijde, ^{am} mod tijw, materialisticher is hood,
wie niet nieuwe kracht in de mode komende
Deperium atlantis buiten de poësie, buiten
het gebied der, waerelijks küntrort huyfels,
planta. Geen "poëtische verrichting" regt gij
wat ander heeft verdien om het Cardin publicus
concreto, wat statuus van

zijn favor te dienst doen spreken? ^{Opporijnd} 36
proza!" Hebbet allen, die dicht door zooveel
eeuwen heen aan meesterstukken der dichtkunst
verloedigd hebben, geen onderscheid teugt,
proza en poëzie gekennt, geen smaak, of
een verkeerde smaak gehad?"

"Leerdicht?" zei Cato - "is een ongelukkige
naam. Welk proza-man mag hem uitge-
staan hebben? Liedicht, heldendicht,
tuinspel beloven grotere dingen. En
zeker, didactisch poëzie, bij de Oudeen
was ons als Epos en Tragedie, bereikt
dat hoogste in de poëzie niet, omdat
dat boek liet mij nauwelijks vergaet dit
te zeggen. Maar is dan allens het hoogste
in de poëzie poëzie? alleen het hoogste
in de Kunst, Kunst? En indien de didactische
dichter waarlijk Dichter is; dichter en
gauw prediker, gauw betrouwer, gauw verhaal-
verteller; dichter in de opvatting van zijn onder-
werp; dichter in de behandeling van dat onder-
werp; dichter door de liefde voor zijn on-
derwerp; dan hij Dichter is, en gauw geschrijver
of aaphrijver, maar schrijver... Van schil-
der gesproken: heb gij dan reden voor
Pilatus van Munkaacy gedicht?

"Ja." zeide ik, en Meronius Cato keffond, met
levenigheid, "hoe hebt gij dat gevonden?
Heerlijk, zehen. Wat leeft gij daer van?"

"Wat ik er va leg?" - zeide ik - . De schrijver
schreft mij te zeggen:
"Die schrijverlichkeit m. mij zwijgh. heeft alleen
geschreven."

en schuchtlijk. gij niet heb, befaanten in den ¹¹⁶ regt
met de ontstaathing van den eerbied. Dit eerbied
ik er van Zeggew, a heb ic o Telkuy van gienget tot
hen die ic mij haat vroegen. Ic haad veel van
die schildery gehoord. Ic had er ook over gelezen
Onheprevalde lof; Lof met geijng geluef gd;
beschrijvingen. Ik meende te haast bij te water
Want ik bin dor. Ik lag te; a het was mij
als of ic er niet van gehoord, gee word overgheleu-
daet; als of ic niet het meest denkbaar
had gittreken van & geer ik Zuid dien:

Niet alleen dit. Ic haai gedacht dat ik bij
den schilderij van een myt of diest, onbekendew
longoaffich, meesters, jaan, betende meesters en
meesterstukken op het delft, ghebrd herinnerd
was worden. Dat ik in mijn geest, herinnerig
vergelijkingen maken kon, om dit werk van
andere schilders en taferelen uit d. Leijp,
uit de Lijnden, geschiedenis; ander werffl-
ingen van den palom des Heilands. — maar
als ik ze lag dacht ik van niet van dit
alles: aa Guy Ribens, gee van Dijk, geer
Rafael Gee Muilleb. Ook dan,,
Munkacker niet. Aller wat ik voor mij
lag, had al mijne gedachte; mijne gedou-
schel. En schilderij had het mij niet; maar
een gruensteinis die vor mij ogen plaats
had. En oogenblik van ghete, van afwachting
van ~~en~~ spanning, een critich moment
dat ik mit dese Jezus, mit dese Pilatus
mit dese vijanden om voorgoeden en
onvriendliche dwortelde: mit Zerk een
blang ghelyc dwortelde, al of het mij
dienu, onnuw acht was; alsof ic niet
hou mit den dien; ^{nich} ander litge wegga niet
hoe het lich hysse. Den, meer licht my eer
moet trechten & lopen op die aangevallen
uit te vangen in den affaeter. mit ee klappie

N.Y.J.

Two part of hette actions bet. Sandwich on offl. at
the officiale trial --
I work at the sandwich
in hette

F. Wachim

in dozen dozen tyde

Gnidyt helens geworden mit Lordcugh XIV
\$, Otra mo. Ees magot? " bet. op en tweede:
op en de legende datkaepoer, & st. gyn.
het. blydijt ~~het~~

F. il duig en. het. i dinale, man. dit
griet. leed

hart, onder aan dagingen van hoop & vrees. ^{11738.}

"Gij zijt ons ghehoede ondert de macht des
Scheldes gebuert", lie Cito na cont late,
als gij in geheuphas van ons uidsulken geug
pont, hebt gij descheldeig gae bewon.
deren."

"Loo wa het" - da ik en tre oph gera denken aan
de indrukkenhude verfoming, die een land
aewongarys, was tegelykstijd die volks-
poëzie nog in bloei is, e dagelijks op nieuw
in het hart e op de lippen, na gij herden, en
landlieder, zijn mijera constabient plect
verwekt en gebaard worden, met xijns
Monkakelys is, zijn Lijts, zijn soachten is
zij wie niet al ⁱⁿ cyden on ^{te} tyo ~~het~~ doegte haue
riet maakt."

"En gij hebb?" roeg Cito, na dese schilderij
gezin te hebben, niet rase de indrukken
ter troosteling wille gaan; gij hebb de
sphijftheid verloren om voorwaar het voorwag
grootste gevelte van d' schutter, die ^{one}
~~schutter~~ ^{bevath} ~~bevath~~, oek nog te kunnen bewonderen?
Welk noimaanswaard kwaetgewob van
mij ook eiglyk en Schutter moaltys. en
achterom les, en binnerhuis, en la gh
en lee gh, en blae gh, laet staan een
th le ry, van wat meestrikend dat dij, nog
antibreech, dat betrekken schilderlijke
opwelling, geestige teckening, treffer colvret
wat en brachtig prinsel op een hiesch peul
indien, mijns, van natuurs en werkhelyk,

maar niet - ik dwijg van een hof idealeerd
maar niet eens den groot historische
feiten of dramatische treestanden be-
staat?"

"En diepervalle huk,"

zuchtende Querulus -

"En diepervalle huk, en tws verfleste
vermen;

"Dijn, doar de kant verbeeld, een.

"Dor is het" hennam Crito, c. zondre aij,
dan ook ee bluenscht van Huijsen, eo,
landschap van Berchem, ec. Aan d' port
van Druy, ec. paardenmarkt van Wouw-
hem, een nachtvaart van Rembrandt,
en ee schutterstuk van Frans Hals, ondat
lij gien historiestukke o. een Apotheose,
lyn gevoerd dock delle roemen,
delle vijde ludduka van ee Hepodus,
en Lingins, en Horatius, & ee leueertig
gen andig aan den dien te gevoerde
proza, waardig horen, en de tijay ^{op}
Man van Pepe, oh Leuth oter gisterden
va. Mitoldijk als niet da benijnd
proza so zijd de stelle."

"De dom om ee liefding" - den Marichy
din hauk binnelc aan d' lange gbrecht had-
dat ik van gidsche châlet van Veltse, oh
do hiet oare gids? en goed schildery kon
bijgew. Om ee photographie o. va. gaaf
ik niet. Maar dat een klein Marichy

inset op de binnetrap zitten, jaech ^{11B} ⁴⁰
op dit oogebiek, met den een schooz uit
en dan ^{was} bloot ondje bekijhde, aer op
het hondersrad.

"Wat benijnd proza betreft" merkte Q
aan "het stact en bij ons haer, al op mij
en eilang niet veel laet meer van
Zulu Rebours, nog pechto van proza
tant soult, of we metrein proza, welk
laatste in menig geval, in dies ^{gaf} ⁷ moe-
da proza. ~~gaf~~ was, ook voor
gewoon, probra den geleden worden; gaf
dat metterdaet hiet anders ev. Ry-
loose gedichten konen meer en meer tot
ons in den smaak."

"Dat wil degge van die ~~leefstijl~~ ^{maken}, zei
Mar. Crito.

"Dij dijn het oth over gevecht" merkte
ik aan "In het laatste der achthuud cens.
"Juich niet de bluikiel onder poëzy" wil
Querulus in. En gheel vergete W. der Wort
en he niet opgegraven Bellamy! Miss.
het ontbrukt daarbij niet aan de aannam
sing van gronden. Dat rijm is ee over-
bedig sieraad; dat rijm is ee klemantel;
dat rijm is ee kinderspel. Gy moet
ghoorst hebben hoe ee Muettahle in syn
impressie op het rijm afgaf!"

"Maar

"Maar is het" - overg Macombe Crito - ⁴¹
het niet een ijersmette en beladening
van de dichtlyke vort en stukk; dan
is ik als een verfchuer, en blok aan
't been, ien ...?

"Heet gy wat Lord Byrons" legh Macombe.
over Quenibus -

Prospoech wite blane verf, ion sond
of zyne,

Goud workmen heus opareel wtba,
ther tools:

"Ook dan op den leefde grond" - lie Cato-
ijsche band, ook die van dit metrum
niet afgebroopt worden. Maar ik
vees dat oy dan, dor & nog altoos poëze
wilde wesen, dat ongebonden styl denole,
krijgen nog in ce arbeere hin, dan waarin
men oloer dese hervoording proze
van dicht ondierheid; Bitterlijc
on-dicht; pactink proza ...

"Bijphonkly proza", monpelie Quenibus.
"Waaitegi" vervelde Crito, ooh ooh
en rug ons weer gevlogen te gerae u
vriend Croes Hugo waerphuut:

Pecht gardé o Marchengy! La prole poi
Est une, dernière où point le vieux
^{Tugno} Pagase éteigne;

Tout autant qu'le vri, certes, la prole
à la juste cadance, au rythme clair:
^{a droot} soek!

¹¹⁹
Pourvoir que sans finger le mètre, la ⁴²
cadance
S'y cache et que le rythme austère s'y
condense.

La profe en vain essaie un esfor aisonz
Le vers f'envole au ciel tout naturellement

Il monte; il est le vers; je ne fais qu'un
de frèle

Et d'éternel, qui chante et plane,
et bat de l'aile.

Il se mêle, farouche et l'éclair dans

la toutes les lucurs du ciel mystérieux
Que l'ambre frisonnante emporte
dans ses voiles.)

Avant même on la porait tenter jusqu'à
aux étoiles

La profe c'est toujours le forme

La profe ého chiel et realitis,
Tucrois ého chiel et realitis.

Il fait (ook) geen dialectische poëze."

"Dichter profe" ha ik meende ik te trouwe
opmerken - kan ik niet degga oek in den
helder draagphaan mak valt. En oek hielt
men dat knippig, geaffecteerd, "fiecht
in den prijde dieren en dicht met schoonheid
veiende"; dat los en natuurych moet
hebben, maar schrikkelijk ^{donder} molles, moeie

kleine gegeneerd was. En man van
grootte begaafding heeft in dij tijd er het
van qua tie Vents de l'Espruit.

grootbed

voorbereeld waren gegeven, en een uitgelinging
tijding van bewoedelaars, maar gelukkig
wel verantwoord gehad.

"We den meenen" - lei Ons - dat wij
in onze dagen, in ons Nederland, over het
algemeen beter noch tot proza staan
dan tot de poësie. Van het stijje ^{voort} ge-
men, in allen stijl een affeet. Men valt
zich niet dan natuuriellyk uit & drukt
, soms al te natuuriellyk" - merkte Baeyens
alnu. "Het straat op woorden & lege uijzen
die, in mijn ojst, in goed gereflechtheit niet
op de lippen werden genomen."

"Wat bedoelt gij precies met uw
tijst?" - vroeg Orito. "Een jongen tijst? Dan
tijst, toen veel den stijl begin te verdeel-
len op a. oprechtten, en goedhartigen, een
knorrigien, en een ijdelien, of verwaarden
stijl?"

"Dan den goedhartigen lijk wij af" - lei
Querulus.

"Ja" antwoordde Orito. "Maar ik geloof, ook
van den onoprechtten. Want hij dae knorrigie
houdt, waardoor dekket wij nu ook doestelen
van vertegenwoorders. Want daer had diencaus
uit dien van meer anders. De verwaarde - ?
Ik weet niet. Maar zeker, de onoprechtte

is niet meer gevuld. Ik geloof niet dat
in onze dagen een lijdgh meer een
leerprijs den worden. Echt geloofsel voor
een Gefhiel - e. reductie ^{12044.} gouden klapstift,
in da styl van Sallustius!"

"Want ook niet" - viel Querulus in "dat
en, in onze dagen vele landen gevonden
worden, die in staath & area volstaan op
een moestaffit h te leveren, as van den
Palm gedaan heeft; met die door
niemand overtroffen karaktergetrekken
van Napoleon" - , den held van Europa,
in zijn hoofdstad teruggekeuren als
een vruchtbare sta lijn pracht.

"Het is blyvbaan" - dacht ik - "dat o.d.P.
in werkelijk de voorwaardelijqg. die dit
by Querulus in ander moge sprukkig,
en in pracht van al het geen hij in zijn tijst, maar
aa. iemand, voor ons grote oude gilden laat
geleerde hadden, niet meer gewaardeerd
is door hen tegenvoerig geslaakt. Het is
in een uitdrukking h gebruiken, dat in
onze dagen zeer de orakelheid heeft gekomen
het is o. feit, dat ont lijn voorstelijplicht
werken niet meer gelezen worden. De en
keind voorwaert ghe belang meer in; de
wijn valt niet in da tegenvoerige pace.

"Hé Zal u zeggen dat daar niet aan schoukt?"⁽⁴⁵⁾
Lijt Daerlands." En lijen derzelver s' he
veel in, en "Liekt gij?" in, hiervan? h
winiq. | dat genellige Liekt gij a wetg
was onse tijdswoerdiga kochredenay
Zoo once to dooren, dat hارت innemende
Liekt waar? dat tegelykes dia Zoo
overtrigend is, ontbrecht in lijen, leue,
stuur gehech; on wie gevult niet wel
en Liekt uitdrukking dat ook in
den Gedenkblad den gedana hebbent,
indes hij dat b.v. dad mullen inlayken
an den Ram vleinen) in de volger.... niet
gras? mij aorgien het ^{hou} niet sedert tunc
seruwen geen oockobestraen meer haalden;
indes Lij had kunnen befferen van
voornamaste de zeggen, hij had gau
seldzame huudanigheden, waari hij
niet door anderen, dan of eerlijces,
geevenaard of overtroffen word, maar
Liekt? Lij wimden in hem een getal,
Zoo oockhoken, den harmonieus." ^{uit}
"Mijn grootpapa" - vied Meronius Cato
in - was zeer geneigd ons kinderen
sint de kamer te houden, wannen wij
dat ons Liekt in er weet u beginnen.
"Den grootpapa" - ontwornde Daerlands
in antrefelen voornam, enfiger form - van

⁴⁶, lens grootpapa, Meronius, was een lijd
hoek van Van der Palm, a laet, vrygely
waarschijnlyk hing vele andere klinieke
heden met den Gemeen. Meent gij dat
te Van der Palm dicht ovit tot het staa
punkt heeft kunnen verheffen, waarsch
mer de bract leet henen van het
stelfmatige reglaten van de Lachte e
aan het einde ^{dochmane} van het regerwoordig
Acelwoord, of den ^{dochmane} williieldheid beffly
daarde t, oockda als voorafgaende
word op een t en digh, het volgende ugh
met een t beginnt? Was een Van der Palm
tot de grondmoedigheid in staet, het
voorecht te verloochenen, dat ongeheele
boven andere talen in het besit van een
comparatief - a superlatief vorm, voor
waar ook lang genoeg, gehad heeft, om
met den vle ^{nog} andet privilege als ver
niada a voorjaerde te worden behouen!
Neen! hij sprekt staet goed a wel my
"de schanchlycke staet", in plaats
dan te zeggen, de meest schandelyke;
hij is bekrompen genug om te schrijven:
"De ontorninging tegh Edaarden was
niet onheraden; Lij was mogelyk; de
zithornsh heeft het geleerte"; in plaats
van

van dijk alleen niet te drukken: - 1847
overwinning tegen woerden was goede
überreding, hij was een mogelijkheid; de
uitkomst heeft 't geleerd." En wat het,
erst is, omtrentsde Van der Palm was in
staat geweest den nieuw, algemeen
aangenomen, laot my zeggen, droge
voerde, wornen in oder tooo lager, tooo
ongedwongen schrijftaart van den nieuw
gemaniedeerd held uit te maken, en
d zeggen: "Kantstelary!"
"Dit is Querulus op zijn stijfpaardje!"
Zie ehemow Cito, lachende en in de
handen klappende.

"Ja," - leidt Querulus, - en veruift mij
mijne trotsch - dat zeg ik? - veruift mijne
bijvalsteekenen geest, denk ik nog niet
af te stijgen. Ik heb niet het standpunkt
van goede taal, stijl, en goede smaak
die ule griever tegen dien Van der Palm.
Hij is niet of dat dag genug om in een
te savonificeren, en in plaats in den
ha. to doen, die kracht na het kindertij
hier niet te gevullen, of zig kunnen plegen
de hulp om het duifscheword achter
en wat drukkeren als dient gesegd, blieb
gelaten en otergelyker; or niet gevraagd
geweeg om den in het loten achterlij ont
z' hebben met verschyningen, waar mede

122 128
gerekend mach haden, beginnen, die elkander elkheur, ha andere ekens, op de
spits drijven en ergens op heug uijzen
en hoe achterlijk hy rugt bij den elste
historiestijl, alijt oel alij lijf van de
dagen daan et den her 1813 prekende,
die rug niet eens recht aan te dienden
als den vooravond der Onvertrouwing,
en de voorpaedige ontvickeling, voorzag
voltoening dan Nederlands hoiffeld,
nich overst jaant uather in dat circ
word: haat verloofjo!

"Maar al vooravond al de dag rug
niet begonnen is? Verloof en herstelling
sijn in meer dingen, sou elkander tegen
preken?" Zie ehemow Cito.
In 1816, ehemow! "der valle Querulus,
maar zijt ey niet veel meer dan een
laar eens verder? De vooravond, die
van l'avantjour was, is sinds lang les
villes geworden. En wat verloofjo betreft,
al wak een maal zijt gang ging, de lijc leng
last, is hin aan de verloopen? Verloopen
is aan de orde van den dag, en in iedereen
zie voor al den tegenvandaigen smaak.
Maar wat was then in den smaak?
En taal, en taart en me beweide dat nu
van der Palm ons Nederlandse had hapted,
en een stijl al van Tallentire!

Van daar schoonheeden, waar wij tegen
vondig gen hert voor kunnen hebben,
en gerust om dingen die wij hier in ^(Ag)
gern bestaande opstel kunnen ontdekken.
Want wie, kleine heere! veroverde
de preker, da te eerenale in een
dichtspropositie stijl verwallen met onheffing
van stem, verheldende oogen en over
elkaar geslagen armen, - wie, ik vroeg
tot u, kon in der tegenwoordige tijde van
der val van een Heizerrijk gewagener en
leid daarbij de smakelijk uitdrukking
ontzeggen, that there was something
wrong? En de historie schrijver, die thans
van Van der Duyjn van Maasdam te
verhalen had: "Da avonds ha het vnde-
teloos scheiden der tweede vergadering
zijp het belang, en het gevaar, der goede
zaak hem naar Amsterdam; maar door
zij assy, mocht niets vertraagt
worden. Van Hogendorp had Lijne
landtekening op schoon papier, en
daarom te schrijven dat het Vaders
eigen Zoon, den die alredem voldekt
der in druk van olik groothartig vry-
-kronen rug te versterken, door ons he
Noblesse obligé te onthonden, waerop
dy ~~bestuurder~~ ^{bestuurder} ~~bestuurder~~ ^{maechter} ~~bestuurder~~? In my
heer! dor min als ons, by de parakkelen
m. en Anton Reinhard Falck, die the
right man on the right place den kann ontdek-

"Is het niet in the right place? vroegker ^{123C.}
"In Engeland & Ierland", sprak Cito, ¹²⁰ dat
tyd even geledig - "in Engeland! maar in
Nederland geenspots, f. i. n. t. s."
welke gekke op een stoelje" - dei Cito-
"We er wel wachten, dat het Gedenkblad
van Nederlands' Herstelling, na al wat
ik heeft, in ander stijl beschreven, ook
voortreffelijks te lezen heb geheugen
van mij niet, van Lijne Kraaije en
Schoonheid verlore brief, en dat ik
er nog altijd van proog te leeren, en
verbouw. Lijne Overijssel Ora Torijns werk,
en dat dusdure on de leisen, die zij
inhouden, als on det voorbild, dat
zij zijn. Ik heb ee. vaer ghehad,
die er op geschild was dat ik in
mijn slengs vranbuitelenleile, en dat
niet alleen verken, maar ook proza...
"dat was in de dagen" - dei Generalis-
dat me versinnele die jongens van
& Gymnasium, den gevogelte
laading huis werk te geven, doordat
zij met hen tyd gen weg vullen."
"Hoe het zij" - hernam Cito - "ik
erde van bericht. Ook vry wat van
Vander Palm

Vander Palm. Meer anderen ⁵¹ het nooi,
nijphia trok wat breedpraktiger, flot,
ta-djins Redecovering over het verfijnd
en vermaakt daaren ⁵² en de regelen der
Kunst. Ik geloof, ik het uug kon
nuu opdeogen."

"Laat dooren," riep Querulus.
En Crito ving aan:

"Liech gij die fijne schoonheid,
waaraan de natius al haer prouk
heeft ten koste gelegel?" Wat viis
in die oogen, wat indrukking in dat
gelaet! Troek een hemelsche lach,
wat voorraande stem! Nor zwieren
en golven die fijne lokken langs een' hals
en

⁵² ⁵³ ⁵⁴ Het Phidias uit Parische
märmer kon beitelen, die die houding,
al eeror Godin, die beweging, dien gelyc
die leert, als van eenen den bē aangeleert.
On corpori patuit oea, (fluyftende Querulus.)
Maar verbeelde in haer "perwlgd Crito," met
den doekbaarsten troi omhangen, glanstend
van goud en edele geschenken op een zwierig
en blinkend dooneelgewaad; in plaat van
een enkele roos, met een gansche reiken bloem
op een half ontbloten boezem: verbeelde u
dat och harer bewegingen het doel voor oad
om bewonderd te worden, oft harer blits,
en schijnt te ragen: ben ik niet bewonderd?
en dat zij beiden liech acht de welverge-
lijkhedt ons geselschap, dat plecht oogen
voor haer behoort te hebben? Jammer, legt
gij, dat Zoo veel schoon door Zoo weinig
keeschheid, door Zoo veel haagmoed ont-
gaistende wort. En acht, waren er geenes
schoonen, die meer dit beelde, en geene
kunstwerken, die meer deze schoonheid
gleken!

Doch verbeelde u haer niet een ledig, haai
rein en hevallig bloed, passend tot hare
gehalte, kouig van haaksel, knisch en
matig van vel aangebracht verfijfeli;
wat de natius daar heeljks gehont,
hiet verstoondende, maar verre deudele:
verbeelde

verbeeldt en haer minzaam, dienstvaardig,
Opgeteld voor ech en niemands opgeteldheid
Cijphende; ~~zij~~ verrukt, ~~zij~~ verwoert, en wil ~~plaet~~
gewallen; ~~elks~~ aandacht is op haer gewezen,
aan haer gekluisterd, ~~zij~~ alleen schijnt ~~het~~
~~driet te brennen;~~ een koning is in hare kleed,
maar het is om anderen te zaligen, niet om
Leef aan een Godheid te prijken; dat erg,
wel leedige schaamt' ontgaat het staan
der opgetogenheid, maar waar het ziel
vondt en Reich, daar dringt het door
morg en gebeente!

Ziedaat het beeld der echte schoonheid,
die allen en altijd behaagt, wie troon,
niet is het tienpunkt' einer wifte maagde,
maar de verbied der bewondering, of en
troont uit het welvish. oorsten hart galdeid.
Dichters, Redenaars, arties sta dit beeld
van uwer geest, als gij het spreek. gesloten
beklimt, of dee hand plaat aan de ~~keap~~ lier!
Nederlandse Dichters en Redenaars, wil
gij bij hen, ^{of} Cornille en Racine niet zeechen,
Loekt dat inder gouden niet bij Schiller
of Goethe! volgt het in de meesterwerken
der Onthoede, uit de Gouden eeuw van
Griekenland en Latium!"

"Mifant des potabls,"
dief Merowen Orito aan?

Mifant des potabls la couronne ciphéncre
T'eus mille ans ont payé für la cendre
d'Homere;

126

Eh depuis trois mille ans, Honore respecte'
Est jeune enor de gloire et d'immortalite'
Gij ziet, mijne heer! dat ik mij man
niet negeef in vanbrieten kennen. ⁽⁵⁾ Maar
de proveren, die ik lezer, zijn korter."

"Het is een heelijke zaak," zeide Ich.
De lof van Honoreus van de lippen einer
dame te horen. Haare kleine laft andig
wel ons aanschouwing en niet een ander,
ander niet te ruiken.

"Qui me delivres da grec et des Romains
Maar in dit oppicht mag hij ziek in ons
tijds gelukkig raumen, nu intreken des
op het gilde van Oude en nieuwe letters,
doch behouden de griffie. Misse in het
nederlandisch te elven spreken, en wel
meestal in ons hederlandets op griffie
leert geschoold, in het metrum van het
overzonkelijk, en zo's dat daerom de
gerte en toon en wijze da intrekken
beduidt blijft blijven."

"Dubbelle ellipie," den Clementus, ~~als~~
dat griffie intum zijn oude vriende
~~de~~ ~~intrekt~~ ongeschoold ~~de~~ ellipie,
het vers en de metrum en ~~intrekt~~ Nederlandet.
~~de~~ ~~intrekt~~ ~~de~~ griffie in het
nederlandets vallen moet. Wat man er voor
gijf in doorgaen een soort van trippelment

M. J. Cheneau. 21 Berchouy, na Clement

* Het gaet niet dat oordrum van de overzonkelijk
los van alle 't vader heeft, dat is in dit
gewac niet heel ver. Want ons nederlandische
taal wat va gien witten, en in ons nederlandse
varkunt el het deelhaantjes, die also
heeft. En hebben leffing en daling, blussende
en daling ^{a hoge} heit. En brakwoerde. Aan carrey,
troeken a daitli; maar sondaeen bonthuy
hebt. Selbys ^{de hem} er ont en spijns ontstaet? En
daer hael dat, da leggenchen ter minste ons.
Culte in ons nederlandets overkomem.

en als men daardoor uittrekt, legt het ^{de} ~~tegelyk~~^{tegelyk} ⁵⁵
begripster der aard van een verstaaf. En
wat die grote githoutheid in taal en
spraak van de uitdrukking betreft: men vergist
zich. Men denkt hetzelfde te geloven, en
dan heb ik groot ophil van ~~denken~~, maar
dan de ~~verpilden~~ ~~taal~~ niet eer gaan, en
~~en~~ en ~~voorbij~~gaan dat in de een ~~taal~~
baaral maakt wat in de anderen publiek
is, goeft men gheel iech ander ~~s. M.~~
Die het voorphonetisch verstaaf en het
staat in die geest terug brengt. Dan en en
zeker faauwt welbekenden te hebben; dan
dat zulke overtuiging alle. ~~we~~ ~~we~~
zijn voor degene wat niek gevraagt
zijn en die niet behoeven!

"He weet niek?" ram ik de vrijheid op te
merken - "ik wet niek. Quemulst, open
ende degene die Grootuh geleerd hebben,
niek ook ang wel gevonden worden, voor
wie een. Grote overtuiging ook nog wel en
leugen diint haer zijn. En wat betreft de
onvergelijkbaar groter waarde van een
verbreding, dan in den ~~taal~~ dichterworden en
ook invaste mogelyk de degrijpere van
het voorphonetische bewaard boven, doch
cens prairu then die van de taal en
welke men overbrengt aan mensch ^{en} heb
doch en lange in een onder troefhuisje
met broek en het licht een stellens in
een

en oppel, waarbij een noegere vertelling
van den ~~taal~~ ⁷²⁷ ⁵⁶ Hiat in Nederlandse volgandig
met een nu en lange in Griekse begint
in de licht gekomen vergelijken word.
Och heb dat oppel ook gelezen" - En daarby
maar de tegenoverstelling van proeven
dit berider heeft mij niet overtuigd. ^{nuh..?}
"Ooit niet,"
~~Het~~ ~~gaan~~
die ~~taal~~
daal aan proeveningen als van onderwooper
wordt en gedwongen licht naai ^{aan} vreende von
proefstukken. ~~Lij~~ ~~beuren~~ ~~gaan~~
een nieuwe ontwikkeling verkregen heeft ~~heid~~
Dit en Grootuh is verhouding ~~heden~~ ~~gehad~~
out duine begamiet ~~lij~~ ~~op~~ ~~geheven~~ ~~zijn~~:

"Nogno vrienden" sprak Luits - "Gij hebt en
vergist; mijn doort was ang niet tot
ende; en" doch het in de achterwerken
der vriend, uit de genoot eenen van
Griekenland en Latium, was niet betrekking
tot het heeld der echte volkheid, het
laatste woord van Van der Palm's rede
verring niek." en alen "Zoo bestwohl hij
Rochester. In Epologen.

Nieuw

"Amen, e' Nederlandse Deckters en Rode,
paars! Zucht het in ons eigen hark, gy
Licht het er vinden, cloer den eigen
vrijen over goedheid en ingedrukt.
Mengt het uit ons eigen gennet te
voorschijn, gelijk de knachten van de
hemelische Venus uit het Marmos-
blok! Hier, in ons binnenus, is het
ware heiligtom van Kunst; waartoe
derzelfs tempel al wat het
bedoelen kan! Mengt er geene vrees
dan daa. het onvergankelijke schouw,
Zoo dullen den namen lever bij het
dankbaar na geslacht met onvergan-
kelijken doen."

"Liechgy wel?" riep Quoribus uit-
derdeafs! "derzelfs tempel;" beroddeld
tot des deefs. En daarom, bid ik u, nu
afgaastuurs, lieken flotte
maatschappie geen "geeljion!" Het
is waar, Van der Palm, orthonome noch
fallenius dan niet de verhoren en het
genuik elder leut, den de meghien toek-
haar verbroedelde, en en geeljion
daa gemaakt hebben."

En volgde een filte. Tegen het
zoo stot.

*) Eccclps
Het is het motto der Vereenigde Staten en bynaam
proprietair geworden van de Gedachten, Longfellow
en van dat affighe.

farcaeme van Deneilus, den heef
den Nürkhs, is op den dien^{38.} niemad
bestand. Enij leeter hemt dek
laatste woord en ons gesprak was
gevol van 't Schorre, ~~gaedde~~
~~gaedde~~, ~~Maesgaedde~~ ^{uit} had
dan inde.

1883.

A

Ankebevrijing

129

A (bl. 1). Dat heft gy uit Voltaire
Die hier Voltaire ogen hadden:

'Le discernement du point est prompt comme
celui de la langue fait au palais; il pré-
sent comme lui la réflexion; il est comme
lui sensible etceptueux; il rejette comme
lui le mauvais avec fureur; il est
souvent comme lui incertain et égaré, ignorant
même si ce qu'il a lui présente doit lui plaire,
et ayant quelque fois besoin, comme lui,
d'abstrait pour le former.'

B. bl.

Ook Walter Scott kon gau genoeg blieffer in de
Ierse Comedie. "The plan, he said, appeared
to him unhappy; the personal malignity and strange
mood of revenge, presumption and uninteresting.
(Lockhart Life of W. S. Ch.)"

C. (66) ^{I hy le monsieur alle en hem, comme une bête" fait ty cult} 130
bête" fait ty cult 60

"Oh' combien je préfère à l'enthousiasme bête de Victor Hugo (je dis bête, puis qu'enfin le mot est de lui et qu'il semble la tenir à honneur), la critique décante, et respectueuse d'un juge ferme et éclairé comme lord Macaulay!

Lorsque Shakespeare, dit Macaulay, s'abandonna aux nouvelles reprises de ses inquiétudes, ses œuvres furent aussitôt détestées et qu'il y a de plus charmant et de plus sublime, mais en voie ce que le monde a jamais vu de plus parfait. Mais toutes ces fois que ses facultés critiques prenaient de la partie, il tombait lourdement.... Tout ce qu'il y a de nouveau dans ses ouvrages est mauvais avec art et de propos délibérés. Tout ce qui lui a manqué pour arriver à la perfection, c'est de ne jamais s'inquiéter de savoir si ce qu'il faisait était bon ou non. Comme les Anges de Milton, il se déclara qu'il fallait faire force et d'un œil laborieux". La tendance naturelle est celle des hommes à planer, pourvu qu'il ne faille pas pour tomber.

22

Il ressemble à ces caciques Américains
qui possédaient des trésors incinérables
de tous les métiers que les sociétés
civilisées regardent comme les plus
précieux; ils en ignoraient si complè-
tement la valeur, qu'ils abandonnaient
des richesses plus précieuses que la Couronne
impériale de plus d'une couronne, pour
acquérir quelques colifichets éclatants
vus de bien loin, mais sans valeur, un
bouton doré, par exemple, ou un collier
de corne de cou leur."

Extrait de Shakespeare, citée d. Victor
Hugo que Macaulay a parlé dans cette
page.

Le principe fondamental de la littérature
de Victor Hugo, l'œuvre qui en fait l'origi-
nalité ou plutôt la singularité baroque,
c'est qu'il n'a peremptoirement l'exception
du goût dans la critique et de la perfection
dans l'art. Il appelle le bon goût une
gastrie, et l'abandonne aux pauvres petits
estomacs qui sont candidats à l'absinthe.
Il condamne, avec un ridicule cet instinct de
la nature, qui fait qu'en vivant une femme
vénuse, nous jetons la partie gâtée, eh mangions
la bonne, et il veut que nos mangions tout. Il
envaudra pour la littérature le droit d'avoir
des indigestions. Paul Stassier
Les artistes jugés et partis. L'Amphithéâtre
Paris 1872. p. 199-200.

by AB.

Di. 131.

D. (bl.)

De voorheffigste onder Jaar Een ander lig-tauger,-
onge Writheys.

Hartkamerdeals

Dit is niet h vele geleden vor du Leid niet my,
b. o. de pheue compleet herinner Graeme de.
Lij u zige' bultvoering heft creuen van da Hele
vor da Ma spijk. des uitstede va. Hollandttag,
sta het paleu t. Antwerpen in dat jaer 13 heden h.

Hatig geed het diestal bleisen

Op, aan de uitgaftsket waet,
die hie hofde certiedig kromae
vor dor glorieyt en cast.

Hil, meh ingehor den soem,
Lag ik t. standach in d. Lecht

drogher, meh da blau van hoordeu,
Hv't blommende in Zyn vlygt.

Toen, op ons van bou ontflagen
Met en ~~treke~~ platend feutghied,
Hlog de vlag haer totghie banen
Grappend op de vrider uit
Gvd! - Olaa uuci dy ...

Of Zyn Vac Oech int dy. Monbaedewert van
Antwayeren:

Blueng en ootlogdag

Gaat vor ons op!

Monbaedewert Leeuwvogel

draait sog in top!

Mogen, bij Glondervier,

Grappat de Mordhaneen

Ligh

Ligt op laar pree;
Wee ols de eyand wint!
Wee over cronw en kind!
Wee, Holland! wee!

Nelgen- en Frankemagt
Dreigt ons den dood!
Nog is de Leew in bracht,
Nog is hij groot!
Morgen, in haaps verrach,
Zonck hij een brouwerlaet,
Kragt hy groeve;
Wee ols de eyand wint!
Wee over cronw en kind!
Wee, Holland! wee!

Gord en de wapen aan,
Nog udet tyde! ons.

Campo Santo -

en alto, jadis frécher Zeit den Regiments
grosser und verdienter Bürger des Republic
beffmarter Kerckhof,
der Leich der Pefanor 1288 auf hoffig
am Jerusalem volten.

Et ut ex goth. Walle enffant, du
de Bauwarkt. Giovani - Bigno im 1285.
orderdet.

Solo jemjallen que tant bonnes pieces
ont baupe de pierre et des plus belles
faute lorr. entouré aux mardale pelerin

Tu n'a pas tant fait q' un terre profane
tu ne va pas tenu dépendre la force
111.

Funch.
1882. Dec. 9.

Practical Venice

(By a commercial Childe Harold)

bijlage 2

I stood in Venice on the bridge of lights;
A factory, a mill on either hand;
I saw from out the wave tall chimney, cife,
And wharves and busy steam-crane edge the strand,
And palaces to warehouses expand.
A murky air, where sunshine never glistened,
As black as Blaeford. This was once the land
Where perch sang its countless marble piles;
And Puskin wrote and revelled in sunny isles.

In Venice Puskin's echoes are no more,
And steam has stopped the longless gondolier;
Her palaces are crammed with goods galore,
And barcarolles no longer meet the ear:

Thos

These days are past - but Enterprise is here,
Shares fall, Stock fade, but commerce doth not die,
But reckons drayes more than doges dear,
And gain above artificie sanctify;
Accompanying best on earth, The Trade of Italy.

[Dr. John Ruskin. Painter and writer on Art.
Author of the Stones of Venice. 3 Volumes 1851-53.
See a New Chawhie's Encyclop. II. 772 v.s.]

bijlage 3

Childe Harold.

Canto XV. 183. 1818.

I

I stood in Venice on the bridge of light
A palace and a prison on each hand:
I saw from out the wave her mighty rise
As from the shore of the embowering land.
I shone fair upon their cloudy wings, expand
Above me, and a dying glory fringed
O'er the far times, when many a prophet laid
Look'd to winged lion's marble pelt
Hence Venice! late indeed throned on her hundred islets.

-

III.
In Venice Tafo's echoes are no more,
A silent rows the fangler gondolier;
Her palaces are crumbling to the wave,
The magic rest not always now the east:

Photo

Those day are gone - but beauty still is here.
States fall, art fades - but nature did not die:
Nor yet forgot how Venice once was dear,
The pleasant place of all fertility,
The ravel of the earth, the paragon of Italy!

==

Bijlage 4

Stroopheodes et geladen

Meldmid van de voorstaande; en voorts
hetdeel van de omschrijvinge

grondige synon. Saent, Merv.,
prostes, échevins,
Barres, desfets,

Gebestable alegende synon, taenquille en
en geftrepliekt want 2 fulgants,
etn worter la yn aegachter, in de
plein

de fer rayne confort

Prise le fort d'ordre des paperies Piat,
en, partout de Vouje

Ne la seppub plus et chaque

pour obéir
In der dans de greecés de la paperie
Leba

II 732,8

Se grande poète de notre temps, B.
Est pour être le moins artiste; artiste, c'est.
Gros sous, et tant qu'il n'a pas au fond de l'art
des vers. Il n'a pas eu de ce talent
qui rend l'homme impeccable et fait
qu'en Inde Chine son interprétation
même, pendant ces flétruis de l'usages
tous à amicca plenta, durant un
millier

L.

Car il n'en occupait aucun par le chameau
et la couvotte de bétail. Chez l'autre
du Tambet trouve une confortation de
ce genre; de qu'il en certain Mémoires
piraro sort de la partie, il publie
un ouvrage de médecine.

986.

François d'Uperme
ecens Agorac
 Ce denys gitez (Tuit & Juvau) ont
 tant pris d'évenement fort
 et pris p à l'aife dans le
 de mire et le vires, qu'il peut
 les proposer, faire faire usages
 à l'autorité, d'avoir un plan &
 chose aux lues magnaties q'laue
 lue yeux." Nyard.

Mme Vaubert

un jupille fruitier
 en grand dit à compotier.

· Je ne ai pas vlo de temps
 d'le rem cb d'accepter
 mben alle nowake mours

Ik heb de eer U tot de bijwoning uit te

ONDERWERPEN VAN

Vaststelling van het proces-verbaal der vorige vergadering.

Ingekomen stukken.

En wat verder ter tafel mocht komen.

Haarlem, 15 jan: 83.

Hooggeleerde, zeer geachte Heer,

Laat my u hartelijk
mogen danken voor de van uwentweg
mij toegezonden kaart voor uw
lezing in Amsterdam, heks voor
acht dagen. Ik werd niet verke-
erd, maakte er gebruik van en
had een avond van onuitprekelijk
genot.

Barker was me geheel
onbekend. uw lezing heeft me
zoveel belang in hem doen stellen,
dat ik, t' huis gehomen, de door u
voorgebragen verzen nog eens willig
overleggen. Ik verkrocht mijns bouch-

verkooper me de gedichten van Barbier
ter berichtiging te zenden. Ik ontving
daarop, niet les jambes et Poemes,
niet les trois parfions, maar 2 an
dere bundels, waarin ik een menigte
verzen vond van later jaren dan voor
t jaar '40, en waarmit me dus bleek
dat hy langer dan een kleine tiental
jaren verzen geschreven heeft. Indien ik
h niet misverstaan heb, kon i zijn, dat
uw boekverkooper niet zo gelukkig was
gevoest als de mijne en de latere bundels
van B. niet vorhanden had. Voor dat
geval zend ik u op nevensgaand blad
je de titels en iets van den inhoud der
door my ontvangen bundels. Hebt ik te
misverstaan - vergeef het my en beschouw
het hiergeschrevene als overproke
belangstelling niet zoozeer is Barbier,

als wel in deze lezing.

Hebt de meeste hougaalting heb ik
de eer te zijn

Geweldt

J. Vanderstane

Bundel van 1869.

Satires et Chants.

Dit bundel bevat :

a. Satires dramatiques :

Erostrate (1836) Pol-de-vin (1839)
Cesar Borgia (1865)

b. Satires comiques.

waarby o.a.

Le secret de bien des gens (1855)
La bonne lactique (1856)
au bal de l'opéra (1862)
Les embauemeurs (1864)
un leur mariage (1864).

c. Chants civils et religieuse (1841)

d. Zimes héroïques (1843)

Bundel van 1872, met voorrede van
Silves et Rimes Légières.

Ditte bundel bestaat uit :

1. Rimes Léj. in 1851 voor 1e eert ver
fchene, zonder naam van den auteur,
in 1860 voor 2e eert met zys naam.
2. Silves, 1863 ; Ce sont - Zegt de auteur -
pièces intimes, de circonstance,
élégies, edylles et inspirations
de voyages, waaronder van allerlei
jaren, o.a :
versen, écrits en 1835, publ. 1857
1830, publ. 1831.
andere, gedruckt. Mei 58, 59, 60 ons.
liedelyk.
3. Rimes de voyages (1864)